

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 143 ΧΡΟΝΟΣ 29ος, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

10^ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Η προστασία της ναυτιλιακής επιχείρησης
σε ένα μεταβαλλόμενο, ρυθμιστικά
και πραγματικά, περιβάλλον

21-23 Μαΐου 2020

Ίδρυμα Ευγενίδου

www.imlc2020piraeus.gr

Ζωγραφικός πίνακας:
Στέφανου Δασκαλάκη

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Δ.Σ.Π.

(από 23/01/2018 μέχρι 31/12/2021)

Ειδική Επιτροπή Εποπτείας κατά την άσκηση (άρθρο 14 του ΚτΔ)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Γεώργιος Καητσάς, Παναγιώτα Μπουρλετίδου, Απόστολος Κόντος, Ηλίας Χαμαριάς.

Επιτροπή Επιστημονικών Μελετών

Υπεύθυνος: Γεώργιος Σταματογιάννης

Μέλη: Βικτώρια Αθανασοπούλου, Χριστίνα Βαθειά, Ιωάννης Βρέλλης, Γεώργιος Γεραπετρίτης, Παναγιώτης Δέγλης, Μαρία Καραγκιοζοπούλου, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Ηλίας Κλάππας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Γεώργιος Λεβέντης, Ιωάννης Μέξης, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Ηλίας Ποηλιάδης, Όλγα Σαββίδου, Ηλίας Φουφόπουλος.

Επιτροπή του άρθρου 199 του ΚτΔ & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Υπεύθυνος: Ιωάννης Καρδαράς

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Αικατερίνη Κυηάκου, Ηλίας Τζιτζικάκης.

Επιτροπή Εμίσθων Δικηγόρων

Υπεύθυνη: Μαρία Σταματογιάννη

Μέλη: Κίμων Γκιουλιετάνης, Αικατερίνη Ιερομονάχου, Κων/νος Καλαντζάκης, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Όλγα Σαββίδου, Αλεξάνδρα Τσάμη.

Επιτροπή Λειτουργίας των Δικαστηρίων

Υπεύθυνος: Νικόλαος Μπιθίρης

Μέλη: Κυριάκος Καρυδάς, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Μιχάλης Νικ. Υδραίος, Γεώργιος Φραγκιαδάκης.

Επιτροπή Νέων Δικηγόρων

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καητσάς

Μέλη: Παναγιώτα Μπουρλετίδου, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Διονύσιος Πλέσσας, Ευφημία Τσιλικιώτη.

Επιτροπή Πληροφορικής

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καρατζάς

Μέλη: Χρήστος Πλ. Ηλιάδης, Δέσποινα Λιαπάκη, Ειρήνη Μουγιάκου, Διονύσιος Πλέσσας.

Εξώφυλλο:

Η αφίσα του 10^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου
Ναυτικού Δικαίου

Τα πρώτα εκατό χρόνια...

Το 2020, που ήδη διανύουμε τις πρώτες του μέρες, συμπληρώνονται εκατό χρόνια από την ίδρυση του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά! Ένας ολόκληρος αιώνας ύπαρξης και αδιάλειπτης λειτουργίας.

Ήταν το μακρινό και δίσεκτο 1920 και μάλιστα την 29^η Φεβρουαρίου, που εβδομήντα ένας Πειραιώτες δικηγόροι, *«οι επιθυμούντες να αποτελέσωσι μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς»*, συγκεντρώθηκαν στο κατάστημα του νεοσύστατου Πρωτοδικείου Πειραιά -του οποίου η πρώτη απόφαση είχε δημοσιευτεί ένα χρόνο πριν, τον Ιανουάριο 1919- και εξέλεξαν το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Δ.Σ.Π. Από τότε, χιλιάδες ακόμη δικηγόροι εμπλούτισαν το Μητρώο Μελών του Συλλόγου και άφησαν το στίγμα τους στην μακρόχρονη αυτή πορεία. Κάποιοι ο βηματισμός ήταν πιο έντονος, γι' αυτό και τα ίχνη τους χαράχτηκαν πιο βαθιά, κάποιων άλλων ήταν πιο ανάλαφρος· άλλοι βάδισαν σταθερά και δυναμικά, άλλοι διστακτικά και αναποφάσιστα, οι πιο πολλοί έζησαν και εργάστηκαν με αξιοπρέπεια και εντιμότητα, μερικοί -ευτυχώς ελάχιστοι- αμαύρωσαν το λειτούργημα. Όλοι όμως περπάτησαν επάνω στο ενίοτε δύσβατο μονοπάτι που λέγεται δικηγορία και όλοι συνεισέφεραν, καθένας με το δικό του μοναδικό τρόπο, θετικά ή αρνητικά, στο να είναι σήμερα ο Δ.Σ.Π. και η δικηγορία αυτά που είναι.

Την επετειακή αυτή χρονιά όμως, συμπληρώνονται και τριάντα χρόνια από την πρώτη κυκλοφορία του δικού μας περιοδικού, της **«ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ»**, που το 1990 έκανε τα πρώτα βήματά του, ως εφημερίδα τότε. Πολλά δυνατά μυαλά κόσμησαν τις σελίδες της και την οδήγησαν μέχρι τις μέρες μας, όμως η αγάπη των δικηγόρων-αναγνωστών ήταν που την κράτησε στη ζωή τόσα χρόνια, σπάνια τιμή και κατόρθωμα σπάνια, για ένα έντυπο που το δημιουργούν, από την

αρχή μέχρι το τέλος, ερασιτέχνες.

Τέλος, το 2020, πρόκειται να διεξαχθεί το **10^ο Διεθνές Ναυτικό Συνέδριο**, που από το 1992 μέχρι σήμερα διοργανώνει με αμείωτη επιτυχία ο Δ.Σ.Π. Στο συνέδριο αυτό είναι αφιερωμένο το εξώφυλλο του περιοδικού, ενώ το πρόγραμμα των εργασιών του θα δημοσιευτεί στο επόμενο τεύχος· από εκείνο το τεύχος θα ξεκινήσει και η αναδρομή στην πλούσια και ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα ιστορία του Συλλόγου.

Η ιστορία γεννιέται στο παρόν! Συνεπώς, δεν μπορούμε να μην ασχοληθούμε με τα «μικρά» και τα «μεγάλα» που συνθέτουν την καθημερινότητα: Την υποχρεωτική διαμεσολήβηση, για την οποία γράφει ο **Π. Περιβολάρης**, τις σχέσεις δικαστών-δικηγόρων, με αφορμή μια πολύ ενδιαφέρουσα απόφαση του **ΕΔΔΑ**, τις γιορτές που μόλις πέρασαν, των οποίων τους μύθους ανατέμνει ο **Δ. Σταθακόπουλος**, την *«υπερκατανάλωση αγαθών, ιδεών και... υπάρξεων»*, όπως τονίζει ο **Δ. Πιστικός**, την πλούσια **δραστηριότητα του ΔΣΠ** και τις παρεμβάσεις του στα κοινωνικά δρώμενα, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι δικαστικοί υπάλληλοι Πειραιά, όπως τα περιγράφει ο πρόεδρος του συλλόγου τους **Αν. Στασινόπουλος** στην **Ελ. Πατρικοπούλου**, τα «στραβά» της απονομής της δικαιοσύνης, με τη ματιά του **Θ. Σταμόπουλου**, ακόμη και τη μόδα και το δίκαιό της, στο οποίο μας εισάγει ο Καλαματιανός συνάδελφος **Αντ. Μανιάτης**. Ο **Μ. Βλάχος** γράφει για τους ιστορικούς ναυταθλητικούς ομίλους της πόλης, ενώ ο **Φ. Μούλιος** κλείνει το τεύχος με ένα εξαιρετικό διήγημά του.

Η Συντακτική Επιτροπή της Δ.Ε. εύχεται σε όλους μια καλή χρονιά, με υγεία, καλή τύχη, επαγγελματικές και προσωπικές επιτυχίες.

Ηλίας Τζιτζικάκης
Συντονιστής Συντακτικής Επιτροπής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΙΤΖΙΚΑΚΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
itzitzikakis@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ
lakoutsis.p@gmail.com

ΜΕΛΗ ΣΥΝΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

Αβραμίδης Γιάννης
Αποστολίδου Λίλη
Βλάχος Μιχάλης
Βούτας Γιάννης
Γεωργούλια Ιωάννα
Κατσαγώνη Βασιλική
Κόντος Απόστολος
Λακούτσος Πέτρος
Μάναλης Κώστας
Μιχαλακάκος Θεόδωρος
Μπαλάσκας Αριστομένης
Πατρικοπούλου Ελένη
Πιστικός Δημήτριος
Πλέσσας Διονύσης
Τσελέντης Διονύσης
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου - Μακρή Μαίρη

Τα πρώτα εκατό χρόνια - του Ηλία Τζιτζικάκη	σελ.1
Η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας του ΔΣΠ για το έτος 2020	σελ. 3
10ο Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου	σελ. 8
Ο ΔΣΠ για τα φαινόμενα Αστυνομικής Αυθαιρεσίας	σελ. 10
Κατάθεση στεφάνου στη μνήμη των νεκρών του Πολυτεχνείου κατά την 17η Νοεμβρίου 1973	σελ. 11
Κριτική σε Δικαστές από Δικηγόρους κατά την ενάσκηση του καθήκοντος εκπροσώπησης των εντολέων τους - του Ηλία Τζιτζικάκη	σελ. 12
Ο θεσμός της ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Είδαμε το δένδρο και χάσαμε το δάσος;;; - του Χρόνη Περιβολάρη	σελ. 14
Το παράπονο του δικαστικού μας μεγάρου - της Ελένης Πατρικοπούλου	σελ. 16
Εισαγωγή στο Δίκαιο της μόδας Α μέρος - του Αντωνίου Μανιάτη	σελ. 19
Επιστημονικές εκδηλώσεις	σελ. 24
Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος	σελ. 26
Επιστημονικά Βιβλία- «Οι κίνδυνοι ποινικής εμπλοκής του δικηγόρου κατά την άσκηση της δικηγορίας» - του Πολυχρόνη Τσιρίδη	σελ. 28
Το Βιβλίο του Παναγιώτη Εμμ. Δέγληρη: Το θεμελιώδες δικαίωμα στην αποτελεσματική (και πραγματική) προσωρινή δικαστική προστασία στις δημόσιες συμβάσεις σε περίοδο κρίσης-Το «παράδειγμα» της ακριβούς δικαιοσύνης – μια αποκλίνουσα σχέση δικαίου και δικαιοσύνης - του Παναγιώτη Δέγληρη	σελ. 29
Το βιβλίο του Δημήτρη Σταθακόπουλου : «Το προβλεπτό και το απρόβλεπτο στις Ελληνο-Τουρκικές σχέσεις»	σελ. 30
Επισημάνσεις - του Θωμά Σταμόπουλου	σελ. 31
CCBE - της Μαρίας Σταματογιάννη	σελ. 32
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ	σελ. 34
Ο ΔΣΠ για το μεταναστευτικό πρόβλημα	σελ. 37
Στίξεις ΠΙΣΤΙΚΟΣ	σελ. 38
Χριστουγεννιάτικα και όχι μόνον - του Δημ. Σταθακόπουλου	σελ. 42
Πολιτιστικές εκδηλώσεις ΔΣΠ - του Πέτρου Λακούτση	σελ. 44
Το Διήγημα του Φάνη Μούλλιου «Φόβος»	σελ. 46
Οι Ναυταθλητικοί Όμιλοι του Πειραιά και η θεμελιώδης συμβολή τους στη δημιουργία και διάδοση των ναυτικών Αθλημάτων στην Ελλάδα Α. Μέρος του Μιχάλη Βλάχου	σελ. 48

Η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του ΔΣΠ για το 2020

Την Κυριακή 12 Ιανουαρίου 2020, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά γιόρτασε την αλληλαγή του χρόνου με την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας στην αίθουσα εκδηλώσεων του Συλλόγου. Η ατμόσφαιρα

ήταν πανηγυρική αλλήλα και συγκινησιακή, διότι η νέα χρονιά συνέπεσε με τη συμπλήρωση της επετείου των 100 χρόνων από την ίδρυσή του και πολλοί είχαν κάτι να θυμηθούν από αυτή την «αιώνια» πορεία.

Στην εκδήλωση έδωσαν την αναγκαία καλλιτεχνική πνοή οι μουσικές και τα τραγούδια της χορωδίας του Συλλόγου υπό τη διεύθυνση του πιανίστα και δικηγόρου Μάριου Καζά, καθώς και οι γλυκές φωνές της παιδικής μας χορωδίας με τη δασκάλα τους Κική Σβίγκου.

Τους εκλεκτούς προσκεκλημένους υποδέχθηκαν ο **Πρόεδρος του Συλλόγου Γιώργος Σταματογιάννης** και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο κ. Πρόεδρος, συγκινημένος από τη συμπλήρωση επί των ημερών του ενός αιώνα λειτουργίας του Συλλόγου μας, έλαβε την ευκαιρία να κάνει μία λιτή αναφορά στην ιστορική αυτή συγκυρία των 100 χρόνων, χωρίς να παραλείψει να αναφερθεί στο όραμα της νέας δεκαετίας, η οποία επίσης ξεκινάει εφέτος, και, όπως είναι φυσικό, αναφέρθηκε επιγραμματικά και στα πεπραγμένα του Συλλόγου μας κατά τη χρονιά που πέρασε.

Μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε στα ακόλουθα:

«Ευλογημένη, αναμφισβήτητη, η χρονική συγκυρία που έλαβα την τιμή να υπηρετήσω σήμερα, στην αυγή του νέου έτους. Με αριθμητικές συμ-

πτώσεις, απολογιστικό χαρακτήρα, καθώς και το ορόσημο ενός αιώνα λειτουργίας του ΔΣΠ. Όρα αναλογισμού και περίσκεψης, εν μέσω μίας ζοφερής διεθνούς αλλήλα και ελληνικής πραγματικότητας, αλλήλα και με το όραμα μίας νέας δεκαετίας, με φάρο την ηλιαχτίδα μίας καινούργιας εκατονταετηρίδας για τον Σύλλογό μας.

Δεν χρειάζονται πολλά λόγια για τη μοναδική, είναι η αλήθεια, στιγμή της **συμπλήρωσης 100 χρόνων από την ίδρυση του ΔΣΠ**. Ένας αιώνας γεμάτος από γνώση, συμμετοχή, διεκδίκηση, με επιτυχίες αλλήλα και πισωγυρίσματα σε πολύ ταραγμένα χρόνια. Μια ιστορία που θα δημοσιευθεί άμεσα σε ένα ειδικό βιβλίο που επιμελούνται οι συνάδελφοι Μανώλης Κοτσώνης και Ηλίας Τζιτζικάκης. Σε κάθε περίπτωση, με το Δικηγορικό Σώμα να ευρίσκεται κάθε στιγμή στην πρώτη γραμμή και να περιποιείται στον εαυτό του την τιμή ότι λειτούργησε αδιαπραγμάτευτα και πάντοτε ως αρωγός του πολίτη και της κοινωνίας. Με σεβασμό στις πανανθρώπινες αξίες περί ελευθερίας, ισότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης και με σπουδαίο έργο στην προσπάθεια της υλοποίησής τους στην πράξη...

Η χρονιά που μόλις ολοκληρώθηκε ήταν αναμφισβήτητη πολύ πλούσια σε μικρές, αλλήλα και μεγαλύτερες **καθημερινές δράσεις**, που όμως στην ολότητά τους σίγουρα αφήνουν το στίγμα τους στον επαγγελματικό βίο του δικηγόρου, αλλήλα και στο νομικό γίγνεσθαι της χώρας μας.

Κομβική αλληλαγή που έλαβε χώρα την προηγούμενη χρονιά ήταν αναμφισβήτητη οι εκτεταμένες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή καλύτερα οι νέοι Κώδικες της Ποινικής Δικαιοσύνης. Πέρα από τη συζήτηση ή την κριτική σε επιμέρους ρυθμίσεις, οι αλληλαγές αυτές ήταν απολύτως επιβεβλημένες...

» Σημαντική θέση κατέχει επίσης το ζήτημα της διαμεσολάβησης. Είναι γνωστές οι διαφορετικές απόψεις που έχουν διατυπωθεί για την υποχρεωτικότητα ή μη της διαμεσολάβησης, την ενδεχόμενη επίδρασή της στη μείωση της δικηγορικής ύλης, στην πιθανή αύξηση της συνολικής δαπάνης σε πε-

ρίπτωση μη ευδοκίμησής της. Ωστόσο υπό το βάρος της σύγχρονης πραγματικότητας απονομής της δικαιοσύνης είναι ένας θεσμός αναμφισβήτητα χρήσιμος, μάλιστα αναπόδραστος, ίσως και απολύτως επιβεβλημένος. Τρανή απόδειξη προς τούτο το γεγονός ότι ακόμη και σε τομείς-προπύργια του δικαίου υπό τη λογική του ανακριτικού συστήματος, όπως είναι το Ποινικό Δίκαιο, ήδη έχουν περιλάβει ευρύ φάσμα διατάξεων περί ποινικής διαπραγμάτευσης και συνδιαλλαγής. Αλλά και η διεθνής εμπειρία τόσο του πρώτου διδάξαντος στον τομέα αυτόν αγγλοσαξωνικού συστήματος, αλλά πλέον και των λοιπών ηπειρωτικών δικαίων, υπαγορεύει την όλο και μεγαλύτερη διείσδυση διαπραγματευτικών, δηλ. αποκαταστατικών διαδικασιών για την επίλυση των διαφορών.

Εδώ πρέπει να επισημανθεί η λειτουργία του Κέντρου Διαμεσολήθνης Πειραιά, με την άοκνη παρουσία της Διευθύντριας του Γιώτας Μπουρλιτίδου. Ένα Κέντρο που αντικειμενικά αποτελεί ένα ποιοτικό κόσμημα στο χώρο, όπου εκπαιδεύονται υποψήφιοι διαμεσοληθτές αλλά και οι δικηγόροι ως νομικοί παραστάτες στη διαδικασία αυτή.

Επίσης η αμφιδιαστική ρύθμιση περί επιβολής του δικαστικού ενσήμου στις αναγνωριστικές αγωγές

του Πολυμελούς και μάλιστα αναδρομικά από 1-1 τρέχοντος έτους έχει προφανώς αρνητικό κοινωνικό πρόσημο, φαλκιδεύει ευθέως το άρθρο 20 του Συντάγματος που προστατεύει την ελεύθερη πρόσβαση του πολίτη στη Δικαιοσύνη. Είναι καθήκον μας να αγωνιστούμε για την εξάλειψή της, ώστε να δώσουμε τη δυνατότητα και στους ασθενέστερους οικονομικά συμπολίτες μας να μπορούν να τύχουν της δέουσας δικαστικής προστασίας, η οποία με την εν λόγω ρύθμιση κατέστη ήδη πολύ περισσότερο δυσβάστακτη, περικόπτοντας δραστικά τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους. Αξιοσημείωτο στο σημείο αυτό είναι η συμπαράταξη όλης της νομικής κοινότητας. (δικαστές, εισαγγελείς)

Στον τομέα της κοινωνικοασφαλιστικής κάλυψης, τόσο της κύριας όσο της επικουρικής, μετά από τις κατευθυντήριες αρχές που χάραξε το ΣτΕ, που ήταν απόρροια των επίπονων και μακρόχρονων αφενός αγωνιστικών και αφετέρου δικαστικών διεκδικήσεων, υπάρχουν νέα δεδομένα.

» Δεν θα πρέπει να παραγνωριστούν και μία σειρά από ενέργειες που κατέτειναν στην ελάφρυνση των συναδέλφων (μείωση ασφαλιστικών εισφορών, εκπτώσεις για ειδικές κατηγορίες (νέοι δικηγόροι, μύτερες, ένταξη στο ν. 4611/2019, βοήθημα ανεργίας για νέους δικηγόρους, αύξηση δόσεων αποπληρωμής αναδρομικών ασφαλ. εισφορών).

Κομβικό έως και προσδιοριστικό της τοπικής μας δραστηριότητας αποτελεί το ζήτημα της μετεγκατάστασης του Δικαστικού Μεγάρου. Είναι διαχρονικά εκπεφρασμένη η πολιτική βούληση κεντρικής εξουσίας (κορυφαία με την επίσκεψη στο Σύλλογο του πρώην Υπ. Δικαιοσύνης, αλλά και η βούληση του νυν Υπ. Δικαιοσύνης) αλλά και της Δημοτικής Αρχής για την ευόδωση του σκοπού αυτού, χωρίς όμως μέχρι σήμερα ικανοποιητικά αποτελέσματα. Ωστόσο προσφάτως υπήρξαν δύο πολύ σημαντικές εξελίξεις. Η πρώτη αφορά στη διά των επισήμων «χειλέων» του υπουργού Επικρατείας κ. Γεραπετρίτη, εξέχοντος μέλους του Συλλόγου μας, δέσμευση της κυβέρνησης ότι το έργο της μετεγκατάστασης των Δικαστηρίων του Πειραιά αποτελεί πρώτη προτεραιότητα της κυβέρνησης, αναζητώντας τη βέλτιστη λύση. Η δεύτερη, που προφανώς σχετίζεται με την πρώτη, είναι η πολύ πρόσφατη, το Δεκέμβριο του 2019, δημοσίευση σχετικού Προεδρικού Διατάγματος, στο οποίο συμπεριλήφθηκε η αλλαγή χρήσης του κτηρίου της Ραλλείου σε Δικαστικό Μέγαρο, που αποτελούσε το πρώτο αλλά και πολύ σημαντικό βήμα στην προσπάθεια υλοποίησης του στόχου του Δικαστικού Μεγάρου. Η πίστη μας για την μεταστέγαση των Δικαστηρίων στη Ραλλείο είναι αταλάντευτη, αν αυτή είναι η άριστη λύση ως το αποφασίσει η Πολιτεία. Σ' αυτό που συμφωνούμε όλοι είναι ότι πρέπει να φύγουμε από την επικίνδυνη και συνάμα προσβλητική «Σκουζέ».

Πάγιο είναι και το γενικότερο ενδιαφέρον μας για την πόλη του Πειραιά. Το όραμά μας, είναι, με τις προσπάθειες όλων μας, και με μπροστάρη της ατμομηχανής αυτής το Δήμαρχο μας, να αποτελέσει μία πόλη με ήπια, ισόρροπη στο κέντρο και την περιφέρεια, ανθρώπινη ανάπτυξη, χωρίς γιγαντισμούς, μία πόλη η οποία θα προσδιορίζεται από τη θάλασσα

και την αύρα που μεταφέρεται από αυτήν.

Πέραν όμως από αυτά τα καίρια ζητήματα, χρήσιμο είναι να καταγράψουμε και **μια σειρά άλλων δράσεων**, στις οποίες συμμετείχαμε, οργανώσαμε και φέραμε εις πέρας:

Σε συνεργασία με την Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων σεμινάρια για την ποινική δικηγορία.

Συμμετοχή στην επιστημονική ημερίδα της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιώς και της Ελληνικής Ιατροδικαστικής Εταιρείας.

Συμμετοχή στο Πανελλήνιο Συνέδριο της Ένωσης Δικαίου Αθληοπαών και Μετανάστευσης.

Συμμετοχή στην ημερίδα για τις δημόσιες συμβάσεις του Δήμου Πειραιά.

Ενημερωτική ημερίδα για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την υποχρεωτικότητα αυτής και το ρόλο του νομικού παραστάτη.

Παρέμβαση σε θέματα αντιποίησης του δικηγορικού λειτουργήματος με την έγερση αίτησης ασφαλιστικών μέτρων του Συλλόγου μας κατά πολιτικού κόμματος και την δικαστική δικαίωση του Συλλόγου.

Παρέμβαση στον ΟΛΠ για θέματα μετάταξης δικηγόρων.

Συνεχείς επιστημονικές εκδηλώσεις σε κάθε τομέα του δικαίου (ενδεικτικά 3 φορές για τους νέους κώδικες Ποινικής Δικαιοσύνης, στον φιλόξενο χώρο της Ιωνιδείου Σχολής, για τις παράνομες προσλήψεις-εκφάνσεις ποινικού και διοικητικού καταλογισμού, για την εφαρμογή ειδικών διαδικασιών στον ΚΠολΔ, για τη συμμόρφωση με τις αποφάσεις του ΣτΕ για την κύρια και επικουρική ασφάλιση, σειρά από 40ωρα εξειδικευμένα σεμινάρια στο νέο Γενικό Κανονισμό Προσωπικών Δεδομένων .

Αυτονόητο είναι ότι λαμβάνουν χώρα καθόλο το χρόνο ενημερωτικά μαθήματα για τους ασκούμενους και νέους δικηγόρους σε όλες τις δικαιοτικές ενότητες με καθηγητές Πανεπιστημίων και δικηγόρους.

Δικηγορική επικαιρότητα το 3 μηνιαίο περιοδικό μας, από τα λίγα εναπομείναντα στο χώρο, αλλιά και Πειραιϊκή Νομολογία, το επιστημονικά αναβαθμισμένο περιοδικό μας με την ευθύνη του Αντιπροέδρου του Συλλόγου Παναγιώτη Πετρόπουλου, που ισορροπεί αξιόπιστα μεταξύ χερσαίου και ναυτικού δικαίου

Διαρκής παρουσία στις εργασίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δικ. Συλλόγων με την πολύτιμη συνεισφορά του μέλους του Δ.Σ. Μαρίας Σταματογιάννη, που παρακολουθεί πολύ στενά τις ευρωπαϊκές νομικές

εξελίξεις και αποτελεί το σύνδεσμό μας με τα ευρωπαϊκά τεκταινόμενα, για να γινόμαστε κοινωνοί των πρόσφατων και συνάμα ραγδαίων εξελίξεων.

Η ηλεκτρονική δικαιοσύνη είναι παρούσα στα πολιτικά Δικαστήρια του Πειραιά με τη δυνατότητα κατάθεσης δικογράφων και έκδοσης πιστοποιητικών και από το 2021 υποχρεωτική η ηλεκτρονική κατάθεση στα διοικητικά δικαστήρια

Συνάντηση με τον Διοικητή της 2ης ΔΥΠΕ Πειραιώς και Αιγαίου για τη μόνιμη παρουσία ιατρού στο Δι-

καστικό Μέγαρο Πειραιά και όχι μόνο Τρίτη που είναι σήμερα.

Αρμονική συνεργασία με όλους σχεδόν τους Προϊσταμένους των Δικαστηρίων της πόλης για την επιπλέον στελέχωσή τους από Δικαστικούς και Εισαγγελικούς λειτουργούς, για τη χρονική κατανομή των εκθεμάτων των ποινικών δικαστηρίων, για τα ζητήματα των τετραπλών εκλογών του Μαΐου, για την κατά το δυνατό εύρυθμη λειτουργία του υφιστάμενου Δικ. Μεγάρου, αλλιά και σε άριστη συνεργασία με τους δικαστικούς υπαλλήλους.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω τη σπουδαιότητα της σχέσης μας με τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς ως συλλειτουργοί της Δικαιοσύνης. Οι ημερίδες πολλές, οι διακηρύξεις και τα ευχολόγια περισσότερα. Δεν πρόκειται περί κενού γράμματος. Είναι δεδομένο ότι οι ρόλοι δικηγόρου και δικαστή είναι διαφορετικοί και διακριτοί. Εξίσου όμως δεδομένη είναι και η ισοτιμία τους στην απονομή της δικαιοσύνης, που δεν μπορεί να γίνεται βορά συνδικαλιστικών επιδιώξεων και συσχετισμών, αφού όπως αναίτια το δικ. σώμα προκλήθηκε, η απάντησή μας όμως ήταν άμεση, ομόφωνη και τεκμηριωμένη. Μας ενώνουν πολλά, (γνώση, αποστολή, πρόοδος, διεκδίκηση). Μας χωρίζουν μόνο οι ρόλοι.

Στα πλαίσια αυτά και παρά την οξεία αντιπαράθεση που έχει εμφιλοχωρήσει προσκλήθηκε σήμερα μεταξύ των λοιπών δικαστικών ενώσεων και η Ένωση

Δικαστών και Εισαγγελέων, πλην όμως με την απουσία της καταδεικνύει την αντίληψή της περί της πρόσφατα επικαλούμενης από τον Πρόεδρο της συνεργασίας.

Παρεμβάσεις σε θέματα γενικότερου κοινωνικού, πολιτικού αλλά και τοπικού ενδιαφέροντος (ενδεικτικά για το πλαίσιο προστασίας της πρώτης κατοικίας από πλειστηριασμούς, για την παραμονή στη Σαλαμίνα του Τοπικού Ιστορικού Αρχείου της, συνεργασία με τον προϊστάμενο του καταστήματος κράτησης Κορυδαλλού σε θέματα ασφάλειας στα επισκεπτήρια των δικηγόρων, για την προσβολή της ανθρωπίνης υπόστασης στις δομές φιλοξενίας προσφύγων-μεταναστών, για την αυθαιρεσία της κρατικής καταστολής με υπέρμετρη χρήση βίας από τα αστυνομικά όργανα).

Παράσταση της θεατρικής ομάδας του ΔΣΠ στο κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά με μια εξέχουσα παράσταση τον Αρχοντοχωριάτη του Μολιέρου.

Μουσικές εκδηλώσεις της χορωδίας του Συλλόγου με το μαέστρο συνάδελφο Μάριο Καζά αλλά και της παιδικής μας χορωδίας με τη δασκάλα Κική Σβίγγου, ένα μικρό δείγμα των δεξιοτήτων τους σήμερα μας ταξιδέψε και συνάμα μας γαλήνεψε.

Συνεχείς παρεμβάσεις από τη θέση του Προεδρείου της Ολομέλειας των Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας που αφορούσαν

- τη διαδικασία της Συνταγματικής Αναθεώρησης, για τη λειτουργία της Δικαιοσύνης, ιδίως ως προς τους δικαστικούς λειτουργούς και την ιδιάζουσα θέση τους.

- την πρόσφατα νομοθετηθείσα απλοποίηση των διαδικασιών για την εκκαθάριση των αποζημιώσεων των συναδέλφων στις περιπτώσεις νομικής βοήθειας.

- θέματα τρέχουσας άσκησης της δικηγορίας (πάταξη της αντιποίησης του δικηγορικού λειτουργήματος, συμμετοχή των δικηγόρων στις αρχαιρεσίες και των αθλητικών σωματείων).

- καίρια θεσμικά ζητήματα όπως η μείωση του ΦΠΑ, η αξιολόγηση των πτυχίων του εξωτερικού, η ανάγκη εκσυγχρονισμού του Κώδικα Δεοντολογίας Δικηγορικού Λειτουργήματος,

- τροποποιήσεις του Κώδικα Δικηγόρων σχετικά με την Επιτροπή Αξιολόγησης και Επάρκειας, αναμόρφωση του θεσμού της άσκησης, της ανάληψης των πανελλαδικών εξετάσεων από την Ολομέλεια, τις αμοιβές των Δικηγόρων, το πειθαρχικό δίκαιο και πολλής άλλης επιμέρους διατάξεις

Σε όλη αυτή την καταγιγιστική δραστηριότητα

υπάρχουν και κάποιες **στιγμές εξέχουσας σημασίας, τόσο για τον κλάδο, όσο και προσωπικά**, τις οποίες έζησα με ιδιαίτερη ένταση αλλά κυρίως με πίστη την προάσπιση του δικηγόρου, του Σώματος και του λειτουργημάτων μας. Ειδικότερα:

- Συνεχής παρουσία και παρέμβαση στην Επιτροπή Αξιολόγησης των πτυχίων Νομικής Ευρωπαϊκής Ένωσης για επαγγελματική ισοτιμία, της Επιτροπής Επάρκειας (διαγωνιστική διαδικασία), στο Δ.Σ. της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών για διδάσκοντες και διδακτέα ύλη, στο Δ.Σ. του Τ.Α.Ν. για θέματα ασφαλισμένων της νομικής κοινότητας, προεδρία στις λειτουργούσες Επιτροπές της Περιφέρειας, για επαγγελματικές μισθώσεις και φιλικό διακανονισμό των μερών.

- Εκπροσώπηση Ολομέλειας στη Βουλή με την ιδιότητα του Αντιπροέδρου της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων για τις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, τη διαμεσολάβηση και την υποχρεωτικότητα αυτής, καθώς και για την αναστολή των διατάξεων περί παροχής κοινωνοφειδούς εργασίας ως κύριας ποινής, ως της πιο δίκαιης ειδικογενικοπροληπτικής ποινής.

- Συμμετοχή στο 14ο Πανελλήνιο Συνέδριο Δικηγορικών Συλλόγων με θέμα «Δικηγορία και Δικαιοσύνη στη Νέα Εποχή», ως ένας εκ των βασικών ομιλητών, με εισήγηση τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης διαφορών, με τη ενεργή συμμετοχή αντιπροσωπείας του ΔΣ του Συλλόγου μας και τη συμμετοχή μας στα κέντρα διαβίου μάθησης

Συντονισμός στην ημερίδα του ΚΠολΔ στο πλαίσιο της νομοθεσίας για τη διαγνωστική δίκη.

Συντονιστής σε ημερίδα της Ολομέλειας στο Βόλο για τις εργασιακές σχέσεις και το βάσιμο λόγο απόλυσης.

Εκπροσώπηση Ολομέλειας στη συνάντηση με τον Υπουργό Υγείας κ. Κικίλια για την αναγκαιότητα ιατρικής περίθαλψης και παροχής πρώτων βοηθειών στα Δικαστήρια Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, χώροι καθημερινά ιδιαίτερα ψυχικά φορτισμένοι.

Συνάντηση με τον Υπουργό Επικρατείας κ. Γεραπετρίτη, συνοδευόμενος από αντιπροσωπεία του ΔΣΑ για θέματα μετάταξης κατά τον Κώδικα Δικηγόρων.

Τέλος συνάντηση, της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικ. Συλλόγων που εκπροσωπήθηκε και από τον Αντιπρόεδρο του Συλλόγου μας Γιώργο Καραμιζάρη με τους υπευθύνους του φορέα Ελληνικό Κτηματολόγιο Α.Ε. για ζητήματα που άπτονται της

υπογραφής προγραμματικών συμβάσεων και εντεύθεν της πιστοποίησης δικηγόρων μέσω των δικ. Συλλόγων για ανάθεση εργασιών υποστήριξης του Κτηματολογίου.

Το 2020 προσβλέπουμε να αποτελέσει μία φωτεινή χρονιά για το Σύλλογο και να τη νοσηματοδοτήσουμε ανάλογα με την ιστορικότητα της. Στα πλαίσια αυτά μεταξύ άλλων **το Μάιο θα γίνει το 10 Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου και το φθινόπωρο η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικ. Συλλόγων στη πόλη μας** με την συμπαράσταση του Δήμου, της Περιφέρειας, αλλά και πολλές επιστημονικές, κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις που θα αναδεικνύουν τη διαχρονικότητα του ΔΣΠ».

Κλείνοντας την ομιλία του ο κ. Πρόεδρος και απαριθμώντας τις δράσεις της χρονιάς αναφέρθηκε στη συλλογική εργασία που γίνεται η οποία δίνει σε όλο το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά και στον ίδιο προσωπικά την ικανοποίηση ότι **«καμία ημέρα δεν πέρασε ανεκμετάλλευτη και ότι ήμασταν πεπερασμένοι χρήσιμοι για εκεί που μας επέλεξαν**. Τόσο εγώ όσο και εκ μέρους του ΔΣ. καλωσορίζουμε το νέο έτος με τη μοναδική ευχή που η πραγματοποίησή της εξαρτάται κύρια από εμάς τους ίδιους. Να έχουμε υγεία και να εργαζόμαστε για το κοινό καλό, διότι η δημιουργική εργασία είναι η μοναδική εγγύηση προόδου και προκοπής».

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Πειραιά, κ.κ. Σεραφεύμ** ευλόγησε τους παρευρισκόμενους και ευχήθηκε για τη νέα χρονιά.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν: Ο Υπουργός Επικρατείας κ. Γιώργος Γεραπετρίτης. Ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης, κ. Δημήτριος Κράνης και ο Γεν. Γραμματέας Δικαιοσύνης και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Πάνος Αλεξανδρής. Ο Υποδιοικητής ΕΦΚΑ κ. Κωνσταντίνος Τσαγκαρόπουλος. Ο Δήμαρχος Πειραιά, κ. Γιάννης Μώραλης, οι βουλευτές Πειραιά κ.κ. Θοδωρής Δρίτσας, Κωνσταντίνος Κατσαφάδος, Ιωάννης Μελάς, Νικόλαος Μανωλάκος, Παναγιώτα (Νόννη) Δούνια, Χριστόφορος Μπουτσικάκης, Ιωάννης Τραγάκης, Διαμάντω Μανωλάκου και Φωτεινή Μπακαδήμα.

Από τη δικαστική ηγεσία μας τίμησαν: Ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Ιωσήφ Τσαλαγανίδης και ο Αρεοπαγίτης κ. Μιητιάδης Χατζηγεωργίου. Ο κ. Ευθύμιος Αντωνόπουλος, Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών Σ.τ.Ε., η κ. Άννα Ζαΐρη, Πρόεδρος της Ένωσης Εισαγγελέων, ο κ. Αντώνιος Πηλακίδας, Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου

Δ/σεως Εφετείου Πειραιά, ο κ. Ιωάννης Μαηλούχος, Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης του Πρωτοδικείου Πειραιά, η κ. Σπυριδούλα Μακρή, Πρόεδρος Εφετών Πειραιώς, οι κ.κ. Ευάγγελος Καίσαρης και Ευάγγελος Κασαλιάς, Εισαγγελείς Εφετών Πειραιώς και ο κ. Νικόλαος Μακρής, ε.τ. Πρόεδρος του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου. Η κ. Βιολέττα Λαγογιάννη, Προϊσταμένη του Ειρηνοδικείου Πειραιά και η κ. Δάφνη Μαγγανά, Προϊσταμένη του Πταισματοδικείου Πειραιά. Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Μεσολογγίου, κ. Χρήστος Παΐσιος και ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Βέροιας κ. Φώτιος Καραβασιλής.

Από την τοπική αυτοδιοίκηση και τους φορείς της πόλης παρέστησαν ο κ. Παναγιώτης Παπατσώρης, εκπρόσωπος Λιμενικού Σώματος και Ελληνικής Ακτοφυλακής, ο κ. Βασίλειος Κορκίδης, Πρόεδρος του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιά, ο κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, Αντιπρόεδρος του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιά και ο κ. Παύλος Πολιτάκης, Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εμπορικών Συλλόγων Αττικής, όμορων νομών και νήσων Αιγαίου. Ο κ. Νικόλαος Πλατανσιώτης, Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου Πειραιώς, ο κ. Γιώργος Βίτσας, Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου και ο κ. Βασίλειος Νιάκας Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου του ΕΚΑΒ. Ο επίτιμος Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά κ. Βασίλειος Βενέτης, ο τέως Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Στέλιος Μανουσάκης, ο πρώην Πρόεδρος CCBE, κ. Ευάγγελος Τσουρούλης, ο Πρόεδρος της Ένωσης Δικηγόρων Ναυτικού Δικαίου, κ. Γρηγόριος Τιμαγένης, ο Αντιπρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Ποινικολόγων κ. Ιωάννης Ηρειώτης και ο Πρόεδρος του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων Πειραιά κ. Μιχάλης Μερσίνης. Ο επικεφαλής του συνδυασμού «Πειραιάς Πόλη Πρότυπο» και Δημοτικός Σύμβουλος Πειραιά κ. Νικόλαος Βλαχάκος, η Αντιδήμαρχος Πειραιά κ. Αθηνά Γλύκα-Χαρβαλάκου και η εντεταλμένη Σύμβουλος Δημοτικής Αστυνομίας Πειραιά, κ. Κυριακή Μπουρδάκου. Οι πρώην βουλευτές Πειραιά κ.κ. Δημήτριος Καρύδης και Αναστάσιος Νεράντζης και οι πολίτευτές Ανδρέας Παλευρατζής και Ευγενία Μπαρμπαγιάννη. Από το Σύλλογο Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά η κ. Κορίνα Αποστόλου και ο Προϊστάμενος της Δ/σης Γραμματείας Πρωτοδικείου Πειραιά κ. Θεοφάνης Μπαλαφούτης.

Την εκδήλωση επίσης τίμησαν με την παρουσία τους πολλοί δικηγόροι και φίλοι του Συλλόγου.

10° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου

Από το 1992 και εφεξής, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς διοργανώνει, κάθε τρία χρόνια, στον Πειραιά, πρώτο εμπορικό λιμένα της χώρας και από τους σπουδαιότερους της Μεσογείου, Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου και με τον τρόπο αυτόν παρακολουθεί τις διατάξεις της ναυτικής νομοθεσίας και την πρακτική εφαρμογή τους, καταδεικνύει τις τυχόν παρερμηνείες, επισημαίνει τις ατέλειες, υποδεικνύει τις προκρίτες λύσεις και διευκολύνει τη διεθνή ενοποίηση των ουσιαστικών ρυθμίσεων της εμπορικής ναυτιλίας.

Ήδη ο θεσμός αυτός απαριθμεί στο ενεργητικό του εννέα (9) ιδιαιτέρως επιτυχή διεθνή συνέδρια, τα οποία ασχολήθηκαν με τα πλέον επίκαιρα και ενδιαφέροντα θέματα ναυτικού δικαίου.

Το 10° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου έχει προγραμματισθεί να γίνει από τις 21 έως τις 23 Μαΐου 2020, στο Ίδρυμα Ευγενίδη, με θέμα την «Προστασία της ναυτιλιακής επιχείρησης σε ένα μεταβαλλόμενο, πραγματικά και ρυθμιστικά, περιβάλλον».

Όπως προκύπτει από το τίτλο, το θέμα που επιλέχθηκε όχι μόνο είναι επίκαιρο και συνθετικό, αλλά λειτουργεί συμπληρωματικά – και άρα εξόχως συμβολικά – ως η άλλη όψη του 1ου Ναυτικού Συνεδρίου: το καθεστώς της ναυτιλιακής επιχείρησης δεν εξετάζεται πλέον από την οπτική γωνία των ναυτικών δανειστών, αλλά από τη σκοπιά του εκμεταλλευόμενου το πλοίο και των κινδύνων που αυτός αντιμετωπίζει στις μεταβαλλόμενες σύγχρονες συνθήκες. Η εξέταση της θεματικής θα δομηθεί σε πέντε επιμέρους ενότητες:

Η πρώτη ενότητα θα εστιάσει στην αλληλαγία της οπτικής προσέγγισης, από την προστασία των δανειστών στην προστασία της επιχείρησης, και θα καλύψει θέματα όπως η οικονομική ανάπτυξη της σύγχρονης πλοιοκτησίας, οι νέες μορφές χρηματοδότησης, οι μονομερείς εμπορικοί περιορισμοί κ.ά. Η δεύτερη ενότητα αφιερώνεται στις οργανωτικές (μετ)εξελίξεις της ναυτιλιακής επιχείρησης (νέες μορφές συνεργασίας, εφαρμοστέοι κανόνες στις

εγκατεστημένες στην Ελλάδα αλληλοδαπές εταιρείες κ.ά) η τρίτη ενότητα, στις σύγχρονες μορφές κινδύνων που αντιμετωπίζει ο εκμεταλλευόμενος το πλοίο, με χαρακτηριστικότερα παραδείγματα την επιβολή κυρώσεων από τρίτα κράτη και τις επιταγές περί μείωσης του ποσοστού θείου στα καύσιμα των πλοίων. Η τέταρτη ενότητα θα φέρει στο επίκεντρο της

συζήτησης τις νομικές πτυχές των πιέσεων που ασκούνται στη ναυτιλία από το δίκαιο του περιβάλλοντος και την τεχνολογία, όπως τα αυτόνομα πλοία, η προστασία των προσωπικών δεδομένων, οι υποχρεώσεις συμμόρφωσης στα νέα κλιματικά δεδομένα κ.ά.. Τέλος, η πέμπτη και τελευταία ενότητα θα αφιερωθεί στην επανεξέταση των παραδοσιακών εργαλείων νομικών προστασίας (π.χ. περιορισμός ευθύνης, προϋποθέσεις συντηρητικής κατάσχεσης πλοίων), με συγκριτική επισκόπηση της ελληνικής και αλληλοδα-

πής νομολογίας.

Το επικείμενο Συνέδριο αποτελεί τη συνέχεια μίας διεθνώς αναγνωρισμένης και περίβλεπτης «παράδοσης» καθιερωμένης εδώ και 28 χρόνια, η οποία επιτρέπει τη συνάντηση και την καρποφόρο ανταλλαγή ιδεών σε ζητήματα υψηλού θεωρητικού και πρακτικού ενδιαφέροντος μεταξύ ακαδημαϊκών, εξειδικευμένων στον τομέα του ναυτικού δικαίου νομικών και παραγόντων της ναυτιλιακής αγοράς από όλο τον κόσμο. Στο πλαίσιο του προσεχούς Συνεδρίου, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς και η Οργανωτική Επιτροπή συνεχίζουν για δεύτερη συνεχόμενη φορά να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή στον επιστημονικό διάλογο, νέων επιστημόνων και νομικών, που επιθυμούν να εμβαθύνουν στο πεδίο του Ναυτικού Δικαίου, προκηρύσσοντας διαγωνισμό υπό τον τίτλο "Young Maritime Prize".

Το πρόγραμμα του συνεδρίου, η συμμετοχή σ' αυτό, καθώς και οι όροι συμμετοχής στο διαγωνισμό "Young Maritime Prize" έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του 10ου Διεθνούς Συνεδρίου Ναυτικού Δικαίου στον ισότοπο:

<http://www.imlc2020piraeus.gr>.

Συνάντηση του Προέδρου και μελών του Δ.Σ. με Βουλευτές του Πειραιά για το Δικαστικό Ένσημο

Την Πέμπτη, 19 Δεκεμβρίου 2019 και ώρα 10:30 στα γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά πραγματοποιήθηκε συνάντηση του Προέδρου του Συλλόγου, Γιώργου Σταματογιάννη, και μελών του Διοικητικού Συμβουλίου με τους Βουλευτές Α' και Β' Πειραιά κ. κ. **Θεόδωρο Δρίτσα, Τρύφωνα Αλεξιάδη, Νίνα Κασσιμάτη, Διαμάντω Μανωλάκου, Φωτεινή Μπακαδήμα και εκπρόσωπο του Ι. Ραγκούση**, ύστερα από σχετική πρόσκληση του Δ.Σ.Π.

Αφορμή και βασικό θέμα της συνάντησης ήταν η επαναφορά της επιβολής τέλους δικαστικού ενσήμου στις αναγνωριστικές αγωγές αρμοδιότητας Πολυμελούς Πρωτοδικείου με τον πρόσφατα ψηφισθέντα ν. 4640/2019, με εκπρόθεσμη, μάλιστα, τροπολογία, χωρίς καμία προηγούμενη διαβούλευση και κατά παράβαση κάθε κανόνα ορθής νομοθέτησης.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Π., απευθυνόμενος προς τους παρισταμένους Βουλευτές, τόνισε την αντίθεση των δικηγόρων του Πειραιά αλλά και όλης της Ελλάδας (σύμφωνα με πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων) στην επιβολή τέλους δικαστικού ενσήμου σε αναγνωριστικές αγωγές, διότι θέτει σοβαρά οικονομικά εμπόδια στην ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση των πολιτών, ιδίως των οικονομικά ασθενέστερων, στη Δικαιοσύνη και έτσι αντίκειται τόσο προς το Σύνταγμα, όσο και προς την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Για αυτό το λόγο άληθωστε και, ενώ είχε ψηφιστεί ανάλογη διάταξη και το έτος 2011, καταργήθηκε

αργότερα το 2016 αφού κατακρίθηκε από το σύνολο του Νομικού κόσμου της χώρας και αποδοκιμάστηκε από τη Νομολογία των Δικαστηρίων.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. κάλεσε, τέλος, τους παρισταμένους βουλευτές να αναλάβουν πρωτοβουλίες για την απόσυρση του επαχθούς αυτού νομοθετικού μέτρου.

Λαμβάνοντας το λόγο, οι παρισταμένοι βουλευτές τόνισαν:

Θ. Δρίτσας: "Σε μια Δημοκρατική Πολιτεία δεν είναι δυνατόν να παρεμποδίζεται η πρόσβαση των πολιτών στην Δικαιοσύνη".

Δ. Μανωλάκου: "Η επιβολή του Δικαστικού Ενσήμου ήταν μεθοδευμένη και εξυπηρετεί συμφέροντα".

Ν. Κασσιμάτη: "Το δικαστικό ένσημο είναι ένα είδος "διοδίων" πρόσβασης των πολιτών στην Δικαιοσύνη".

Φ. Μπακαδήμα: "Η ρύθμιση κατετέθη στην Βουλή αιφνιδιαστικά με σαθρή αιτιολογία και αυξάνει το κόστος της απονομής της Δικαιοσύνης για τον πολίτη".

Τ. Αλεξιάδης: "Η επιβολή του δικαστικού ενσήμου εντάσσεται στην κυβερνητική λογική να μετακυλιέται το κόστος λειτουργίας του Δημοσίου και επομένως και της Δικαιοσύνης σε βάρος των πολιτών".

Με την ευκαιρία της συνάντησης, συζητήθηκαν μεταξύ των παρισταμένων και τα θέματα του νέου Δικαστικού Μεγάρου Πειραιά, αλλά και των πρόσφατων κρουσμάτων αστυνομικής αυθαιρεσίας, ενώ υπήρξε κοινή η διαπίστωση της ανάγκης για τακτική επαφή του Δ.Σ.Π. με τους Βουλευτές της περιοχής.

Ο ΔΣΠ για τα φαινόμενα Αστυνομικής Αυθαιρεσίας

Με δελτίο τύπου που εξέδωσε στις 19.12.2019 ο ΔΣΠ για την αστυνομική αυθαιρεσία αναφέρει τα εξής: Το τελευταίο διάστημα παρατηρούνται ανησυχητικά φαινόμενα αυξανόμενης αυθαίρετης κρατικής καταστολής και υπέρμετρης χρήσης βίας από τα αρμόδια αστυνομικά όργανα που προσβάλλουν την προσωπικότητα, την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα των πολιτών, όπως αυτά εκδηλώθηκαν ακόμη και μέσα στο χώρο των δικαστηρίων των Αθηνών με τη χρήση δακρυγόνων, όπως επίσης και με τη διερευνώμενη πρόσφατη παραβίαση οικιακού ασύλου. Έπειτα από σωρεία καταγγελιών και δημοσιεύματα στα ΜΜΕ, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη αναγκάστηκε να διατάξει διοικητικό έλεγχο των υποθέσεων αυτών, το δε Αρχηγείο της «ΕΛΑΣ» διαβίβασε τις καταγγελίες στο «Συνήγορο του Πολίτη» ζητώντας, την κατά προτεραιότητα εξέτασή τους.

Οι συγκεκριμένες συμπεριφορές στρεφόμενες και σε βάρος δικηγόρων - όπως ενδεικτικά ο προληπτικός έλεγχος του συναδέλφου πρώην Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή κατά άλλων πολιτών - που προσήχθησαν αδικαιολόγητα και με μη νόμιμο τρόπο, καταδεικνύουν ότι αυτό

που επιδιώκεται είναι να παγιωθεί και να νομιμοποιηθεί η αυταρχική δράση των κατασταλτικών δυνάμεων και μηχανισμών, σε βάρος των ατομικών δικαιωμάτων. Με βάση τα ως άνω ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, ως επιστημονικό ΝΠΔΔ που έχει σύμφωνα με τον «Κώδικα περί Δικηγόρων» απο-

στολή του την προστασία των Συνταγματικών Δικαιωμάτων των πολιτών: **ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ**, όπως έχει πράξει διαχρονικά, τα φαινόμενα αστυνομικής βίας κατά της ζωής και τηςσωματικής ακεραιότητας, καθώς και κάθε συμπεριφορά που καταρρακώνει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια

και διασπείρει το φόβο. **ΚΑΛΕΙ** το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη να παρέμβει, δοθέντος ότι προορισμός της ΕΛΑΣ και κύριος σκοπός της σε μία Δημοκρατική Πολιτεία είναι η ασφάλεια των πολιτών, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ωστόσο της απαρέγκλιτης τήρησης των ατομικών και συνταγματικών καθώς και των θεμελιωδών δικονομικών δικαιωμάτων των πολιτών και κυρίως του δικαιώματος πρόσβασης σε δικηγόρους. **ΖΗΤΕΙ**, την άμεση λήψη μέτρων στις περιπτώσεις παράνομης και αυταρχικής συμπεριφοράς των αστυνομικών οργάνων από τις προϊστάμενες τους αρχές.

24ωρη αποχή των Δικηγόρων Πειραιά στις 19.12.2019

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, κατά την έκτακτη συνεδρίασή του της 13/12/2019, αποφάσισε την αποχή των δικηγόρων Πειραιά από τα καθήκοντά τους την Πέμπτη, 19 Δεκεμβρίου 2019, εκφράζοντας την αντίθεσή του στην επαναφορά του δικαστικού ενσήμου στις αναγνωριστικές αγωγές του Πολυμελούς Πρωτοδικείου και μάλιστα με αναδρομική ισχύ για τις εκκρεμείς, που περιορίζει την πρόσβαση των πολιτών στη Δικαιοσύνη κατά τρόπο αντισυνταγματικό και αντίθετο προς το ενωσιακό δίκαιο, θίγοντας δυσανάλογα τους πλέον οικονομικά αδύναμους συμπολίτες μας.

Κατάθεση στεφάνου στη μνήμη των νεκρών του Πολυτεχνείου κατά την 17^η Νοεμβρίου 1973

Με αφορμή την 46^η επέτειο εξέγερσης των φοιτητών του Πολυτεχνείου αντιπροσωπεία του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, αποτελούμενη από τον Αντιπρόεδρο Γιώργο Καραμιζάρη και τα μέλη ΔΣ Γιώργο Καλτσά, Γιώργο Καρατζά και Ματθαίο Τριαντάφυλλο, κατέθεσε στεφάνι το πρωί της Κυριακής 19 Νοεμβρίου 2019 στο χώρο του Πολυτεχνείου στη μνήμη των νεκρών του.

Η 11^η Εθελοντική Αιμοδοσία

Η 11^η Εθελοντική αιμοδοσία των μελών του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά διεξήχθη την 5.12.2019 στον 3^ο όροφο του Πρωτοδικείου Πειραιά για τις ανάγκες της Τράπεζας Αίματος.

Κριτική σε Δικαστές από Δικηγόρους κατά την ενάσκηση του καθήκοντος εκπροσώπησης των εντολέων τους

Του Ηλία Τζιτζικάκη
Δικηγόρου Πειραιά, Συμβούλου ΔΣΠ

Με πρόσφατη απόφασή του (εκδόθηκε στις 8-10-2019) το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έκρινε ότι η καταδίκη δύο δικηγόρων από το Εθνικό Δικαστήριο για την κριτική που άσκησαν, εκπροσωπώντας τους εντολείς τους, σε δικαστές οι οποίοι χειρίστηκαν υποθέσεις των εντολέων τους αυτών, συνιστά παραβίαση του άρθρου 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθόσον με την εν λόγω καταδίκη περιορίστηκε η ελευθερία έκφρασης των δικηγόρων, οι δε κυρώσεις ήταν ικανές να επηρεάσουν το δικηγορικό επάγγελμα στο σύνολό του, ιδίως όσον αφορά την υπεράσπιση των συμφερόντων των πελατών.

Το ΕΔΔΑ με την απόφασή του έκρινε επί των προσφυγών δύο δικηγόρων Πορτογαλίας των L.P. (αρ. προσφυγής 24845/2013) και Miguel CARVALHO (αρ. προσφυγής 49103/2015), οι οποίοι καταδικάστηκαν από τα Πορτογαλικά δικαστήρια για δυσφήμιση δικαστών, εξαιτίας κριτικής που είχαν ασκήσει εναντίον τους. Συγκεκριμένα:

1. Ο δικηγόρος L.P. με επιστολή που απέστειλε

προς το Ανώτατο Συμβούλιο Δικαστηρίων της Πορτογαλίας, κατήγγειλε τη συμπεριφορά μίας δικαστή, αναφέροντας ότι είχε παρατηρήσει κατά τη διάρκεια προκαταρκτικής έρευνας, «κλίμα μεγάλης εξοικείωσης» μεταξύ της δικαστή και του συνηγόρου υπεράσπισης. Το Συμβούλιο αποφάσισε την απόρριψη της καταγγελίας αυτής.

Στη συνέχεια, η δικαστής υπέβαλε αγωγή σε βάρος του δικηγόρου για δυσφήμιση, ισχυριζόμενη

ότι με την καταγγελία του είχε θίξει την τιμή και την υπόληψή της. Το δικαστήριο έκανε δεκτή την αγωγή και καταδίκασε το δικηγόρο, το 2012, να καταβάλει στην ενάγου-

σα-δικαστή το ποσό των 5.000 ευρώ, κρίνοντας ότι οι κατηγορίες που διατύπωσε εναντίον της είχαν υπερβεί τα όρια της επιτρεπτής κριτικής.

2. Το 2009, ο δικηγόρος Miguel Carvalho, ως πληρεξούσιος και εκπρόσωπος δύο εντολέων του καταγωγής Ρομά, υπέβαλε καταγγελία κατά άλλης δικαστή για δυσφήμιση και φυλετικές διακρίσεις, εξαιτίας ορισμένων παρατηρήσεων που διατύπωσε σε απόφαση που τους αφορούσε. Η καταγγελία τέ-

θηκε στο αρχείο στη συνέχεια όμως τα δύο αυτά πρόσωπα, εκπροσωπούμενα και πάλι από τον M. Carvalho, άσκησαν αγωγή εναντίον της δικαστή για προσβολή της προσωπικότητάς τους, ζητώντας την επιδίκαση αποζημίωσης σε βάρος ποσού 10.000 ευρώ.

Η αγωγή αυτή απορρίφθηκε, όμως στη συνέχεια, το 2011, η δικαστής άσκησε αγωγή κατά του συνηγόρου των δύο πρώην αντιδίκων της, M. Carvalho, υποστηρίζοντας ότι με την ιδιότητά του ως εκπροσώπου αυτών, είχε καταθέσει εν γνώσει του αβάσιμη αγωγή και καταγγελία εναντίον της. Με την απόφαση του δικαστηρίου, ο δικηγόρος καταδικάστηκε να καταβάλει στη δικαστή το ποσό των 10.000 ευρώ.

Το ΕΔΔΑ επελήφθη των υποθέσεων έπειτα από προσφυγές των δύο δικηγόρων και έκρινε ότι, και στις δύο περιπτώσεις, οι προσφεύγοντες ενεργούσαν στο πλαίσιο της εκτέλεσης των επαγγελματικών τους καθηκόντων ως δικηγόροι των εντολέων τους. Επιπλέον, αποφάνθηκε ότι οι επιβληθείσες κυρώσεις μπορούσαν να έχουν αρνητική επίδραση στο επάγγελμα του δικηγόρου γενικά, ιδίως σε ό,τι αφορά την από μέρους του απρόσκοπτη υπεράσπιση των

συμφερόντων των πελατών του. Κατά το ΕΔΔΑ, η προσπάθεια να αναγκαστεί ένας δικηγόρος να αρνηθεί εντολές πελάτη μπορούσε να παραβιάσει το δικαίωμα κάθε ατόμου να έχει πρόσβαση σε δικαστήριο.

Ως εκ τούτου, οι λόγοι που δέχθηκαν τα εθνικά δικαστήρια για να δικαιολογήσουν την θεμελίωση ευθύνης των δικηγόρων, δεν ήταν επαρκείς και δεν ανταποκρίνονταν σε κάποια πιεστική κοινωνική ανάγκη, με αποτέλεσμα η παρέμβαση των δικαστηρίων να καθίσταται δυσανάλογη και μη απαραίτητη σε μια δημοκρατική κοινωνία.

Με το παραπάνω σκεπτικό, το ΕΔΔΑ έκρινε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 10 της ΕΣΔΑ εκ μέρους της Πορτογαλίας και επιδίκασε στο δικηγόρο L.P. το ποσό των 5.300 ευρώ και στο δικηγόρο M. Carvalho το ποσό των 10.793,42 ευρώ ως αποζημίωση, καθώς και 2.512 ευρώ στον L.P. και 9.100 ευρώ στον κ. Carvalho για έξοδα και δαπάνες.

Επίσης, έκρινε ότι η διαπίστωση παραβίασης συνιστούσε από μόνη της επαρκή δίκαιη ικανοποίηση όσον αφορά την ηθική τους βλάβη.

Σχετικά με τις δημόσιες τοποθετήσεις του Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων κ. Χριστόφορου Σεβαστίδη

Ο ΔΣΠ εξέδωσε ανακοίνωση στις 19.12.2019 σχετικά με τις δημόσιες τοποθετήσεις του Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων κ. Χριστόφορου Σεβαστίδη, στην οποία αναφέρει τα εξής:

“Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά μετά τις δημόσιες τοποθετήσεις του Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων κ. Χριστόφορου Σεβαστίδη στην ετήσια Γενική Συνέλευση της Ε.Δ.Ε.ΣΕ ΒΑΡΟσεκφράζει την αντίθεσή του στην εκφρασθείσα απαξία του θεσμικού ρόλου των Δικηγόρων ως συλλειτουργών στην απονομή της Δικαιοσύνης και στα καθήκοντα που τους εμπιστεύεται η Πολιτεία. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά εμμένει στο διάλογο μεταξύ δικαστών και δικηγόρων προς όφελος της Δικαιοσύνης, που ενδυναμώνει το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη”.

Ο θεσμός της ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Είδαμε το δένδρο και χάσαμε το δάσος;;;

Του Πολυχρόνη Περιβολάρη
Δικηγόρου, μέλους του ΔΣ

Εχω ασχοληθεί με τον θεσμό της Διαμεσολάβησης στις Αστικές και Εμπορικές υποθέσεις από το 2006, όταν προσπαθούσα να τον κατανοήσω ως έναν νέο σχετικά τότε θεσμό του Αγγλοσαξονικού δικαίου που θα μπορούσε να βοηθήσει εν Ελλάδι με προαιρετική εφαρμογή στην εξωδικαστική επίλυση μεγάλων από πλευράς καθ' ύλην αντικείμενου εμπορικών διαφορών στα χνάρια της όποιας επιτυχίας είχε στις Αγγλοσαξονικές χώρες.

Έτσι όπως τον είχα κατανοήσει, σκεφτόμουν ότι η Διαμεσολάβηση δεν είναι και δεν μπορεί να είναι το φάρμακο διά πάσα νόσον και ασθένειαν και χρειάζεται προσεκτική υιοθέτηση του στην Ελληνική έννομη τάξη διότι είχαμε ήδη την εμπειρία της αποτυχημένης εφαρμογής του 214 Α που ήταν υποχρεωτικά εφαρμοστέο σε διαφορές της Τακτικής Πολυμελούς Πρωτοδικείου.

Είχα επίσης προβληματισμούς για το πόσο γρήγορα θα γινόταν αποδεκτός ο θεσμός από την Ελληνική κοινωνία, εάν θα υπήρχε αντίλογος με την άποψη ότι δυσχεραίνεται η πρόσβαση στα Δικαστήρια (βέβαια για μεγάλου ύψους χρηματικές διαφορές, αυτό το επιχείρημα γίνεται πιο ασθενές και γι' αυτό και τώρα πρότεινα την πιλοτική εφαρμογή της υποχρεωτικότητας μόνο σε κάποιες από τις διαφορές του Πολυμελούς Πρωτοδικείου), εάν λόγω της ελληνικής ιδιοσυγκρασίας οι πολίτες θα περιέλαβαν έναν ιδιώτη νομομαθή και κυρίως Δικηγόρο που θα ήταν το τρίτο μέρος ως Διαμεσολαβητής (θεωρώ ότι είναι απολύτως απαραίτητο ο Διαμεσολαβητής να έχει νομικό υπόβαθρο και να είναι έμπειρος Δικηγόρος με κοινωνική μόρφωση και παιδεία για να μπορεί να ανταπεξέλθει σε αυτά τα καθήκοντα) με την απαραίτητη εμπιστοσύνη και αποδοχή. Είχα

δε την υποψία ότι ο θεσμός θα κινδύνευε να εξελιχθεί απλά σε πεδίο αλίευσης νομικών και ουσιαστικών επιχειρημάτων της άλλης πλευράς που προσέρχεται στη Διαμεσολάβηση. Αυτός ήταν ο λόγος που πρότεινα εξετάσουμε την εφαρμογή του θεσμού μετά το κλείσιμο του φακέλου των 100 ημερών όταν και θα έχουν προβληθεί τα επιχειρήματα και ενστάσεις όλων των μερών.

Σε όλα αυτά ως προστεθεί και το δεδομένο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων Δικηγόρων όταν ξεκινά τον χειρισμό μιας υπόθεσης, εξετάζει τη δυνατότητα εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς και περαιτέρω υπάρχουν τα δικονομικά εργαλεία για την επίτευξη συμβιβασμού ακόμη και μετά την κατάθεση της αγωγής.

Τι συνέβη όμως από το μακρινό 2008 έως σήμερα σε σχέση με τον θεσμό;

Από την ενσωμάτωση της Κοινοτικής οδηγίας για τη Διαμεσολάβηση (2008/52) με το Ν.3898/2010 έως σήμερα συμπεριλαμβανόμενων των τροποποιήσεων του Δεκεμβρίου 2019 για την υποχρεωτικότητα, έχουν υπάρξει περί τις 19 νομοθετικές πρωτοβουλίες αλλά κατά την άποψη μου τα βασικά θέματα δεν τα έχουμε συζητήσει και διαβουλευθεί όπως έπρεπε.

Συγκεκριμένα, έγινε όλα αυτά τα χρόνια σοβαρός διάλογος μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων και Ενώσεων ώστε να διαπιστωθεί σε ποιες διαφορές μπορεί να είναι συμβατός ο θεσμός αυτός εναλλακτικής επίλυσης διαφορών στην Ελληνική πραγματικότητα ;;;

-Υπήρξε συγκριτική επισκόπηση των αποτελεσμάτων εφαρμογής του θεσμού στις Αγγλοσαξονικές

χώρες αλλιά και αυτές της Ηπειρωτικής Ευρώπης ώστε να εξασφαλιστεί η επιτυχής ένταξη του στην Ελληνική έννομη τάξη;;;

- Έγινε σοβαρή διαβούλευση για το εάν πρέπει να προκριθεί η ιδιωτική Διαμεσολάβηση από την Δικαστική (διατηρώ επιφυλάξεις για τη δικαστική διότι δεν είναι εύκολο για το Δικαστή να αλλιάζει ρόλο αλλιά να το δούμε διότι μπορεί να έχει αποτέλεσμα) ή το αντίστροφο και γιατί;;;

- Η' αντί για την προηγούμενη απάντηση όλων των ανωτέρω ερωτημάτων, σπεύσαμε να δημιουργήσουμε Κέντρα Διαμεσολάβησης για την παραγωγή εκατοντάδων Διαμεσολαβητών (περί τους 2.300 Πανελλαδικά που είδαν νέο ρόλο και επαγγελματικές ευκαιρίες και τώρα τι θα απογίνουν;) με υψηλό μάλιστα αντίτιμο τα πρώτα χρόνια, ουσιαστικά όμως χωρίς αντικείμενο αφού δεν είχε εξασφαλισθεί η διάχυση και αποδοχή του θεσμού από την Ελληνική κοινωνία;;;

- Ήταν η ανάγκη για την εξεύρεση αντικείμενου για Διαμεσολαβήσεις που παρακίνησε κάποιους να υποστηρίξουν φανατικά την θέσπιση της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης πάλη χωρίς να εξεταστεί ενδελεχώς σε ποιες διαφορές θα μπορούσε να θεσπιστεί;;;

- Ευθύνονται τα μνημόνια και οι εμμονές των συντακτών τους για ταχεία επίλυση των ιδιωτικών διαφορών (φυσιολογική ανάγκη και στόχευση μιας σύγχρονης Πολιτείας ανεξαρτήτως των μνημονίων) που επέβαλαν την βίαιη εισαγωγή της και μάλιστα σε υποχρεωτική μορφή;;;

- Δεν είναι βάσιμος ο έντονος προβληματισμός ότι με την υποχρεωτικότητα δυσκολεύει η πρόσβαση λόγω κόστους στη δικαιοσύνη και παραβιάζονται θεμελιώδεις Συνταγματικές διατάξεις (βλ σχετικά και το σκεπτικό της πρώτης από τις δύο σχετικές αποφάσεις της Διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου);;

- Πώς θα ξεπερασθεί η έντονη καχυποψία που μας διακρίνει ως λαό για τον «τρίτο», καχυποψία που φθάνει να απομυθοποιεί ακόμη και διαδικασίες τεχνικά υποστηριζόμενες όπως το V.A.R (Video As-

sistance Referee) στο ποδόσφαιρο ;;;

- Κάποιες φορές αμφισβητείται η ακεραιότητα και ουδετερότητα ακόμη και των Δικαστικών και Εισαγγελικών Λειτουργών, θα επιτύχει ο «τρίτος» ο Διαμεσολαβητής, ιδιαίτερα όταν δεν έχει νομικό υπόβαθρο;

- Είναι δυνατόν να προωθηθεί και να λειτουργήσει ένας θεσμός που στοχεύει στον κατευνασμό και συνδιαλλαγή των μερών σε υποχρεωτικό πλαίσιο λειτουργίας, σε μεταπτυχευτικό οικονομικό περι-

βάλλον, με τις αίθουσες των Δικαστηρίων να αδειάζουν από Δικηγόρους και διαδίκους επειδή δεν υπάρχουν χρήματα για τις παραστάσεις ;;;

Δεν έχουμε απαντήσει σε όλα τα ανωτέρω και όμως έχουν περάσει τόσα χρόνια και πορευόμαστε χωρίς να έχουμε λύσει τα θεμελιώδη,

κρίμα !!!!!

Καταλήγω ότι ο προβληματισμός και οι απαντήσεις σε όλα τα ανωτέρω ερωτήματα θα μπορούσαν να μας οδηγήσουν στον τρόπο με τον οποίο θα γίνει ελκυστική η Διαμεσολάβηση, η οποία δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει ελκυστική επειδή θα δυσλειτουργεί και δεν θα είναι ελκυστικό το Δικαστικό σύστημα. Δεν αποτελεί πανάκεια και αντίδοτο για τις δυσλειτουργίες (καθυστέρηση, κόστος, οικονομικός φορμαλισμός, ακαμψία της τακτικής δικαιοσύνης). Το αντίθετο ισχύει. Η Διαμεσολάβηση θα πρέπει να αναπτυχθεί στη βάση ενός καλά λειτουργούντος συστήματος απονομής δικαιοσύνης και συμπληρωματικά με αυτό.

Κλείνω με μια ερώτηση και απάντηση επίσης για προβληματισμό σχετικά με τις διαφορές και την επίλυση τους:

«Τι θέλουμε;»

«Θέλουμε να μην είμαστε πιόνια.

Πάνω κι από τη σύγκρουση, πάνω κι από την τυχόν ανακωχή, βρίσκεται η ανάγκη που έχει κανείς να είναι κύριος των πράξεων του. Αυτό έχει σημασία: να διαλέγει κανείς και να μπορεί στη συνέχεια να δέχεται τις συνέπειες της εκλογής του.»

“ Η Διαμεσολάβηση θα πρέπει να αναπτυχθεί στη βάση ενός καλά λειτουργούντος συστήματος απονομής δικαιοσύνης και συμπληρωματικά με αυτό ”

Το παράπονο του δικαστικού μας μεγάρου ..

Της Ελένης Πατρίκοπούλου
Δικηγόρου Πειραιά

Ήταν Παρασκευή μεσημέρι στην Σκουζέ, στο δικαστικό μας μέγαρο, όταν συναντηθήκαμε με τον Αποστόλη Στασινόπουλο που εδώ και δύο χρόνια είναι ο πρόεδρος των δικαστικών μας υπαλλήλων για την συνέντευξη αυτή στην εφημερίδα μας ..λίγο πριν τα Χριστούγεννα. Η ηρεμία της Σκουζέ παρομιώδης και το μόνο που ακουγόταν εκείνο το απομεσήμερο Παρασκευής ήταν τα βήματα μας στον τρίτο όροφο . Βασίλειε μια γλυκιά ησυχία τόσο παράξενη. Πως μπορεί ένα δικαστικό μέγαρο να μετουσιωθεί σε ήρεμο καταφύγιο όταν δεν παραμονεύουν δικαστήρια και γεμάτες αίθουσες σκεψτόμων. Ο συνομιλητής μου, ο πρόεδρος των δικαστικών υπαλλήλων του Πειραιά μας έχει πάθος με το δικαστικό μέγαρο μα κυρίως μάχεται για να εκλείψουν τα προβλήματα των δικαστικών υπαλλήλων, να ενισχυθεί η θέση τους και να γίνει καλύτερη η καθημερινότητά τους που για πολλούς από αυτούς είναι δύσκολη.

Δεν είναι εύκολος ο κόσμος που βιώνουμε και ανταμώνουμε κάθε μέρα σκεψτόμουνα όλοι εμείς που συχνάζουμε στην Σκουζέ... μια κοινωνία στην δύσκολη όψη της, με σκληρό πρόσωπο, ενίοτε με ευαισθησίες που σε κάμπουν, πάντα με σκληρότητα που σε βασανίζει, με δύσκολη καθημερινότητα μέσα στα προβλήματα της κοινωνίας και ποτέ σχεδόν δίπλα στο ήρεμο και χαρούμενο πρόσωπό της. Κάθε μέρα στην αρένα μια μάχη για το δίκιο του άλλου.

Ο Αποστόλης για να μου δώσει τη συνέντευξή του, περίμενε τη συνάντηση με τους αρμόδιους φορείς του Υπουργείου για την τύχη του δικαστικού μας μεγάρου και τις αποφάσεις για το μέλλον του. Τη συνάντηση αυτή την είχε, όπως μου είπε, προ-

καλέσει ο Δήμαρχος Πειραιά κ.Γιάννης Μώραλης και συμμετείχαν εκτός από τον πρόεδρο του Δικηγορικού μας Συλλόγου και τον Αποστόλη ως πρόεδρο των δικαστικών μας υπαλλήλων, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Πάνος Αλεξανδρής, ο υπουργός επικρατείας κ. Γ. Γεραπετρίτης, η κ Αντιδήμαρχος του Δήμου μας με τον κ. Κωνσταντίνο Τσιάρα, τον Υπουργό Δικαιοσύνης.

«Τί γίνεται με την Ράλληιο;» τον ρώτησα, «θα πάρει λάμψη πάλι το κέντρο του Πειραιά η θα εκσφενδονιστούμε οι δικηγόροι μακριά από το κέντρο;» «καμιά σίγουρη απάντηση», μου είπε «μελέτες θα γίνουν για τρία υποψήφια κτίρια στον Πειραιά που προτάθηκαν. Την Ράλληιο, τα παλιά τελωνεία στην Ακτή Κονδύλη και φυσικά το εργοστάσιο του Κεράνη στην Πειραιώς. Θα γίνει μελέτη συλλογική και για τα τρία κτίρια, θα τεθούν σε σύγκριση με τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά τους ανάλογα με τις ανάγκες των δικαστικών μεγάρων και την στέγαση των υπηρεσιών τους και ανάλογα θα επιλεγεί ο χώρος». «Ποιά είναι η πρόθεση τους;» τον ρώτησα. «Καθόλου δεν μου άρεσε που το κτίριο της Ραλλείας μπήκε πάλι σε σύγκριση με τα άλλα –σε όλους αρέσει η ιδέα τα δικαστήρια να αναπνέουν στο κέντρο της πόλης μας».

«Η πρόθεσή τους είναι» μου είπε, «να υπάρχει σε ένα χώρο όσο πιο μεγάλη στέγαση των υπηρεσιών -. Ενιαία δικαστήρια και η Ράλληιος σίγουρα δεν μπορεί να τα στεγάσει. Στην Ράλληιο θα στεγάζονταν το Εφετείο, η Εισαγγελία Εφετών, το Πρωτοδικείο και η Εισαγγελία Πρωτοδικών».

«Και οι υπόλοιπες υπηρεσίες;» τον ρώτησα.

«Θα φτιαχνόταν η Σκουζέ και θα στεγαζόταν το

Ειρηνοδικείο, το Πταισματοδικείο κλπ. Αυτό θα ήταν το αρχικό σχέδιο αν επιλέγαμε την Ράλληιο, αυτό δεν έχει σβήσει αλλά επικρατεί η άποψη να στεγαστούν ενιαία όλα τα δικαστήρια κάπου και δεν εξυπηρετεί ο χώρος της Ράλλειου για τον σκοπό αυτό.»

«Που κατέληξε η κοινή συνάντησή σας;»

«Κάθε υπηρεσία σε σύντομο χρονικό διάστημα», μου απάντησε, «θα δώσει τις ανάγκες που έχει και σε βάθος 25ετίας, δηλαδή η Εισαγγελία, το Πρωτοδικείο, το Διοικητικό Πρωτοδικείο κλπ και παράλληλα η δημοτική αρχή θα εκπονήσει μελέτη με θέμα το κυκλοφοριακό, θα ληφθεί υπ όψιν η θέση του δικηγορικού συλλόγου μας και όλα θα δοθούν στο τεχνικό επιμελητήριο στις αρχές Γενάρη εντός τριμήνου θα μελετηθούν τα θετικά και αρνητικά κάθε προτεινόμενης επιλογής από τους εμπλεκόμενους φορείς.»

«Μίλησέ μου για το κτίριο της Σκουζέ Αποστόλη,» τον παρότρυνα.

«Ακατάλληλο», μου είπε «δύσκολο και επικίνδυνο, μια φωτιά και θα καούμε όλοι ζωντανοί, υπάλληλοι, δικηγόροι, δικαστές, πολίτες, δεν υπάρχει ουδεμία έξοδος κινδύνου. Οι όροφοι, ορισμένοι στάζουν στην βροχή και το κτίριο είναι γεμάτο ακατάλληλο αμιάντο. Το 2008 ο αμιάντος μας οδήγησε σε επίσκεψη εργασίας με αποτέλεσμα να γίνουν εργασίες πάνω στα πλακίδια αμιάντου όμως ο κίνδυνος στην οροφή δεν έχει εξαλειφθεί. Στεγάστηκαν τα δικαστήρια το 1987 εδώ, πριν βρίσκονταν αλλού. Δεν υπάρχει γιατρός στο κτίριο. Τώρα τελευταία έρχεται κάθε Τρίτη ορισμένες ώρες μην λύνοντας αυτό το πρόβλημα. Δεν υπάρχει αξιοπρέπεια για όσους εργάζονται και διαβιούν εδώ, για όσους δουλεύουν, κυκλοφορούν.»

«Πόσα άτομα μπαίνουν στην Σκουζέ καθημερινά» τον ρώτησα.

«1500-2000 άτομα» μου απάντησε, «δικαστές, υπάλληλοι, πολίτες, αστυνομικοί, κυλικείο, καθαριστές, τα πάντα από την εξυπηρέτηση κοινού ως τις έδρες.

Όλοι αυτοί στο πλέον ακατάλληλο κτίριο...»

Έβλεπα όμως ο συνομιλητής μου να καίγεται

να μου πει για τα προβλήματα των δικαστικών υπαλλήλων για τα οποία πονάει!

«Ποιο είναι το παράπονο των δικαστικών μας υπαλλήλων» τον ρώτησα:

«Έλλειψη προσωπικού που σε ορισμένες περιπτώσεις όπως στην Εισαγγελία Πρωτοδικών αγγίζει το 50 τοις εκατό, ένα πρόβλημα οξύτατο. Μέχρι του χρόνου το 20-30 τοις εκατό της δύναμης του Πειραιά θα έχει συνταξιοδοτηθεί εντείνοντας και άλλο το πρόβλημα. Οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι, να το γράψεις αυτό Ελένη, να το μάθουν όλοι, στο λέω, η γραμματεία τους είναι ενιαία και ανεξάρτητη, έχουν κάθετη και οριζόντια διάρθρωση, δεν είναι δυνατόν δικαστικοί υπάλληλοι να ανεβαίνουν στην ίδια έδρα με τους

δικαστές και να μην λαμβάνουν επίδομα ειδικών συνθηκών. Η ασφαλιστική δικλείδα πολίτη δικαστηρίων είναι ο δικαστικός υπάλληλος ο οποίος δρα με βάση το νόμο. Είναι αναβαθμισμένη η θέση του από τον δημόσιο υπάλληλο αλλά δυστυχώς μόνο στα λόγια.»

Ο συνομιλητής μου είναι χειμαρρώδης εδώ, διεκδικεί το δίκιο τους, τη θέση τους, είναι η φωνή τους.

«Μνημονεύεται σε αποφάσεις του ΣΤΕ ότι αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία δημοσίων υπαλλήλων αλλά η πολιτεία αδιαφορεί και δεν τους προσέχει, δεν τους δίνει την αναβάθμιση που τους πρέπει, τους δίνει το ίδιο μισθολόγιο και βαθμολόγιο με τους δημόσιους υπαλλήλους. Θα πρέπει να υπάρχει ειδική πρόβλεψη για αυτούς. Πριν το 1985 ήταν διαφορετική η θέση τους. Το ίδιο το Σύνταγμα ορίζει ότι οι δικαστικοί υπάλληλοι ανήκουν στην ανεξάρτητη δικαιοσύνη. Είδες εσύ καμία διαφορά; Λειτουργούμε με τεράστια κενά, με μισό σχεδόν πληθυσμό από τον απαιτούμενο, τρέχουμε να τους εξυπηρετήσουμε όλους -που δεν είναι και οι πιο ήρεμοι και χαμογελαστοί σας πελάτες- σκέφτομαι εγώ καθώς αφηγείται την καθημερινότητά τους. Δεν υπάρχει δικαιοσύνη σε μας και δεν μας δικαιολογούν υπερωρίες όπως πρέπει, γίνεται ένα μπάχαλο με αυτές. Δικαιολογεί το υπουργείο ένα κονδύλι τον χρόνο και το μοιρά-

«Στο Πρωτοδικείο Πειραιά» μου είπε «υπηρετούν σήμερα 139, ενώ οι οργανικές θέσεις είναι 175 και οι κενές 36»

ζονται όλες οι υπηρεσίες- ελάχιστα ποσά σε σχέση με τις ώρες - ενώ κανονικά θα έπρεπε να δικαιολογούν τουλάχιστον μέχρι είκοσι ώρες το μήνα στους υπάλληλους που ανεβαίνουν στις έδρες. Τα ανακριτικά γραφεία υπερφορτωμένα και η εκκαθάριση έρχεται και τα Σάββατα. Στις έδρες η πίεση μεγάλη, ο φόρτος επίσης. Υπάρχει πίεση και για καθαρογραφή αποφάσεων, η καθημερινότητά τους δεν έχει αναβαθμιστεί και παρά την ιδιαιτερότητα και τις δυσκολίες της, εντούτοις εξομοιώνονται με τους δημόσιους υπαλλήλους, αυτό είναι άδικο.»

Του ζήτησα να μου δώσει τα κενά και να μου πει ενδεικτικά πόσους υπαλλήλους δικαιούμεστε στον Πειραιά και πόσους έχουμε.

«Στο πρωτοδικείο Πειραιά » μου είπε « υπηρετούν σήμερα 139, ενώ οι οργανικές θέσεις είναι 175 και οι κενές 36. Οι γραμματείς θα έπρεπε να είναι 160 και είναι 128. Στο εφετείο Πειραιά υπηρετούν 35 άτομα με οργανικές θέσεις 49, δηλαδή 14 κενά. Στην Εισαγγελία Εφετών οργανικές θέσεις

33, υπηρετούν 20, τα κενά είναι 13. Στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά από τις 173 οργανικές θέσεις υπηρετούν 68, έχουμε 105 κενές θέσεις. Οι γραμματείς έπρεπε να είναι 100 και είναι σχεδόν οι μισοί δηλαδή 58. Στο Ειρηνοδικείο Πειραιά οργανικές θέσεις 42, υπηρετούν 29, έχουμε 13 κενά και στο Πταισματοδικείο Πειραιά οργανικές θέσεις 36, υπηρετούν 19 με κενές θέσεις 17.

Και αυτά ενδεικτικά διότι δεν αναφέρουμε το Ειρηνοδικείο Νικαίας ,Σαλαμίνας κλπ. Και στους υπηρετούντες έχουμε και αποσπάσεις που διευρύνουν τα κενά όπως 3 άτομα από Εισαγγελία Πρωτοδικών στην Εφετών, δύο άτομα από την Εισαγγελία Πλημμελειοδικών στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, επίσης ένα άτομο από το Πρωτοδικείο στο Εφετείο Πειραιά και έχει διατεθεί άτομα από το Πρωτοδικείο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και ένα άτομο το πρωτοδικείο στο Υπουργείο Εσωτερικών γραφείο της ΝΔ.

Στο ΦΕΚ της 1/2/2019 στο φύλλο 222 έγινε ανακατανομή του αριθμού των δικαστικών υπαλλήλων όλης της χώρας ανάλογα με τις ανάγκες και ορίστηκαν περισσότερες θέσεις για τον Πειραιά».

«Πως ονειρεύεσαι το δικαστικό μας μέγαρο Αποστόλη;» τον ρώτησα.

«Με συγκρότηση» μου είπε «και αξιοπρέπεια σε όλους από τον κρατούμενο έως τον ανώτερο δικαστή. Οι αίθουσες των ακροατηρίων κάτω να μην έχουν σχέση το κοινό, μετά αίθουσες για τους κρατούμενους και τις συνοδείες και τα γραφεία μας με τάξη στους ορόφους όχι ένα αλληλούρι. Να έχουν το δικό τους χώρο οι κρατούμενοι, οι αστυνομικοί όχι όπως τώρα ..και πάνω από όλα να υπάρχει

ασφάλεια και πρωτίστως υγιεινή μαζί.»

Κοιτούσα το γκρίζο, το κτίριο μας στη Σκουζέ, καθώς έφευγα ..ο δρόμος ήρεμος, η τρικυμία του πρωινού παραληρήματος είχε κοπάσει... Έρχονταν και οι γιορτές βλέπεις ..Ο Πειραιάς μας θέλει κτίριο μέσα στην ανάσα της κοινωνίας του, όμως μέσα

στην ζωή και παράλληλα θέλει ομορφιά ,θέλει υπαλλήλους να εξυπηρετήσουν όλους όσους εμπλεκόμαστε με το δικαστήριο. Αυτό αποτελεί την καθημερινότητά μας, δεν είναι εύκολη η ζωή μας κάθε μέρα, πόσο μάλλον των υπαλλήλων που ήδη διαβιούν σε ένα ακατάλληλο κτίριο με τόσα κενά υπηρεσιακά. Δεν είναι δυνατόν σήμερα το 2020 να αντιμετωπίζουμε αυτή την πραγματικότητα στο μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας μας. Μέσα από τα όνειρα του Αποστόλη μέσα από την περιγραφή του για ένα νέο με αξιοπρέπεια κτίριο, μέσα από την φωνή των δικαστικών μας υπαλλήλων και την δύναμη τους, θέλω να δω τις συνειδήσεις των αρμοδίων να ανασκουμπώνονται, να δρουν επιτέλους και να μας σέβονται. Ναι θέλω να δω σεβασμό στο λειτούργημα που όλοι μαζί, θέλω να δω αυτό το όνειρο να γίνεται πλέον αλήθεια και όχι λόγια και να ομορφαίνει κάθε μέρα στον Πειραιά την ζωή όλων μας ..

Εισαγωγή στο Δίκαιο της Μόδας

ΜΕΡΟΣ Α'

19

Του **Αντωνίου Μανιάτη**
Διδάσκοντος - Αναπληρωτή Καθηγητή
Πανεπιστημίου Πατρών, Δικηγόρου Καλαμάτας

Εισαγωγή: Μόδα και δίκαιο

Η μόδα είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο το οποίο, κατά τον τρόπο που σήμερα το γνωρίζει η ανθρωπότητα, έχει απορρεύσει από ένα σύνολο από επιμέρους φαινόμενα που σημάδεψαν το μέσον του δέκατου ένατου αιώνα¹. Αυτό ισχύει και για τη σχετική έκφραση «του τελευταίου συρμού», παρά το γεγονός ότι αυτή εισήχθη στην Ελλάδα πριν την έναρξη λειτουργίας σιδηροδρόμου, με τον οποίο συνδέεται.

Σχεδόν δύο αιώνες μετά, τα ρούχα του συρμού αποτελούν κεντρικό ζητούμενο στις δυτικού τύπου κοινωνίες. Ωστόσο, το να υπάρχει ένας νομικός κλάδος αφιερωμένος στο αντικείμενο των ειδών της μόδας δεν φαίνεται κάτι *prima facie* δεδομένο. Τα τελευταία χρόνια έχει αρχίσει να αναγνωρίζεται ένας ειδικός κλάδος του δικαίου στις ΗΠΑ, για αυτό το θέμα το οποίο παρουσιάζει σημαντικό νομικό και οικονομικό ενδιαφέρον. Θα ήταν συνεπώς κατά μείζονα λόγο χρήσιμο να επιχειρηθεί μία εισαγωγή

σε μερικές από τις σημαντικότερες πτυχές αυτού του κανονιστικού συνόλου με τη μεγάλη προϊστορία.

Α. Στοιχεία της ιστορίας της προστασίας των εφευρέσεων

Στο πλαίσιο του Δικαίου Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας, ο βασικός θεσμός έγκειται στο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για την προστασία της καινοτομίας που παίρνει τη μορφή μίας νέας εφεύρεσης². Ως η πρώτη εκδήλωση ενός από τα δικαιώματα της πνευματικής ιδιοκτησίας έγκειται στη νομοθεσία της πόλης – κράτους Σύβαρις τον έκτο αιώνα π.Χ. Συβαριτικός νόμος προσέφερε «μονοπώλιο» ενός έτους σε κάθε μάγισσα η οποία θα εφεύρισκε νέες και χυμώδεις συνταγές. Συνεπώς, σε μία από τις πιο εύπορες πολιτείες της Μεγάλης Ελλάδας εισήχθη ένας θεσμός ικανός να ευνοήσει τον ανταγωνισμό, άρα και την οικονομική ανάπτυξη.

Η Γαλλική Επανάσταση καθιέρωσε την ελευθερία του εμπορίου και της βιομηχανίας, η οποία αποτελεί ειδικότερη εκδήλωση της οικονομικής ελευθερίας,

1. A. Bertrand, *La mode et la loi*, CEDAT, 1998, p. 10.

2. P. Tafforeau, C. Monnerie, *Droit de la propriété intellectuelle*, Gualino lextenso éditions 2015, p. 372.

ήδη από τα πρώτα χρόνια, με το διάταγμα Allarde της 2/17 Μαρτίου 1791³. Οι εφευρέσεις στην επαναστατική περίοδο της χώρας δεν γεννούσαν ένα μονοπώλιο στην εκμετάλλευσή⁴. Αν ο αγγλικός νόμος του 1624 για πρώτη φορά διεθνώς έβαλε τέλος στο καθεστώς των προνομίων και προέβλεπε τη σημερινή μορφή διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας με την παραχώρηση χρονικά περιορισμένου δικαιώματος στον εφευρέτη, ο γαλλικός νόμος της 7/1/1791 είναι αυτός που έθεσε τις βάσεις για το σύγχρονο δίκαιο της ευρεσιτεχνίας. Οι δύο κλάδοι του Δικαίου της Διανοητικής Ιδιοκτησίας, Λογοτεχνική και Καλλιτεχνική Ιδιοκτησία (η οποία αποκαλείται στην ελληνική έννομη τάξη «Πνευματική Ιδιοκτησία») από τη μια πλευρά, και Βιομηχανική Ιδιοκτησία από την άλλη, ήταν πιο κοντά ο ένας με τον άλλο στη νομοθεσία της Γαλλικής Επανάστασης, η οποία ρύθμιζε το σύνολο των δικαιωμάτων Διανοητικής Ιδιοκτησίας, πλην των (ακόμη ανύπαρκτων) συγγενικών δικαιωμάτων⁵.

Β. Εμφάνιση και απομείωση των μανεκέν σε παρουσιαστές / παρουσιάστριες

Το δέκατο όγδοο αιώνα μία σχεδιάστρια καπέλων, η Rose Bertin, έκανε χρήση γυναικών, οι οποίες αποκλήθηκαν «δοκιμάστριες» (essayeuses), για να κάνουν πρόβα των προϊόντων της⁶. Αυτές οι γυναίκες θεωρούνται ως τα πρώτα ζωντανά μανεκέν,

σε αντιδιαστολή προς τα τεχνητά. Τα «μανεκέν της μόδας» εμφανίστηκαν το δέκατο τέταρτο αιώνα, υπό τύπον ξύλινων κουκλών ανθρώπινου μεγέθους ενώ η λέξη των γαλλικών «routée» (κούκλα) δεν εντοπίζεται πριν το 1750⁷. Αυτά τα μοντέλα αποστέλλονταν σε πλούσιες οικογένειες της Γαλλίας και στις αυλές της Ευρώπης για να γίνει ενημέρωση τι φοριέται στη γαλλική αυλή.

Το δέκατο ένατο αιώνα, ο πατέρας της υψηλής ραπτικής Charles Frédéric Worth αποφασίζει να κάνει χρήση νεαρών γυναικών για να κάνει γνωστά τα έργα του. Αυτές, ντυμένες με τις δημιουργίες του, κάνουν μία σιωπηρή επίδειξη μπροστά στην πελάτισσα: και το ντεφιλέ γεννήθηκε.

Ο ρόλος του μανεκέν ήταν εξομοιωμένος με την πορνεία δεδομένου ότι συνίστατο σε βιοπορισμό με χρήση του σώματος. Σήμερα, φαντάζει παράδοξη μία τέτοια θεώρηση αλλά επιχειρείται στη θεωρία μία αντιδιαστολή της παρένθετης μητρότητας με μορφές εμπορευματοποίησης του γυναικείου σώματος, την πορνεία και το πορνικό συμβόλαιο⁸. Επειδή η ιστορία επαναλαμβάνεται, η Γαλλία έχει απαγορευμένη τη διαδικασία της τεχνητής γονιμοποίησης με τη χρήση παρένθετης μητέρας, σε αντιδιαστολή με άλλες χώρες και ιδιαίτερα την Ελλάδα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατόπιν δύο καταδικών από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η Γαλλία παραχωρεί, πλέον,

3. Α. Γέροντας, Δημόσιο Οικονομικό Δίκαιο, Εκδόσεις Σάκκουλα Αθήνα – Θεσσαλονίκη 2011, σ. 379.

4. P. Tafforeau, C. Monnerie, Droit de la propriété intellectuelle, Gualino lextenso éditions 2015, p. 39.

5. P. Tafforeau, C. Monnerie, Droit de la propriété intellectuelle, Gualino lextenso éditions 2015, p. 38.

6. Α. Μανιάτης, Προσέγγιση του γαλλικού δικαίου διανοητικής ιδιοκτησίας με έμφαση στη μόδα, ΝοΒ, 2019, τόμος 67, σ. 1156 επ.

7. M. Rolle-Boumlie, Fiche de lecture : Le Vêtement dans la littérature, Casden Banque Populaire, Mars-avril 2016, pp. 14-15.

8. Μ. Μαροπούλου, Grèce, le prix d'un enfant / Public Sénat, 7/3/2016. Η γαλλική οπτική της ελληνικής παρένθετης μητρότητας: κριτικές επισημάνσεις, θεωρητικές προεκτάσεις, Βιοθικά 3 (2) Σεπτέμβριος 2017, σ. 65.

ιθαγένεια και σε παιδιά Γαλλίδων που έχουν γεννηθεί με αυτή τη μέθοδο εκτός της επικράτειάς της⁹. Εξάλλου, όχι μόνον στη χώρα αυτή αλλά και σε πολλές άλλες απαγορεύεται η προσφυγή σε φέρουσα μητέρα ενώ εξαίρεση αποτελεί ο αγγλικός νόμος του 1985 και η νομοθεσία πολλών αμερικανικών πολιτειών¹⁰.

Στην αρχή του εικοστού αιώνα, η Jeanne Paquin εφηύρε το ντεφιλέ της μόδας ενώ η λέξη «μανεκέν», η οποία προέρχεται από την ολλανδική λέξη «mannekin» που σημαίνει το ανδρείκελο, ήταν τότε, το 1907, σε χρήση για να δηλωθεί μία νέα γυναίκα που φοράει δημοσίως τις δημιουργίες ενός στυλίστα.

Το επάγγελμα του μανεκέν αργότερα μαζικοποιήθηκε και μάλιστα άρχισαν να το ασκούν και άνδρες. Ωστόσο, η προαγωγή αυτών των επαγγελματιών δεν βασίζεται σε μία νέα δέσμη κανόνων που να προβλέπουν δικαιώματα. Πράγματι, το σύγχρονο νομικό τους καθεστώς είναι ατελές δεδομένου ότι ο νομοθέτης δεν τους έχει παραχωρήσει κάποια μοντέρνα δικαιώματα, που έχουν αναδυθεί ως απότοκος των νέων τεχνολογιών, όπως τα συγγενικά δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα τα «γειτονικά» με την κλασική κατηγορία των πνευματικών δικαιωμάτων του δημιουργού.

Η επίδειξη των προϊόντων του τομέα του ενδύματος και της διακόσμησης δεν θεωρείται ως εκτέλεση «καλλιτεχνικού» έργου, κατά τους όρους του

Δικαίου της Διανοητικής Ιδιοκτησίας. Μόνον οι παροχές καλλιτεχνικής φύσης καλύπτονται από αυτόν τον κλάδο και, επομένως, αποκλείονται συλλήβδην οι αθλητικές παροχές, η παροχή του μανεκέν και επίσης εκείνη του προσώπου που συμμετέχει σε μία τηλεοπτική εκπομπή της κατηγορίας του θεάματος «reality».

Στη δικαστική απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 1995, το Εφετείο του Παρισιού συμπέρανε ένα νέο κριτήριο της έννοιας του καλλιτέχνη ερμηνευτή, σε αντιδιαστολή με το μανεκέν¹¹. Σύμφωνα με τους δικαστές, το μανεκέν περιορίζεται στο να κάνει μία «παρουσίαση» (άρθρο L. 7123-2 του Εργατικού Κώδικα) σε αντίθεση με τον ερμηνευτή ο οποίος ερμηνεύει ένα ρόλο¹². Ειδικότερα, ο Κώδικας αυτός περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τα μανεκέν και τα πρακτορεία των μανεκέν και ειδικότερα το συγκεκριμένο άρθρο συνίσταται στον εξής εννοιολογικό ορισμό: «θεωρείται ότι ασκεί μία δραστηριότητα μανεκέν, ακόμη αν και αυτή η δραστηριότητα δεν ασκείται παρά περιστασιακά, κάθε πρόσωπο που είναι επιφορτισμένο: 1ο Είτε να παρουσιάζει στο κοινό, άμεσα ή έμμεσα με αναπαραγωγή της εικόνας του σε οποιοδήποτε οπτικό ή οπτικοακουστικό φορέα, ένα προϊόν, μία υπηρεσία ή ένα διαφημιστικό μήνυμα 2° Είτε να ποζάρει ως μοντέλο, με ή χωρίς μεταγενέστερη χρήση της εικόνας του».

Συνεπώς, αυτός ο λεπτομερής ορισμός διακρίνει

9. M. Μαροπούλου, Grèce, le prix d'un enfant / Public Sénat, 7/3/2016. Η γαλλική οπτική της ελληνικής παρένθετης μητρότητας: κριτικές επισημάνσεις, θεωρητικές προεκτάσεις, Βιοηθικά 3 (2) Σεπτέμβριος 2017, υποσ. 4.

10. Ι. Κριάρη, Τεχνολογίες υποβοηθούμενης τεκνοποίησης και θεμελιώδη δικαιώματα – Νομοθετικές και νομολογιακές εξελίξεις στην Ελλάδα και την αλλοδαπή, in Φ. Παναγοπούλου – Κουτνατζή (Επιμ.), Ηθική Δεοντολογία της Υγείας. Liber amicorum Ελένης Βαλάσση – Αδάμ, 2012, σ. 81.

11. CA Paris, 18e ch. C, 27 janv. 1995, Chaudat c/Soc. Coccinelle et autres : Légispresse 1995 III, 154.

12. P. Tafforeau, C. Monnerie, Droit de la propriété intellectuelle, Gualino lextenso éditions 2015, pp. 258-259.

δύο εναλλακτικές επιμέρους έννοιες για το μανεκέν, αδιακρίτως αν αυτό ασκεί τη δραστηριότητα αυτή κατά σύνηθες επάγγελμα ή περιστασιακά και μόνον: α) του δημόσιου παρουσιαστή / της δημόσιας παρουσιάστριας προϊόντος ή υπηρεσίας ή διαφημιστικού μηνύματος (το οποίο αποτελεί το αποτέλεσμα μίας διαφημιστικής υπηρεσίας) και β) του οπτικού «εκθέματος» προσώπου (το οποίο δηλαδή ποζάρει).

Γ. Πνευματικά δικαιώματα στον τομέα της μόδας

Ο τομέας της μόδας είναι ιδιάζων εφόσον υποκειται σε κύκλους εξαιρετικά βραχείς. Οι δημιουργίες του για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν απολάμβαναν καμία νομική προστασία και τελικά ήταν το δίκαιο των σχεδίων και υποδειγμάτων που κατά πρώτο λόγο ήρθε να τις προστατεύσει, στη γαλλική έννομη τάξη. Αυτή η προστασία δεν είναι λοιπόν παρά απόρροια της δικαιοδοτικής εξουσίας των δικαστών οι οποίοι αποφάσισαν, αρχής γενομένης το 1913, να θέσουν τις δημιουργίες αυτές στο πεδίο της προστασίας του νόμου της 18ης Μαρτίου 1806 (δηλαδή για τα σχέδια και υποδείγματα), τροποποιημένου στη συνέχεια από το νόμο της 14ης Ιουλίου 1909. Οι δικαστές επομένως, προϊόντος του χρόνου, απομακρύνθηκαν από τη νομολογία του δέκατου ένατου αιώνα, η οποία έτεινε να αποκλείει την προστασία αυτών των δημιουργιών, εξαιτίας του εφήμερου χαρακτήρα, με βάση τον οποίο η Δικαιοσύνη αρεσκόταν να εντοπίζει ένα σημείο φαντασίας.

Ωστόσο, αυτή η εξέλιξη δεν ήταν ίδια προκειμένου για το νομικό καθεστώς του δημιουργού, το οποίο

αρνούνταν το οποιοδήποτε έννομο συμφέρον σχετικό με τις δημιουργίες αυτές, με την αιτιολογία της αδυναμίας εξομοιώσής τους με τις μείζονες τέχνες, οι οποίες συνιστούσαν το προτιμώμενο πεδίο της καλλιτεχνικής ιδιοκτησίας, όπως αυτή διεπόταν από τους νόμους της 19ης και 24ης Ιουλίου 1793, σχετικούς με την επέκταση του μονοπωλίου εκμετάλλευσης του δικαιώματος του δημιουργού¹³. Οι μοναδικές εξαιρέσεις συνίσταντο στα ρούχα του θεάτρου ή σε εκείνα της αυλής (δηλαδή του κοινωνικού περιβάλλοντος του βασιλιά). Τα ενδύματα αυτά προστατεύονταν, κατά την έννοια ότι αποτελούσαν έργα τέχνης «εκ προορισμού». Εκτιμάται ότι μπορεί να ιδωθεί εν σπέρματι σε αυτήν την εξαίρεση υπέρ του θεάτρου ένα forum που θα συνδεόταν με τη μετέπειτα καινοτομία των συγγενικών δικαιωμάτων των ηθοποιών ως καλλιτεχνών ερμηνευτών.

Δεν ήταν παρά από το 1920 που η νομολογία ομόφωνα αποδέχθηκε την προστασία των δημιουργιών της μόδας μέσω των νόμων του 1793, εκτιμώντας ότι μόνη της η πρωτοτυπία δικαιολογούσε την εφαρμογή του καθεστώτος προστασίας. Προέκυψε λοιπόν μία νέα θεμελιώδης αρχή, η ενότητα της τέχνης, η οποία είναι καθιερωμένη στο νόμο της 11ης Μαρτίου 1957. Σύμφωνα με αυτήν τη νομοθεσία, το δικαίωμα του δημιουργού προστατεύει, κατά την έννοια του άρθρου L. 112-1 του Κώδικα Διανοητικής Ιδιοκτησίας, όλα τα έργα, ανεξαρτήτως του είδους τους, της μορφής έκφρασης, της αξίας και του προορισμού.

13. F. Donaud, Les droits de propriété intellectuelle sont-ils «à la mode»? , Juris art etc. décembre 2017, p. 41.

Σύμφωνα με το άρθρο L. 112-2 14ο του ίδιου Κώδικα, οι δημιουργίες των εποχικών βιομηχανιών, της ένδυσης και του στολισμού, μπορούν να χαρακτηρίζονται ως έργα του πνεύματος και να προστατεύονται υπό αυτήν τους την ιδιότητα, αρκεί να πληρούν την προϋπόθεση της πρωτοτυπίας. Διευκρινίζεται ότι η έννοια αυτή δεν ορίζεται από το νόμο αλλήλ αντιστοιχεί στο αποτύπωμα της προσωπικότητας του δημιουργού, δηλαδή στη δημιουργική και διανοητική του συμβολή¹⁴.

Όσον αφορά το κριτήριο της πρωτοτυπίας, αυτή βασίζεται στο συνδυασμό ή στη συγκέντρωση προϋπαρχόντων στοιχείων διότι ο τομέας της μόδας είναι κυκλικός. Ενόψει αυτού του δεδομένου, τα στοιχεία τα οποία συνθέτουν τα πρότυπα μπορούν ατομικά να ανήκουν σε ένα κοινό ταμείο αλλήλ είναι ακριβώς ο ιδιαίτερος συνδυασμός τους που κάνει να γεννηθεί η (κατά νόμο απαιτούμενη) πρωτοτυπία. Συνεπώς, η πρωτοτυπία δεν αξιολογείται σε κάθε συνιστώσα του προϊόντος μόδας διότι αυτά τα στοιχεία θα ήταν γνωστά, και μάλιστα κοινότυπα

(μπανάλ). Ο σφαιρικός τρόπος προέχει, «με τη λειτουργία της όψης του συνόλου να παράγεται από τη διάταξη των στοιχείων». Όντας ο τομέας της μόδας στο σταυροδρόμι ανάμεσα στη δημιουργία και στην μιμησιολογία, είναι λοιπόν λογικό να σκεφθεί κανείς ότι η αρχή της αναλογίας (αναλογικότητας), η οποία συμπεριλαμβάνει μία έννοια ισορροπίας και είναι συνδεδεμένη με το βαθμό της δημιουργικότητας, μπορεί να έχει τη θέση της προκειμένου για αυτόν τον τομέα.

Σε κάθε περίπτωση, το κύριο υποσύνολο κανόνων του Δικαίου της Μόδας είναι αυτό του Δικαίου της Πνευματικής Ιδιοκτησίας (κατά αντιδιαστολή προς το Δίκαιο της Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας), όπως προκειμένου για τα δικαιώματα του δημιουργού, ακόμη και αν η έννομη προστασία τελεί υπό την προϋπόθεση όχι μόνον του δημιουργικού χαρακτήρα αλλήλ και της καλλιτεχνικής αξίας του έργου μόδας, πράγμα που ισχύει στην ιταλική έννομη τάξη¹⁵.

Συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος

14. F. Donaud, Les droits de propriété intellectuelle sont-ils «à la mode»? , Juris art etc. décembre 2017, p. 41.

15. E. Varese, S. Barabino, La tutela della forma delle creazioni di moda; problematiche e prospettive, B. Pozzo, V. Jacometti (cur.), Fashion Law Le problematiche della filiera della moda, 2016, Giuffrè Editore, p. 93.

Επιστημονικές εκδηλώσεις ΔΣΠ

« Εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας»

Ο ΔΣΠ διοργάνωσε με επιτυχία επιστημονική εκδήλωση την 20 Νοεμβρίου 2019, στην αίθουσα εκδηλώσεων του με θέμα: « Εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας». Για τις «Ειδικές διαδικασίες κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας» εισηγητής ήταν ο κ. Στέφανος - Σπυρίδων Πανταζόπουλος, Πρόεδρος Εφετών, Καθηγητής Νομικής Σχολής Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και για την «Κατάσχεση απαιτήσεων εις χείρας τρίτου» Εισηγητές: οι κ.κ. Γεώργιος Ορφανίδης, Καθηγητής Νομικής Σχολής Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Γεώργιος Κόντης, Δ.Ν., Δικηγόρος. Συντονιστής ήταν ο κ. Νικόλαος Κλαμαρής, Ομ. Καθηγητής Νομικής Σχολής Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

"Σκέψεις για τη συμμόρφωση με τις αποφάσεις του Σ.τ.Ε. για την κύρια και επικουρική ασφάλιση", 4.12.2019

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά πραγματοποίησε επιστημονική εκδήλωση στις 4 Δεκεμβρίου 2019 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. με θέμα: "Σκέψεις για τη συμμόρφωση με τις αποφάσεις του Σ.τ.Ε.για την κύρια και επικουρική ασφάλιση".

Ομιλητές ήσαν οι κ.κ. Πατρίνα Παπαρρηγοπούλου, Καθηγήτρια Νομικής Σχολής Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και Ανδρέας Κουτσόλαμπρος, Σύμβουλος Δ.Σ.Α., Πρόεδρος της Ένωσης Εμπίσθων Δικηγόρων

Παρέμβαση έκανε ο Δημήτρης Βερβεσός, Πρόεδρος της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας

Τη συζήτηση συντόνισε η Μαρία Σταματογιάννη, Σύμβουλος Δ.Σ.Π., Υπεύθυνη της Επιτροπής Φορολογικών-Ασφαλιστικών Θεμάτων.

"Οι τελικές διατάξεις του νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας στην Ιωνίδειο Σχολή Πειραιά

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε επιστημονική ημερίδα στις 16 Δεκεμβρίου 2019 στην αίθουσα εκδηλώσεων της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά με θέμα: «Οι τελικές διατάξεις του Νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας» με ομιλητές: κ.κ.Νικόλαο Ποιμενίδη, Αντεισαγγελέα Εφετών Πειραιά, Πρόεδρο της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Πειραιά Πολυχρόνη Τσιρίδη, Δικηγόρο, Δρ. Νομικής Παν/μίου Αθηνών, Επισκ. Καθηγητή Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου Αναστάσιο Τριανταφύλλου, Δικηγόρο, Επίκουρο Καθηγητή Νομικής Σχολής Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Την συζήτηση συντόνισε ο κ. Άγγελος Κωνσταντινίδης, Δικηγόρος, Καθηγητής Νομικής Σχολής Δημοκρίτειου Παν/μίου Θράκης.

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, κ. Γιώργος Σταματογιάννης.

«Ν. 4640/2019: Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, υποχρεωτικότητα αυτής και ο ρόλος του νομικού παραστάτη»

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά διοργάνωσε με επιτυχία ενημερωτική ημερίδα την **17 Δεκεμβρίου 2019** στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π., με θέμα: «**Ν. 4640/2019: Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, υποχρεωτικότητα αυτής και ο ρόλος του νομικού παραστάτη**». Την εκδήλωση προλόγησε ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά **Γιώργος Σταματογιάννης**. Εισηγήτριες: οι κ.κ. **Παναγιώτα Μπουρλετίδου**, Δικηγόρος, Μέλος του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π., Διευθύντρια του ΚΕ.ΔΙ.Π., Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια, **Ευδοκία Σταυρουλάκη**, Δικηγόρος, Εκπαιδεύτρια Διαμεσολαβητών, DEA LILL II Γαλλίας.

Εκδήλωση της Ελληνικής Ένωσης Ναυτικού Δικαίου σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση Ναυτιλιακών Δικηγόρων

Η Ελληνική Ένωση Ναυτικού Δικαίου σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση Ναυτιλιακών Δικηγόρων διοργάνωσαν την 7η Νοεμβρίου 2019 εκδήλωση με θέμα: «**Οι τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και ιδίως η επίδρασή τους στις ναυτικές διαφορές**». Η εκδήλωση έγινε στο Ξενοδοχείο Athens Marriot. Η Εισήγηση έγινε από τον κ. Πολυχρόνη Τσιρίδη, Διδάκτορα Νομικής, Δικηγόρο και ακολούθησε συζήτηση.

Τροποποίηση που αφορά στο ενημερωτικό έγγραφο για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς

Δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ (τ. Α' 204/16.12.2019) ο ν. 4647/2019 «Κατεπείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας των Υπουργείων Υγείας, Εσωτερικών, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και άλλες διατάξεις», με το άρθρο 65 του οποίου τροποποιείται, μετά από αίτημα της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 4640/2019, που αφορά στο ενημερωτικό έγγραφο για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς.

Σύμφωνα με την ψηφισθείσα τροπολογία, που εισήχθη προς διόρθωση της προβληματικής αρχικής διάταξης του άρθρου 3 παρ. 2 ν. 4640/2019, το ενημερωτικό έγγραφο κατατίθεται με το εισαγωγικό δικόγραφο της αγωγής που τυχόν ασκηθεί ή και με τις προτάσεις, επί ποινή απαραδέκτου της συζήτησης της αγωγής, αντί του μέχρι τώρα προβλεπόμενου απαραδέκτου του δικογράφου της αγωγής.

Η νέα διάταξη έχει αναδρομική ισχύ από 30.11.2019 και καταλαμβάνει και τις ήδη κατατεθείσες αγωγές. περισσότερα www.dspeir.gr

Η Τοποθέτηση του Αντιπροέδρου της Ολομέλειας, Γιώργου Σταματογιάννη, κατά την ακρόαση φορέων ενώπιον της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη διαμεσολάβηση

(21/11/2019)

Ενώπιον της αρμόδιας Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, κατά την ακρόαση φορέων επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη διαμεσολάβηση, τοποθετήθηκε, εκπροσωπώντας την Ολομέλεια των Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, ο Αντιπρόεδρος της Ολομέλειας και Πρόεδρος του ΔΣ Πειραιώς, Γιώργιος Σταματογιάννης. Κατά την τοποθέτησή του ο Αντιπρόεδρος της

μικό αντικείμενο.

Εν σχέσει προς τις ειδικότερες προβλέψεις του νομοσχεδίου επεσήμανε ότι χρήζουν βελτιώσεων, μεταξύ άλλων, τα εξής σημεία:

- Ο καθορισμός της αμοιβής δικηγόρου σύμφωνα με τον Κώδικα Δικηγόρων για την υποχρεωτική αρχική συνεδρία

- Η πρόβλεψη αποζημίωσης και όχι αμοιβής του διαμεσολαβητή κατά τα πρότυπα αποζημίωσης διαιτητή

- Η συγκεκριμενοποίηση της τοπικής αρμοδιότητας από την ΚΕΔ με βάση τους σχετικούς δικονομικούς κανόνες του

ΚΠολΔ για τον καθορισμό της τοπικής αρμοδιότητας της οικείας υπόθεσης.

- Η αντιμετώπιση των ζητημάτων συμμετοχής τρίτων στην υπαγόμενη διαφορά.

Περαιτέρω, ανέφερε ότι ο χρόνος εφαρμογής του θεσμού πρέπει να είναι ενιαίος, προς το σκοπό μείζονος ασφάλειας δικαίου, ότι πρέπει να προβλεφθούν αυξημένα τυπικά προσόντα τόσο για τον Διευθυντή Κατάρτισης Σπουδών όσο και για τους εκπαιδευτές προκειμένου να ενισχυθεί η αξιοπιστία των δημιουργηθησόμενων κέντρων κατάρτισης διαμεσολαβητών και ότι επιβάλλεται η θέσπιση αυστηρών κανόνων απαγόρευσης διαφήμισης του διαμεσολαβητή λόγω του δημόσιου χαρακτήρα του λειτουργήματος.

Ολομέλειας εξέφρασε την ομόφωνη αντίθεση της Ολομέλειας στον υποχρεωτικό χαρακτήρα της διαμεσολάβησης και ανέφερε ότι, επικουρικώς, θα μπορούσε η υποχρεωτική διαμεσολάβηση να εφαρμοστεί πιλοτικά μόνο σε υποθέσεις της Τακτικής Πολυμελούς, που έχουν μεγαλύτερο οικονο-

Επιστημονική ημερίδα στις 14.11.2019

“Δικονομικές στρεβλώσεις στην τακτική διαδικασία και στην αναγκαστική εκτέλεση, που δημιουργήθηκαν από την εφαρμογή των διατάξεων του «νέου» Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 4335/2015)”

Με μεγάλη επιτυχία ολοκληρώθηκε στις 14.11.2019 η επιστημονική ημερίδα που διοργάνωσε η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος στην Αθήνα, με θέμα τις Δικονομικές στρεβλώσεις στην τακτική διαδικασία και στην αναγκαστική εκτέλεση, που δημιουργήθηκαν από την εφαρμογή των διατάξεων του «νέου» Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 4335/2015).

Στην εκδήλωση, όπου συμμετείχαν ως ομιλητές διακεκριμένοι καθηγητές Πανεπιστημίου και δικηγόροι, παρευρέθηκε και απηύθυνε χαιρετισμό ο Υπουργός Δικαιοσύνης Κωνσταντίνος Τσιάρας, ενώ παρέμβαση έκανε και ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης Δημήτρης Κράνης.

Παρευρέθηκαν επίσης ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου Ιωσήφ Τσαλαγανίδης, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Βασίλειος Πλιώτας, ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης Πρωτοδικείου Αθηνών Γ. Γρίβας, οι καθηγητές, πλην των ομιλητών, Ν. Κηλαμαρής και Ν. Κατηφόρης, οι Πρόεδροι των Δικηγορικών Συλλόγων Πειραιά Γ. Σταματογιάννης, Πατρών Αθ. Ζούπας, Λαμίας Αθ. Μακρυγιάννης, Βεροίας Φ. Καραβασίλης, Κορίνθου Π. Επιβατινού, ο Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Αθηνών Χ. Κονδύλης, ο Γεν. Γραμματέας Δ.Σ. Θεσσαλονίκης Π. Σαμαράς, ο Γεν. Γραμματέας Δ.Σ. Πειραιά Χ. Ηλιάδης, και οι Σύμβουλοι ΔΣΑ Μ. Γούναρη, Δ. Αναστασόπουλος, Α. Κουτσόλαμπος, Κ. Ρίζος, οι Σύμβουλοι Δ.Σ. Πειραιά Π.

Μπουρλετίδου, Π. Περιβολάρης, Μ. Σταματογιάννη και πλήθος συναδέλφων.

Όπως τόνισε ο Πρόεδρος της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος Δημήτρης Βερβεσός, οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα, ως αποτέλεσμα των παρεμβάσεων με ομοιογενόμενο στόχο την ταχεία ολοκλήρωση της διαγωνιστικής δίκης και της εκτελεστικής διαδικασίας οδήγησαν, στην πράξη, σε σημαντική ανισορροπία των αντιτιθεμένων συμφερόντων των διαδίκων με ουσιώδη συρρίκνωση των δικαιωμάτων των πολιτών, ακόμη και αυτής της προσωρινής δικαστικής προστασίας στην εκτέλεση και υπονόμευση της αρχής της αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας.

Η δήθεν επιτάχυνση της δίκης μετατράπηκε σε σημαντική επιβράδυνση με τις εντεύθεν συνέπειες. Με αφορμή την επιβαλλόμενη, εκ του νόμου, αξιολόγηση των ρυθμίσεων μετά την παρέλευση τριετίας από την εφαρμογή τους, με βάση την αποτίμηση των επιπτώσεών τους, αναδείχθηκαν τα προβλήματα

και αποτελεί κοινό τόπο η ανάγκη αναμόρφωσης του δικονομικού δικαίου με την τροποποίηση / αντικατάσταση των σχετικών διατάξεων, στην κατεύθυνση βελτίωσης των όρων απονομής της δικαιοσύνης και άρσης των ανισοτήτων και αβελητηρίων που οι άνω ρυθμίσεις επέφεραν.

Το δικηγορικό σώμα θα πρωτοστατήσει στην κατεύθυνση αυτή. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης αναγνωρίζοντας τα ζητήματα που έχουν ανακύψει από την εφαρμογή των άνω διατάξεων εξήγγειλε ότι αμέσως μετά την κατάθεση του πορίσματος από την επιτροπή του άρθρου 56 του ν. 4622/2019 που έχει συσταθεί ήδη και λειτουργεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης υπό την Προεδρία της Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου κας Μαγιάκου και με την συμμετοχή εκπροσώπου της Ολομέλειας για την αξιολόγηση των διατάξεων του ν. 4335/2015, θα προβεί στη σύσταση Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής για την τροποποίηση του ΚΠολΔ.

Αποφάσεις της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων (2/11)

Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνεδρίασε στις 2.11.2019 στη Λάρισα, υπό την Προεδρία του Προέδρου της Δημ. Βερβεσού, ασχολήθηκε με τις πρόσφατες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι

οποίες έκριναν ως αντισυνταγματικές βασικές διατάξεις του νόμου 4387/16 που δικαιώνουν τους αγώνες και τις θέσεις του δικηγορικού σώματος και με άλλα θέματα. Για την ενημέρωσή σας στο WWW.dspeir.gr.

Αποφάσεις της Συντονιστικής Επιτροπής της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος (05/12/2019)

Η Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, που συνεδρίασε στις 5.12.2019, στην Αθήνα, εξέφρασε την έντονη και κατηγορηματική αντίθεσή της στην επαναφορά της υποχρέωσης καταβολής δικαστικού ενσήμου στις αναγνωριστικές αγωγές αρμοδιότητας Πολυμελούς Πρωτοδικείου

και μάλιστα με αναδρομική ισχύ και σε εκκρεμείς υποθέσεις και στην θεσμοθέτηση της υποχρεωτικής υπαγωγής αστικών και εμπορικών διαφορών στη διαμεσολάβηση. Για περισσότερη ενημέρωση σχετικά με τις αποφάσεις της 5.12.2019 στο www.dspeir.gr.

Η Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος εκφράζει την έντονη αντίθεσή της στην ψήφιση τροπολογίας, με την οποία επιβάλλεται δικαστικό ένσημο στις αναγνωριστικές αγωγές (29/11/2019)

Η Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος εκφράζει την έντονη αντίθεσή της στην ψήφιση τροπολογίας, με την οποία επιβάλλεται δικαστικό ένσημο στις αναγνωριστικές αγωγές αρμοδιότητας Πολυμελούς Πρωτοδικείου. Η αιφνίδια κατάθεση και υιοθέτηση της βουλευτικής τροπολογίας, χωρίς οποιαδήποτε προηγούμενη διαβούλευση με την νομική κοινότητα, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις αρχές καλής νομοθέτησης και ουδόλως συμβάλει στην επίλυση των προβλημάτων

που αντιμετωπίζει η Δικαιοσύνη, η οποία (επίλυση) προϋποθέτει ουσιαστικό και ειλικρινή διάλογο μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων και όχι πρόχειρες, αποσπασματικές και αλυσιτελείς πρωτοβουλίες, που δημιουργούν επιπρόσθετα εμπόδια στην πρόσβαση των πολιτών στη Δικαιοσύνη και περιορίζουν τα δικαιώματά τους. Η Συντονιστική Επιτροπή καλεί την Κυβέρνηση να αναλάβει άμεσα νομοθετική πρωτοβουλία για την κατάργηση της ψηφισθείσας, κατά τα άνω, διάταξης.

«Οι κίνδυνοι ποινικής εμπλοκής του δικηγόρου κατά την άσκηση της δικηγορίας»

Του Πολυχρόνη Τσιρίδη, Δ.Ν. Δικηγόρου

Στην κατάμεστη αίθουσα στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, παρουσιάστηκε την 14.12.2019 το νέο βιβλίο του γνωστού ποινικολόγου Πολυχρόνη Τσιρίδη με τίτλο «Οι κίνδυνοι ποινικής εμπλοκής του δικηγόρου κατά την άσκηση της δικηγορίας». Ένα θέμα, που όπως είπε ο καθηγητής και πρόεδρος της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής του Νέου Ποινικού Κώδικα Χριστόφορος Παπαργυρόπουλος κατά την παρουσίαση, έχει να κάνει με την «σκοτεινή πλευρά» της άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος.

Για ένα σημαντικό βιβλίο-«εργαλείο» για τους δικηγόρους έκαναν λόγο και οι άλλοι δύο ομιλητές, ο καθηγητής στο ΕΚΠΑ και πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Ποινικολόγων Ηλίας Αναγνωστόπουλος καθώς και ο Ομότιμος καθηγητής στο ΕΚΠΑ και

Το έργο "Οι κίνδυνοι ποινικής εμπλοκής του δικηγόρου κατά την άσκηση της δικηγορίας" στοχεύει στην ανάδειξη των δυνητικών κινδύνων να εμπλακεί ο δικηγόρος σε ποινικές διαδικασίες κατά

την άσκηση της δικηγορίας και σε όλο το φάσμα της (συμβουλευτική, δικαστηριακή, εξώδικη εκπροσώπηση). Φιλοδοξεί δε να επισημάνει ορισμένα

Από την παρουσίαση του βιβλίου στο Μέγαρο Μουσικής

Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου Ιωάννης Γιαννίδης.

σημεία που οφείλει ο δικηγόρος να προσέξει ώστε να αυτοπροστατευθεί αληθιά και να διαφυλαχθεί από κακόβουλες ενέργειες τρίτων (περιλαμβανομένου και του εντολέα του), που στρέφονται εναντίον του, προκειμένου να τον κάμψουν, να τον πιέσουν ή και εμπλέξουν προσωπικά χάριν ποικίλων σκοπιμοτήτων. Όπως είναι αυτονόητο, αυτές οι επισημάνσεις δεν αφορούν τους δικηγόρους εκείνους που εκδηλώνουν δόλιες παραβατικές συμπεριφορές συνειδητά, προς οποιαδήποτε κατεύθυνση, και προσβάλλουν το εύρος και τις παραδόσεις του δικηγορικού σώματος.

Το θεμελιώδες δικαίωμα στην αποτελεσματική (και πραγματική) προσωρινή δικαστική προστασία στις δημόσιες συμβάσεις σε περίοδο κρίσης

**Το «παράδειγμα» της ακριβής δικαιοσύνης –
μια αποκλίνουσα σχέση δικαίου και δικαιοσύνης**

Του Παναγιώτη Εμμ. Δέγληρη

Η συνεχής εισδοχή διεθνών και ενωσιακών κανόνων στο εθνικό μας δίκαιο έχουν δημιουργήσει μια νέα νομική πραγματικότητα, σύμφωνα με την οποία ο εκάστοτε νομοθέτης, εφαρμοστής ή ερμηνευτής του δικαίου υποχρεούται να δίδει σαφή προτεραιότητα και υπεροχή στο διεθνές και στο ενωσιακό δίκαιο, έναντι του εθνικού.

Τους προβληματισμούς αυτούς και τη μεθοδολογία που καλείται να εφαρμόσει ο εκάστοτε ερμηνευτής του ελληνικού δικαίου, στους τομείς που αυτό συγκαθορίζεται ή / και συγκρούεται με τους κανόνες του διεθνούς και ενωσιακού δικαίου, πραγματεύεται το βιβλίο αυτό, με ειδικότερη εμβάθυνση στο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων.

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου γίνεται εκτενής αναφορά στην ενωσιακή και διεθνή προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας αλλή και του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, με ιδιαίτερη αναφορά στο δικαίωμα δικαστικής προστασίας, ενώ αναλύεται η αρχή της υπεροχής του ενωσιακού δικαίου, όπως έχει διαμορφωθεί μέσα από τη νομολογία του Δικαστηρίου, καθώς και η κατά προτεραιότητα υποχρέωση ελέγχου συμβατότητας έναντι του ελέγχου αντισυνταγματικότητας.

Στο δεύτερο μέρος του βιβλίου περιγράφεται το «χρονικό» της θεσμοθέτησης του παραβόλου, ως προϋπόθεση του παραδεκτού της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων (Ν. 3886/2010) και πώς η προϋπόθεση αυτή αντιμετωπίστηκε από τη νομολογία του ανώτατου διοικητικού δικαστηρίου της χώρας μας. Καταγράφεται μια αναλυτική - κριτική ανάγνωση όλων των σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, ενώ γίνεται διασύνδεση αυτών με τη λοιπή νομολογία για τα δικαστικά δαπανήματα, που ουσιαστικά κα-

θιστούν αδύνατη την πρόσβαση στην Δικαιοσύνη.

Στο τρίτο μέρος του βιβλίου επιχειρείται μια ιδιαίτερη διεπιστημονική ανάλυση στα ερευνώμενα πεδία και ο συγγραφέας προτείνει 2

νέες «χαρτογραφήσεις»: αυτή της «ακριβής δικαιοσύνης» και αυτή της «στοχευμένης κακής νομοθέτησης», που ειδικά επηρέασαν σαν «παλίμψηστο» δημιουργούν μια προβληματική νομοθετική και διοικητική πραγματικότητα, άμεσα συναρτώμενη με την οικονομική - και όχι μόνο - ελληνική κρίση, ιδιαίτερα στο πεδίο αυτό των δημοσίων συμβάσεων, όπου και εμφανίστηκαν οι μεγαλύτερες περιπτώσεις σκανδάλων διαφθοράς.

Αυτό το τοπίο του παραδείγματος της «ακριβής και δυσπρόσιτης δικαιοσύνης» δημιουργεί αναμφίβολα σε όλους μια νέα «ορατότητα», μια νέα συνολική θεώρηση, με καθαρό πια στόχο την «πλήρη αποφυγή του δικαστικού ελέγχου», ενώ με τη λαθμενική γενική αποδοχή - κατά τον συγγραφέα - της «κατάστασης ανάγκης», που λόγω κρίσης «κυριάρχησε», συνεχίζεται η θέσπιση κανόνων δικαίου που σταθερά αποκλίνουν από την δικαιοσύνη, κάνοντας επίκαιρο τον δημόσιο διάλογο για την θεμελιακή διάκριση ανάμεσα στο δίκαιο και την δικαιοσύνη, με την δεύτερη να παραμένει σαν αξίωση - «σαν εμπειρία του αδύνατου».

Το προβλεπτό και το απρόβλεπτο στις Ελληνο - Τουρκικές σχέσεις

Του Δημήτρη Σταθακόπουλου

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις το νέο βιβλίο του συναδέλφου δικηγόρου Δημ. Σταθακόπουλου, Δρα Παντείου Πανεπιστημίου/ οθωμανολόγου - Συνεργάτη Εργαστηρίου Τουρκικών & Ευρασιατικών Μελετών Παν.Πειραιά και Μουσικολόγου.

Παραθέτουμε τους προλόγους, του πρώην προξένου στη Σμύρνη **Δρα Γ. Καταπόδη** και του αντιστράτηγου ειδικών δυνάμεων ε.α **Νικ. Χιονή**:

«.....Και αμέσως γεννάται το ερώτημα: Η Τουρκία, με 30 έως και 70 παραβιάσεις την ημέρα, -κυρίως αεροπορικές-, επί 40 χρόνια και με βλέψεις σε Κύπρο, Αιγαίο, Θράκη, είναι απρόβλεπτη ή προβλέψιμη; Προφανώς προβλέψιμη, στο διαχρονικό θέμα των διεκδικήσεών της.

Τότε γιατί τα περισσότερα ΜΜΕ και κάποιοι αναλυτές επιμένουν να την θεωρούν απρόβλεπτη;

Στα παρακάτω άρθρα, αποδεικνύεται πόσο προβλέψιμη είναι, αφού συν τοις άλλοις, μεγαλοφώνως δηλώνει τις προθέσεις της...»

Και από το σημείωμα του εκδότη:

«...ο Δημ. Σταθακόπουλος χρησιμοποιεί την ιστορία για να προβλέψει, πιθανολογήσει, ερμηνεύσει τη σημερινή στάση της Τουρκίας, αλλά και αυτά που έρχονται, χωρίς να αγνοεί τα συμπεράσματα διεθνολόγων, γεωπολιτικών και στρατιωτικών αναλυτών.

Περισσότερα από 40 άρθρα του που γράφτηκαν σε προγενέστερο χρόνο, επαληθεύονται ένα προς ένα.

Όλα προβλέψιμα αναφορικά με την Τουρκία. Τίποτα δεν είναι απρόβλεπτο, μας εξηγεί...»

Η παρουσίαση του βιβλίου

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε 18.1.2020, η παρουσίαση του βιβλίου του Πειραιώτη Διδάκτορα του Παντείου Πανεπιστημίου και Δικηγόρου κ. Δημήτρη Σταθακόπουλου «Το προβλεπτό και το απρόβλεπτο στις Ελληνο-Τουρκικές σχέσεις», που διοργάνωσε η Διεύθυνση Παιδείας και Δια Βίου μάθησης του Δήμου Πειραιά και οι εκδόσεις «24 γράμματα», στο Φουαγιέ του Δημοτικού Θεάτρου. Η Αντιδήμαρχος Παιδείας και Διά Βίου Μάθησης του Δήμου Πειραιά, Διδάκτωρ Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών, Φιλόλογος, Δικηγόρος κα Αλιγιζάκη Ασπασία, τόνισε μεταξύ άλλων:

«Με αυτό το βιβλίο, που από τον τίτλο και εξορισμού δείχνει το πολύ σημαντικό κατά τη γνώμη του συγγραφέα, εργαλείο ερμηνείας της συμπεριφοράς της γείτονος χώρας, που είναι η ιστορία. Είναι προβλέψιμη, κατά τον Δημήτρη Σταθακόπουλο, η συμπεριφορά της Τουρκίας έναντι μας, χωρίς βέβαια να λείπει και το απρόβλεπτο, το ατύχημα λόγω του εθνικού φανατισμού και του θρησκευτικού φονταμενταλισμού, που εκούσια εξάπτει για τους δικούς του λόγους ο Ταγίπ Ερντογάν. Το ενδιαφέρον του κόσμου είναι μεγάλο, γιατί όπως είπαμε το πιο σημαντικό θέμα της επικαιρότητας είναι οι Ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Οι εξελίξεις είναι ραγδαίες, βλέπουμε ότι προσπαθεί η γείτονα χώρα και ο Ταγίπ Ερντογάν να δημιουργήσει κάποιες de facto καταστάσεις, που αν μελετήσει κάποιος γενικότερα την ιστορία της Τουρκίας προσπαθούσε πάντα να τις δημιουργήσει για να τις μετατρέψει μετά σε de jure καταστάσεις. Αυτό προσπαθεί να δείξει και ο Δημήτρης Σταθακόπουλος. Είναι πολύ ενδιαφέρον να διαβάσει κάποιος το βιβλίο και ήταν και πολύ ενδιαφέρουσα η παρουσίαση.» Για το βιβλίο επίσης μίλησαν:

Γιώργος Καταπόδης, Πρόεδρος ΕΑΑΣΗΣΥ πρώην Πρόξενος στη Σμύρνη, Νικόλαος Χιονής, αντιστράτηγος ε.α., Δ/ντής Ειδικών Δυνάμεων. Νικόλαος Ραπτόπουλος, επ. Καθηγητής – Δ/ντής Εργαστηρίου Τουρκικών και Ευρωπαϊκών Μελετών (ETEM) Πανεπιστημίου Πειραιά. Γεώργιος Σταματογιάννης, Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά. Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων – συγγραφέας, ραδιοφωνικός παραγωγός της Πειραικής Εκκλησίας. Την εκδήλωση συντόνισε ο Δημήτρης Μανιάτης, Δημοσιογράφος – συγγραφέας στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» και στον τηλεοπτικό σταθμό «ONE CHANNEL».

Του Θωμά Σταμόπουλου,
Δικηγόρου Πειραιά

Η ανάγνωση των όρων του οικείου ασφαλιστηρίου συμβολαίου

Υπάρχει οξύ πρόβλημα με τους όρους, τους οποίους οι ασφαλιστικές εταιρείες θέτουν επί περιπτώσεων ασφαλίσεως εμπορευμάτων, επειδή κατ' ουσία με αυτούς εισάγονται πολυποίκιλες εξαιρέσεις και στην ουσία ο ασφαλισμένος τους δεν καλύπτεται από αυτές...

Την παραπάνω επισήμανση ο γράφων έκανε με αφορμή υπόθεση πελάτου του με ασφαλιστική εταιρεία επί της οποίας η Δικαιοσύνη απεφάνθη, λόγω της ασαφούς διατυπώσεως του σχετικού όρου, πως η ένδικη περίπτωση του εξαιρείτο της ασφαλιστικής καλύψεως...

Με άλλα λόγια συνιστάται στους συναδέλφους, να συμβουλεύουν τους πελάτες τους, όπως σε περίπτωση κατά την οποία συνάπτουν ασφάλιση αστικής ευθύνης, πλην, της ασφαλίσεως αυτοκινήτου, να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στην ανάγνωση των όρων του οικείου ασφαλιστηρίου συμβολαίου, πριν αυτό υπογραφεί.

Ασφάλιση μελών για ζητήματα επαγγελματικής ευθύνης (αστικής) σε ασφαλιστική εταιρεία

Με ευχαρίστηση ο γράφων πληροφορήθηκε, ότι το Ταμείο Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης έχει ασφαλίσει τα μέλη για ζητήματα επαγγελματικής ευθύνης (αστικής) στην ασφαλιστική εταιρεία με την επωνυμία «Η ΕΘΝΙΚΗ».

Ο γράφων έχει ενημερώσει από τα μέσα Μαΐου 2019 την Διοίκηση του δικού μας Ταμείου Αλληλοβοήθειας κατά γραπτό τρόπο και ευελπιστεί, ότι η Διοίκησή του θα αντιμετωπίσει το ζήτημα κατά ρεαλιστικό τρόπο.

Οι αναγνώστες μας, επίσης, πρέπει, να πληροφορηθούν, ότι και κατά το παρελθόν είχαν λάβει χώρα αντίστοιχες συζητήσεις στον Δικηγορικό Σύλλο-

γο Πειραιώς, οι οποίες, όμως, δεν τελεσφόρησαν.

Εν όψει του ανωτέρω δεδομένου ο γράφων πιστεύει, ότι πρέπει, το ζήτημα να ανακινηθεί από πλευράς ΔΣΠ, ούτως ώστε να προστατευθούν οι συνάδελφοι-μέλη του από κακόβουλες ενέργειες πελατών με το καλύτερο δυνατό ασφαλιστρο.

Άλλωστε είναι γνωστό σε όλους, ότι οι σχέσεις μας με τους πελάτες μας διέρχονται, πλέον, μεγάλη κρίση και, ως εκ τούτου, πρέπει οι διοικούντες μας κατ' επιτακτικό τρόπο να μεριμνήσουν για την επίλυση του ανωτέρω ζητήματος, το οποίο είναι ζωτικής υφής για τα συμφέροντα του κλάδου μας.

Υπάλληλοι με αναρμόδια καθήκοντα

Ο γράφων πληροφορήθηκε πρόσφατα, ότι στο Ειρηνοδικείο Σαλαμίνας λειτουργεί το Τμήμα Αρχείου του Μονομελούς Μεταβατικού Πλημμελειοδικείου Σαλαμίνας, με αποτέλεσμα πολλές φορές οι υπάλληλοι του Ειρηνοδικείου Σαλαμίνας να ασχολούνται με το καθήκον της εξυπηρέτησεως των ενδιαφερόμενων ιδιωτών, οι οποίοι επιθυμούν, όπως αναλάβουν αρχειακό υλικό από αυτό...

Καθίσταται αντιληπτό, ότι αποτελεί ανορθόδοξο φαινόμενο η λειτουργία του αρχείου του παραπάνω μεταβατικού Δικαστηρίου στον χώρο του Ειρηνοδικείου Σαλαμίνας και όχι στον φυσικό του χώρου, δηλαδή στον χώρο του Ποινικού Αρχείου του Πρωτοδικείου Πειραιώς.

Ο γράφων ευελπιστεί, ότι οι αρμόδιοι διαβάζοντας το παρόν θα φιλοτιμηθούν και θα πράξουν, επί τέλους, τα αυτονόητα, διότι θεωρεί, πως δεν είναι σωστό οι αρμόδιοι υπάλληλοι να απασχολούνται με αναρμόδια καθήκοντα.

Αφορμής δοθείσης ο γράφων οφείλει, να επισημάνει, πως κάποια στιγμή πρέπει, να δοθεί ένα τέλος στο θέμα των Μεταβατικών Πλημμελειοδικείων, διότι πιστεύει ακράδαντα, ότι αυτά πρέπει, να καταργηθούν.

Επιμέλεια της **Μαρίας Σταματογιάννη**
Συμβούλου ΔΣΠ

1^ο Συνέδριο της Επιτροπής Εταιρικού Δικαίου CCBE

Στις 27.11.2019 διοργανώθηκε στο Δικαστικό Μέγαρο Βρυξελλών το **1^ο Συνέδριο της Επιτροπής Εταιρικού Δικαίου CCBE** με επικεφαλής τη δικηγόρο Πειραιά **Αντιγόνη Αλεξανδροπούλου**, επίκουρη καθηγήτρια εμπορικού και εταιρικού δικαίου στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Το συνέδριο χαιρέτησαν μεταξύ άλλων ο Πρόεδρος του CCBE, **Jose de Freitas** και ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Αντιπρόεδρος Κυβέρνησης του Βελγίου, **Koen Geens**. Το θέμα του συνεδρίου αφορούσε τον Εκσυγχρονισμό του Ευρωπαϊκού Εταιρικού Δικαίου, ενώ οι επιμέρους εκφάνσεις που αναλύθηκαν κινήθηκαν γύρω από την παρουσίαση των τελευταίων νομοθετικών εξελίξεων για τους διασυννοριακούς μετασχηματισμούς, την ψηφιοποίηση στο εταιρικό δίκαιο, την προστασία των μετόχων επί διασυννοριακών μετασχηματισμών, τη διασφάλιση φερεγγυότητας των νομικών προσώπων, ζητήματα εταιρικής διακυβέρνησης, την ευθύνη και τα καθήκοντα των οργάνων διοίκησης, καθώς και το φλέγον ζήτημα των εταιριών-ταχυδρομικών θυρίδων. Στο συνέδριο συμμετείχαν ακαδημαϊκοί και δικηγόροι εγνωσμένου κύρους από όλη την Ευρώπη, ενώ τα πρακτικά του συνεδρίου θα συμπεριληφθούν σε ειδικό τόμο που θα κυκλοφορήσει εντός του 2020 από τον εκδοτικό οίκο Larcier.

Εργασίες Χειμερινής Ολομέλειας CCBE (29-11-2019)

Κατά την έναρξη της συνόδου της Ολομέλειας του CCBE στις 29.11.2019 απηύθυνε χαιρετισμό η **Věra Jourová**, Επίτροπος Δικαιοσύνης, Καταναλωτών και Ισότητας των Φύλων και Αντιπρόεδρος της ΕΕ με ειδικό χαρτοφυλάκιο τις Αξίες και τη Διαφάνεια. Η Επίτροπος εξήρε το ρόλο των ευρωπαίων δικηγόρων στη διασφάλιση των αρχών της ΕΕ και την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τόνισε ότι στην επόμενη πενταετία θεωρεί πολύ σημαντικό να ενισχυθεί η πίστη του ευρωπαίου πολίτη στις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, καθώς η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης λειτουργεί εξισορροπητικά για την εκτελεστική εξουσία. Επίσης τόνισε ότι το στοίχημα για την ΕΕ στα επόμενα χρόνια είναι να παραμείνει ο άνθρωπος στο επίκεντρο των τεχνολογικών εξελίξεων και να προστατεύεται ο πολίτης έναντι τόσο της κρατικής εξουσίας αλλά και των εταιρειών υψηλής τεχνολογίας που κερδοσκοπούν χάρη στη συλλογή προσωπικών δεδομένων. Όπως emphaticά ανέφερε η Επίτροπος, οι ευρωπαϊκοί θεσμοί πρέπει να προστατεύουν από την αθέμιτη ή και καταχρηστική συλλογή/καταγραφή προσωπικών δεδομένων κι εδώ ο ρόλος των δικηγόρων είναι κομβικός για την ενάσκηση και πραγμάτωση των δικαιωμάτων αυτών.

Στη συνέχεια η Ολομέλεια άρχισε τις εργασίες της με πρώτο θέμα της ημερήσιας διάταξης την εκλογή του 3^{ου} Αντιπροέδρου του CCBE για το 2020.

Μετά από ψηφοφορία μεταξύ των μελών, επικρατέστερος αναδείχθηκε ο **επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας, Παναγιώτης Περάκης**, έναντι του υποψηφίου της ελβετικής αντιπροσωπείας, Pierre Dominique Schupp. Σύμφωνα με το σύστημα προεδρίας του CCBE, ο κ. Περάκης θα διατελέσει διαδοχικά 3^{ος}, 2^{ος} και 1^{ος} Αντιπρόεδρος και το 2023 θα αναλάβει καθήκοντα Προέδρου για ένα έτος. Πέραν της ιδιαίτερης αναγνώρισης της συμβολής του κ. Περάκη στο έργο της CCBE, η εκλογή αυτή αναδεικνύει για άλλη μια φορά την ισχυρή παρουσία της ελληνικής αντιπροσωπείας διαχρονικά στα ευρωπαϊκά δικηγορικά δρώμενα σε συνέχεια της προεδρίας του κ. Σ. Φέλιου το 1999 και του εκ Πειραιώς ορμώμενου κ. Ε. Τσουρούλη το 2013.

Ακολούθησε η απονομή του **Βραβείου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του CCBE** για το 2019, το οποίο παρέλαβε εκ μέρους των τιμώμενων Ιρανών δικηγόρων **Nasrin Sotoudeh, Abdolfattah Soltani, Mohammad Najafi και Amirsalar Davoudi** η δικηγόρος και ακτιβίστρια, **Shirin Ebadi**, κάτοχος του Νόμπελ Ειρήνης 2003, η οποία ζει εξόριστη στο Λονδίνο από το 2009. Και οι τέσσερις βραβευθέντες τελούν εδώ και χρόνια σε φυλάκιση ή κράτηση στο Ιράν για τη δράση τους υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στερούμενοι ανεξάρτητης υπεράσπισης και υπό συνθήκες καταπάτησης βασικών δικονομικών και ουσιαστικών δικαιωμάτων. Μετά την ομιλία της Shirin Ebadi, το λόγο έλαβε ο **Eamon Gilmore**, πρώην αναπληρωτής Πρωθυπουργός και Υπουργός Εξωτερικών της Ιρλανδίας, ο οποίος από το Φεβρουάριο του 2019 ανέλαβε καθήκοντα Ειδικού Εντεταλμένου της ΕΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Αξίζει να σημειωθεί η δράση της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του CCBE, η οποία το 2019 συνέταξε 74 επιστολές παρέμβασης για να υποστηρίξει δικηγόρους σε 29 χώρες (με πιο πρόσφατες περιστατικά επίθεσης σε δικηγόρους στην Αίγυπτο, το Ιράκ, την Κολομβία και τη Σρι Λάνκα), των οποίων παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα ή κινδυνεύει η ζωή τους εξαιτίας της άσκησης της δικηγορίας.

Στη συνέχεια παρουσιάστηκε ο **ετήσιος απολογισμός του Ιδρύματος Ευρωπαίων Δικηγόρων** (European Lawyers Foundation), στο οποίο προεδρεύει ο Πειραιώτης δικηγόρος κ. **Ευάγγελος Τσουρούλης**,

και ανακοινώθηκε η έγκριση χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή δύο προγραμμάτων που θα διεξαχθούν υπό την αιγίδα του ELF, του προγράμματος εξοικείωσης των δικηγόρων με την τεχνική νοημοσύνη (AI4Lawyers) και του προγράμματος κατάρτισης στο ποινικό δίκαιο κρατών μελών (CrimiLaw). Το ELF επίσης υπέβαλε πρόταση σε **διαγωνισμό της Επιτροπής για την οργάνωση προγράμματος εκπαίδευσης δικηγόρων στο θεσμικό πλαίσιο καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και της χρηματοδότησης τρομοκρατικών ενεργειών, η οποία ήδη έτυχε έγκρισης σύμφωνα με πληροφορίες από την Επιτροπή και πρόκειται άμεσα να υπογραφεί σύμβαση για την έναρξη του προγράμματος**. Περαιτέρω, σε συνεργασία με Υπουργεία Δικαιοσύνης και Πανεπιστήμια κρατών-μελών το ELF οργανώνει πλαίσιο κατάρτισης για την εναρμονισμένη διαχείριση των ψηφιακών αποδεικτικών μέσων. Επισημαίνεται ότι τον Ιανουάριο 2020 θα διεξαχθεί στην Αθήνα το 2^ο σεμινάριο TRALIM (δίκαιο ασύλου-μετανάστευσης) υπό την αιγίδα του ELF και του CCBE.

Ακολούθως παρουσιάστηκαν από τον 3^ο Αντιπρόεδρο **James McGuill** τα αποτελέσματα μιας διερευνητικής συνάντησης με την Επιτροπή CEPEJ σχετικά με το κείμενο της τελευταίας για τις ευθύνες διαδικών και συνηγόρων στις καθυστερήσεις στην απονομή δικαιοσύνης. Το CCBE είχε υποβάλει σχόλια και παρατηρήσεις, προκειμένου να διευκρινίσει και εν πολλοίς αποκαταστήσει το ρόλο των δικηγόρων, δεδομένου ότι το κείμενο απέδιδε μερίδιο ευθύνης και στους δικηγόρους. Όπως ανέφερε ο Αντιπρόεδρος, είναι σημαντικό ότι οι συντάκτες έλαβαν σοβαρά υπόψη τα σχόλια του CCBE και αναμένεται βελτιωμένη (για τους δικηγόρους) εκδοχή του κειμένου.

Πέραν των εργασιών της Ολομέλειας Νοεμβρίου 2019, αξίζει να σημειωθεί ότι στις αρχές Δεκεμβρίου 2019 η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων της Γαλλίας ανακοίνωσε χορηγία €100.000 στο πρόγραμμα **ELIL (European Lawyers in Lesbos)**, που λόγω έλλειψης πόρων είχε ανασταθεί τον Μάιο 2019, οπότε θα εξακολουθήσει η σημαντική **δράση των εθελοντών ευρωπαίων δικηγόρων στο κέντρο υποδοχής στη Μόρια** (ενημέρωση δικαιούχων διεθνούς προστασίας και συνδρομή στην υποβολή και διεκπεραίωση αιτήσεων ασύλου).

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή συναδέλφων, σχετικά με τους νέους Κώδικες της Ποινικής Δικαιοσύνης.

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΠΚ ΚΑΙ ΚΠΔ – ΟΧΙ ΚΙ' ΑΛΛΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

-Με ανησυχία διαπιστώνουμε, άγνωστο για ποιόν λόγο και ποιους εξυπηρετεί, μετά τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών και την προκήρυξη εθνικών εκλογών για τις 7 Ιουλίου 2019, την εσπευσμένη προσπάθεια εισαγωγής στη Βουλή για ψήφιση, έστω και την τελευταία στιγμή, των νέων ΠΚ και ΚΠΔ, με τους οποίους αφενός επιχειρείται, κατά την εκτίμησή μας, η, με σκοπό την κατασκευή, πλην του οικονομικού, και του φόβου της φυλακής, ΑΥΞΗΣΗ του αριθμού των κρατουμένων, εις τρόπον ώστε να μην απομείνει πολίτης που να μην έχει έστω και ολιγόμηννη εμπειρία από τη ζωή στις ελληνικές φυλακές, για τις εξευτελιστικές συνθήκες διαβίωσης στις οποίες η χώρα μας έχει επανειλημμένα κατάδικαστεί από το ΕΔΔΑ, και, αφετέρου, καθ' απομίμηση διατάξεων άλλων χωρών, παρεισάγονται βασικές διατάξεις που καταλύουν ευθέως τα ανθρώπινα δικαιώματα, σε σημείο που να μπορεί να γίνει βάσιμα λόγος για επιστροφή κυριολεκτικά στο «νομοθετικό» καθεστώς που ίσχυε πριν την μεταπολίτευση, όταν η χώρα μας δεν συμμετείχε στο Συμβούλιο της Ευρώπης (καταγγελία της ΕΣΔΑ από τον «υπουργό» Εξωτερικών Πιπινέλη, τον Δεκέμβριο 1969, για να προλάβει την αποβολή της Ελλάδας).

-Συγκεκριμένα, με τους νέους ΠΚ και ΚΠΔ, παραβλέπεται η λόγω των μνημονίων και της καθολικής πολιτικής και οικονομικής εξάρτησης της χώρας μας φτωχοποίηση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού και η έλλειψη και των πιο στοιχειωδών κοινωνικών δομών για την υποστήριξη των οικονομικά ασθενέστερων, με νόμο ορόσημο για την κατάργηση κάθε δεσμεύσεως των τραπεζών και κάθε προστασίας της πρώτης κατοικίας και την παράδοση ανυπεράσπιστων των φτωχών στα ξένα FUNDS το Ν.4605/2019 (ΦΕΚ Α 52/1-4-2019), με τον οποίο

άσκησαν οι ίδιες οι τράπεζες νομοθετική αρμοδιότητα!! καταργώντας το Ν.3869/2010 (Κατσέλη) και με το πρόσχημα ότι, δεν μπορεί, μόνο στην Ελλάδα να μην εκτελούνται οι ποινές που καταγιγνώσκονται, παρεισάγεται η «κακουργηματοποίηση» των (βαριών- 3 έως 5 έτη) πλημμελημάτων, μέτρο που στοχοποιεί τα φτωχότερα στρώματα και επιχειρείται η άκριτη μεταφορά στη χώρα μας ξένων ρυθμίσεων, που προσβάλλουν πολλαπλώς τα ανθρώπινα δικαιώματα και ειδικότερα:

Α) Η κατάργηση της μετατροπής της ποινής σε χρήμα στα πλημμελήματα (άρθρο 82 ΠΚ) και η κατάργηση της αναστολής – υποχρεωτική έκτιση της ποινής για τα βαριά πλημμελήματα (από 3 έως 5 έτη, άρθρο 99 νέου ΠΚ) θα πλημμυρίσει τις ελληνικές φυλακές, που ως γνωστόν είναι ΑΔΕΙΕΣ, με νέους καταδίκους. Εκτιμούμε ότι, το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται η χρεωκοπημένη χώρας μας αυτή τη στιγμή είναι κι' άλλες φυλακές και περισσότεροι φυλακισμένοι. Εκτός και αν η κυβέρνηση αποφάσισε την επίλυση του προβλήματος των υψηλών ποσοστών ανεργίας με την ιλιγγιώδη αύξηση του αριθμού των κρατουμένων!!! Σημειώνουμε τον ταξικό χαρακτήρα της ρύθμισης, αφού για τα οικονομικά εγκλήματα του WHITE COLLAR (κακουργηματική απιστία και απάτη κατά ιδιώτη, υπεξαίρεση) εισάγονται ιδιαίτερα ευνοϊκές ρυθμίσεις (κατέγκληση δίωξη, ποινική διαπραγμάτευση, ποινική συνδιαλλαγή, άρθρα 301 επ. νέου ΚΠΔ) ενώ υπενθυμίζουμε ότι, ως προς την υποχρεωτική έκτιση των ποινών, η Ελλάδα, για πολλούς ευτυχώς λόγους, δεν είναι Γερμανία.

-Καταληκτικά πρέπει να επισημανθεί, παρεκτός των άλλων, όσον αφορά την σαφή ταξική διάκριση και διαχείριση του εγκλήματος, ότι η «προνομιακή» μεταχείριση των κακουργημάτων οικονομικού χαρακτήρα και ιδίως η κατάργηση του άρθρου 263Α θα προκαλέσει σοβαρά ζητήματα διατήρησης του αξιοποιήσιμου στις σχετικές εκκρεμείς υποθέσεις.

Β) Η Ποινική Διαταγή (άρθρο 409 νέου ΚΠΔ) αποτελεί νομοθετική κακουργία που ξεπερνά σε

αυταρχισμό και αυτά ακόμη τα «νομοθετήματα» της δικτατορίας, εφόσον, με πρόσχημα πάντοτε την περιβόητη «αποφόρτιση των δικαστηρίων» καταδικάζεται σε φυλάκιση ο κατηγορούμενος χωρίς να πληροφορηθεί ότι κατηγορείται. Άριστα!!! Δεν υπάρχει διάταξη της ΕΣΔΑ και του ΔΣΑΠΔ που να μην παραβιάζεται. Το γεγονός ότι υπάρχει και σε άλλη χώρα της ΕΕ η «Διαταγή Ποινής» δεν σημαίνει ότι πρέπει να μεταφερθεί το νομικό εξάμβλωμα αυτό και στη χώρα μας, γιατί σε λίγο, όπως γίνεται με την Διαταγή Πληρωμής (άρθρο 623 ΚΠολΔ), με την επίκληση πάντοτε της ανάγκης «αποφόρτισης των δικαστηρίων», θα συντάσσει ο πληρεξούσιος δικηγόρος του μηνυτή, όχι μόνο τη μήνυση του εντολέως του, αλλά και την «Ποινική Διαταγή» που θα καταδικάζει σε φυλάκιση τον αντίδικό του, χωρίς ο τελευταίος να έχει πληροφορηθεί ούτε καν ότι έχει υποβληθεί μήνυση εναντίον του. Τα πράγματα μάλιστα γίνονται χειρότερα και από το ότι, ως φαίνεται, στην Ποινική Διαταγή δεν θα χρειάζεται να αναφέρεται το άρθρο του ποινικού νόμου (άρθρο 139 παρ.1 νέου ΚΠΔ, αντίθετα ότι χρειάζεται και σε ένδειξη της προχειρότητας άρθρο 411 νέου ΚΠΔ). Άρα όχι μόνο θα καταδικάζεται ο κατηγορούμενος χωρίς να μάθει ότι κατηγορείται αλλά και όταν μάθει ότι καταδικάστηκε θα εξακολουθεί να αγνοεί για ποιο έγκλημα καταδικάστηκε!!! Ακόμη, προκειμένου να αποτραπεί αυτός που καταδικάστηκε χωρίς να δικαστεί από το να ασκήσει αντιρρήσεις, απειλείται με χειροτέρευση της θέσης του (άρθρο 415 νέου ΚΠΔ). Έτσι αν θέλει εκείνος που καταδικάστηκε να αμφισβητήσει την χωρίς δίκη καταδίκη του, δηλαδή να ασκήσει το αναφαίρετο δικαίωμά του να ακουστεί, κινδυνεύει να του επιβληθεί μεγαλύτερη ποινή!!

-Τέλος, σε επίταση, της παρανομίας, εκείνος που θα καταδικαστεί χωρίς να δικαστεί με την έκδοση σε βάρος του Ποινικής Διαταγής, θα μπορεί να καταδικαστεί και πάλι για την ίδια πράξη είτε με την έκδοση σε βάρος του νέας Ποινικής Διαταγής, είτε με ποινική απόφαση της τακτικής διαδικασίας, αφού, παρότι η Ποινική Διαταγή που δεν ανατράπηκε, εξομοιώνεται με αμετάκλητη ποινική απόφαση (άρθρο 415 νέου ΚΠΔ), δεν φαίνεται η έκδοσή της να συνιστά δεδικασμένο κατά την έννοια του νέου άρθρου 57 ΚΠΔ. Πρόκειται, άνευ άλλου, για το θρίαμβο της θετικοποιημένης αρχής *ne bis in idem*.

Γ) Αδιανόητη και αδικαιολόγητη είναι και η κατάργηση της έννοιας της «πολιτικής αγωγής», όπως την γνωρίζουμε και έχει επιστημονικά και νομολογικά διαπληστεί και η αντικατάστασή της από την αστικά άμορφη και ανέλεγκτη έννοια του δικαιούχου παραστάσεως για «την υποστήριξη της κατηγορίας» (άρθρα 63, 82 νέου ΚΠΔ) καθώς και η συρρίκνωση του σχετικού αναιρετικού ελέγχου (άρθρο 510 παρ.2 ΚΠΔ).

Δ) Παρότι η κατάργηση του Ν.1608/1950 αποτελεί θετικό ασφαλώς μέτρο, δεν φαίνεται να λαμβάνεται υπόψη και να αξιοποιείται η σχετική αρνητική εμπειρία, που καλείται υποχρεωτικά να απαντήσει στο ερώτημα: Πως έγινε δυνατόν, τόσο δικαστικοί σχηματισμοί, ανωτέρων και του ανωτάτου δικαστηρίου, να καταδικάζουν σε καθειρήξεις δέκα (10) και δέκα πέντε (15) ετών φτωχές γυναίκες που νόθευσαν το Απολυτήριο Δημοτικού για να καθαρίζουν σκάλες ή να επικυρώνουν τις καταδίκες αυτές; Γιατί κανένας δικηγορικός σύλλογος, καμία Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ούτε καθηγητής Πανεπιστημίου, ούτε έγκριτος νομομαθής, δεν επενέβη, τόσα χρόνια, για να διαμαρτυρηθεί για το αυτονόητο;

-Με δεδομένο λοιπόν ότι, στη χώρα μας έχει υπερνομοθετική ισχύ η θετικοποιημένη στο άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος και στην ΕΣΔΑ αρχή της αναλογικότητας, η αξιοποίηση της παραπάνω αρνητικής εμπειρίας σημαίνει, κατά κύριο λόγο, α) επιβολή σαφέστερων υποχρεώσεων αιτιολογίας, ώστε να ενισχυθεί ο κοινωνικός έλεγχος στις αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων, β) διεύρυνση του δευτεροβάθμιου και του αναιρετικού ελέγχου των ποινικών αποφάσεων καθώς και γ) σύστημα συγκεντρώσεως των αποδείξεων. Για το σκοπό αυτό, πλην των άλλων:

1) Αριθμό του άρθρου του ποινικού νόμου επιβάλλεται να αναφέρουν όλες οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 139 παρ.1 νέου ΚΠΔ.

- Στην παραγρ. 2 του άρθρου 139 του νέου ΚΠΔ να προστεθεί «Αιτιολογίας χρήζουν και οι προτάσεις που υποβάλει ο εισαγγελέας στο ακροατήριο»

2) Στα άρθρα 142 επ. νέου ΚΠΔ να διευκρινιστεί ότι τα πρακτικά συντάσσονται και υπογράφονται εντός οκτώ (8) ημερών από κάθε συνεδρίαση και να απαγορευθεί ρητά η πρόσθεση στην ποινική απόφαση αιτιολογιών που δεν ανακοινώθηκαν στο ακροατήριο.

3) Να επιτραπούν οι πρόσθετοι λόγοι εφέσεως.

4) Η προθεσμία της αναιρέσεως να αρχίζει όχι από την καταχώριση στο ειδικό βιβλίο, αλλά από την επίδοση της τελεσίδικης απόφασης (άρθρο 473 παρ.3 ΚΠΔ). Η τελευταία τροποποίηση για ειδοποίηση με EMAIL αποτελεί πλήγμα στο κράτος δικαίου, αφού έτσι έμμεσα συνομολογείται ότι το κράτος δεν μπορεί να επιδώσει μία τελεσίδικη ποινική απόφαση. Και γιατί άραγε με EMAIL και όχι με SMS; Ακόμη καλύτερα: Γιατί να μην κάνει ο Εισαγγελέας μία αναπάντητη στον κατηγορούμενο;

5) Εξάλλου, δεν μπορεί ασφαλώς στην αστική δίκη, όπου οι υποθέσεις έχουν κατά βάση περιουσιακό αντικείμενο, να προβλέπονται ΕΙΚΟΣΙ (20) λόγοι αναιρέσεως (άρθρο 559 ΚΠολΔ) και στην ποινική δίκη, που αφορά την ανθρώπινη ελευθερία, οι λόγοι αναιρέσεως να είναι μόνον οκτώ (άρθρο 510 παρ.1ΚΠΔ)

- Διεύρυνση, λοιπόν, του αναιρετικού ελέγχου με την επώνυμη πρόβλεψη ως ειδικών λόγων που συνιστούν υπέρβαση εξουσίας (άρθρο 510 παρ.1Η ΚΠΔ) αν το δικαστήριο δ) για την κήρυξη της ενοχής του κατηγορουμένου έλαβε υπόψη αποδείξεις που δεν επιτρέπονται ή δεν προσκομίστηκαν, στ) δεν απάντησε σε αυτοτελή ισχυρισμό η λόγο εφέσεως που υποβλήθηκε, ζ) δέχθηκε πράγματα ως αληθινά χωρίς απόδειξη και η) παραμόρφωσε το περιεχόμενο εγγράφου.

6) Σύστημα συγκεντρώσεως των αποδείξεων: Να απαγορεύεται, από ορισμένο χρονικό σημείο και μετά, η είσοδος στην ποινική δίκη νέων μαρτύρων κατηγορίας και νέων εγγράφων που στηρίζουν την κατηγορία. Δεν μπορεί να επιτρέπεται η εισφορά νέων εγγράφων και νέων μαρτύρων που στηρίζουν την κατηγορία μέχρι και την τελευταία ημέρα της δίκης στο δεύτερο βαθμό. Έτσι το κλητήριο θέσπισμα πρέπει να περιέχει και ε) τα έγγραφα και τους μάρτυρες που στηρίζουν την κατηγορία (άρθρο 321 παρ.1 του νέου ΚΠΔ). Η λήψη υπόψη εγγράφων καθώς και μαρτυρικών καταθέσεων για την καταδίκη του κατηγορούμενου να απαγορεύεται, αν τα έγγραφα και οι μάρτυρες δεν αναφέρονται στο κλητήριο θέσπισμα, ούτε ανακοινώθηκαν από τον ανακριτή (άρθρα 100 επ. νέου ΚΠΔ) Ο εισαγγελέας δεν πρέπει να μπορεί να κλητεύσει στο ακροατήριο

μάρτυρες κατηγορίας, ούτε και να ζητήσει την ανάγνωση εγγράφων, που δεν περιλαμβάνονται στο κλητήριο θέσπισμα ή δεν ανακοινώθηκαν από τον ανακριτή, ακόμη και αν η παραπομπή είναι στο νομομηνίο πλημμελειοδικείο και ακόμη και αν δεν αντιλέγει ο κατηγορούμενος (άρθρα 327, 502 ΚΠΔ). Σε περίπτωση παραβίασης των απαγορεύσεων αυτών να ιδρύεται ο αναιρετικός λόγος της υπερβάσεως εξουσίας.

-Καταληκτικά επισημαίνουμε, ως ενδεικτική του αυταρχισμού που διέπει τα δυο νομοσχέδια, τις διατάξεις του νέου ΚΠΔ α) Αριθμός 117, που επιβάλλει τη σύλληψη και την άμεση εκδίκαση με την διαδικασία του αυτοφώρου των πλημμελημάτων των πληρεξουσίων δικηγόρων!!! αμέσως μετά την ολοκλήρωση των καθηκόντων τους σε περίπτωση εξύβρισης ή δυσφήμισης μέλους του δικαστηρίου, παρότι με τις ισόκυρες και ισοσθενείς διατάξεις του άρθρου 39 του Κώδικα περί Δικηγόρων (Ν.4194/2013) τα παραπάνω απαγορεύονται όταν πρόκειται για δικηγόρο και β) Αριθμός 164 παρ.2, που τιμωρεί την άρνηση παραλαβής εγγράφου!!! και την άρνηση υπογραφής του επιδοτηρίου!!, πράγμα που είναι αναφαίρετο δικαίωμα κάθε πολίτη, με την ποινή της απείθειας. Επισημαίνουμε το μέγεθος της παρανομίας και την κατάργηση της κατοχυρωμένης με όλες τις διεθνείς συμβάσεις αλλά και το σύνταγμα ιδιωτικής αυτονομίας: ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣ!!! Η ιστορική αναλογία οδηγεί στις περιβόητες δηλώσεις μετανοίας, μόνο που εκεί η άρνηση της υπογραφής επέσυρε, όχι φυλάκιση, αλλά διοικητική εκτόπιση (εξορία).

-Επειδή η προφανής ανάγκη αποτροπής «τετελεσμένων» επιβάλλει την άμεση παρέμβαση του ΔΣΠ στη διαδικασία της εσπευσμένης ψήφισης στη Βουλή των νέων ΠΚ και ΚΠΔ,

Ζητήσαμε από το ΔΣ του ΔΣΠ,

Να παρέμβει στη διαδικασία της εσπευσμένης ψήφισης στη Βουλή των νέων ΠΚ και ΚΠΔ, ώστε να αποτραπεί, για τους λόγους που προαναφέραμε, η ψήφισή τους.

Οι Δικηγόροι Πειραιώς

Κυριάκος Καρυδάς, Ηλίας Ιωάννου,
Βασίλης Παπανικολάου, Μιχάλης Ιωαννίδης,
Άρης Τσαβδαρίδης, Τάσος Χριστοφιλόπουλος

Με δελτίο τύπου που εξέδωσε ο ΔΣΠ στις 6 Νοεμβρίου 2019 για το μεταναστευτικό πρόβλημα αναφέρει:

"Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, ως επιστημονικός σύλλογος με αποδεδειγμένη προσήλωση στα κοινωνικά δρώμενα, παρακολουθεί με ιδιαίτερη ανησυχία τους αυξανόμενους αριθμούς μεταναστών-προσφύγων που για μια ακόμη φορά τους τελευταίους μήνες διέρχονται τα θαλάσσια σύνορα του Αιγαίου, αλλά και την διαρκώς επιδεινούμενη κατάσταση στις δομές φιλοξενίας των μεταναστών-προσφύγων, κυρίως στα νησιά, όπου επικρατούν συνθήκες που δεν αρμόζουν σε πολιτισμένη και ευνομούμενη χώρα, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και στους κανόνες και τις αξίες του ανθρωπισμού.

Τόσο η γεωγραφική θέση της Ελλάδας και τα ποικίλα γεωπολιτικά συμπεφέροντα, όσο και οι πόλεμοι και αναταραχές σε χώρες της Ασίας και της Αφρικής, δημιουργούν προσφυγικά κύματα με αποτέλεσμα η χώρα μας να μεταβάλλεται σε αποθήκη ψυχών, αφού είναι αρκούτσας δύσκολο, αν όχι ανέφικτο, να ελέγχονται εκατοντάδες μίλια θαλασσιών συνόρων.

Οφείλουμε, ωστόσο, ως κράτος δικαίου να υπερασπιστούμε τις αρχές του πολιτισμού μας σε όλα τα επίπεδα, διασφαλίζοντας τόσο την Ελληνική Πολιτεία που άμεσα πλήττεται από το ανωτέρω φαινόμενο όσο και τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα των ανθρώπων αυτών.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά απευθύνει έκκληση προς την Πολιτεία και προς όλους τους αρμόδιους φορείς, προκειμένου:

-Να υπάρξει άμεση ενίσχυση των τοπικών κοινωνιών, των νησιών και της ενδοχώρας, που σηκώνουν το βάρος της φιλοξενίας, αλλά και ενημέρωση και ευαισθητοποίησή τους, ώστε να αποφεύγονται οι εστίες τριβής με τους πρόσφυγες – μετανάστες.

-Να εξασφαλιστεί η τήρηση ενός αξιοηρεπούς επιπέδου διαβίωσης όλων των συνανθρώπων μας, όσο αυτοί παραμένουν στο ελληνικό έδαφος.

-Να εξασφαλιστεί η στελέχωση και αποτελεσματική λειτουργία των υπηρεσιών που εξετάζουν αιτήσεις ασύλου (αλλά και όλων των εμπλεκόμενων φορέων), ώστε οι δικαιούμενοι διεθνούς προστασίας να δικαιώνονται σε συντομότερο χρονικό διάστημα και να μην εγκληνώ-

ζονται επ' αόριστον στη χώρα μας, σχετικές δε προτάσεις έχει υποβάλει η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας.

-Να υπάρξει αποτελεσματική και ταχεία οικειοθελής επαναπροώθηση των μεταναστών στις χώρες προέλευσής τους ή αναγκαστική επαναπροώθηση μεταναστών, όταν αυτό κρίνεται ότι απαιτείται σε περιπτώσεις κινδύνου της εθνικής ασφάλειας.

-Να εφαρμοστούν πολιτικές ενσωμάτωσης προσφύγων – μεταναστών με πρώτο μέτρο την εκπαίδευση των ανηλίκων στα σχολεία καθώς και όσων επιθυμούν να ακολουθούν την Ελληνική παιδεία.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά προτείνει επιπλέον:

-Το συντονισμό των ενεργειών των πληττόμενων κρατών-μελών της Ε.Ε. και τον σεβασμό από όλους των όρων αναλογικότητας στην υποδοχή προσφύγων-μεταναστών σε όλη την Ευρώπη τονίζοντας την Ευρωπαϊκή και την Διεθνή διάσταση του προβλήματος.

-Το συντονισμό και συνασπισμό των πληττόμενων κρατών-μελών που υπο-

δέχονται μετανάστες, ώστε να τεθούν σε εφαρμογή έμπρακτα μέτρα αλληλεγγύης εκ μέρους τους και να εναρμονιστούν οι ενωσιακοί κανόνες με την τρέχουσα πραγματικότητα.

-Να ασκηθούν πιέσεις από την Πολιτεία, την Ε.Ε. και τη Διεθνή Κοινότητα προς την Τουρκία ώστε η ροή προσφύγων και μεταναστών προς την Ελλάδα να μην αποτελεί στοιχείο πολιτικών και οικονομικών εκβιασμών.

-Τη διεθνοποίηση του προβλήματος, μέσα από τα όργανα των Διεθνών Οργανισμών και την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης.

Τέλος, οφείλουμε να σημειώσουμε ότι η Ανατολική Μεσόγειος έχει υπάρξει από την αρχαιότητα πεδίο πληθυσμιακών μετακινήσεων κάτι που δεν πρόκειται να αλλάξει στο μέλλον. Είναι χρέος της Ελληνικής Πολιτείας να εξακολουθεί να αποτελεί παράγοντα σταθερότητας και φάρο πολιτισμού και ανθρωπισμού στην ευρύτερη περιοχή, πολλώ μάλλον όταν στο παρελθόν χιλιάδες Έλληνες πολίτες βρέθηκαν στην ανάγκη να μεταναστεύσουν για καλύτερους όρους ζωής σε άλλες χώρες του πλανήτη όπου και ενσωματώθηκαν στο περιβάλλον των χωρών φιλοξενίας και προόδευαν".

Υπερκατανάλωση αγαθών, ιδεών και... υπάρξεων

Δημήτρης Πιστικός

Ο χρόνος είναι μια έννοια συνεχής και αδιάλειπτη. Εντούτοις, συμβατικά και για λόγους μνήμης ή παιδευτικούς χωρίζεται σε διαστήματα που εξυπηρετούν ορισμένους σκοπούς. Οι παρακμιακές εποχές ορίζουν την αρχή και το τέλος ορισμένων χρονικών περιόδων, που μπορούμε να τις χαρακτηρίσουμε εποχές ακμής και πολιτισμού. Γνωρίσματα της παρακμής είναι, μεταξύ άλλων, η ηθική, κοινωνική, πολιτική και οικονομική ρευστότητα, η μοιρολατρία, η διάλυση, η κατεδάφιση, η αποσύνθεση, ο μηδενισμός, η οπισθοδρόμηση, η γήρανση. Στην ουσία πρόκειται για παρατεταμένες εποχές, που φαίνεται να διακόπτονται από κάποιες φωτεινές αναλαμπές. Αυτές τις αναλαμπές συνηθίζουμε να τις ονομάζουμε «χρυσό αιώνα», «Αναγέννηση», «Διαφωτισμός», «παλιγγενεσία» κ.ο.κ.. Ενώ τις ελάχιστες εποχές κατά τις οποίες το ανθρώπινο είδος ζει, σε ορισμένη περιοχή, ειρηνικά, χωρίς εσωτερικές ταραχές και πολέμους, χωρίς βία, πείνα και μεγάλες κοινωνικές ανισότητες, συμβιώνει με ευνομία, ισονομία και ευημερία, δημιουργεί πολιτισμό, αναπτύσσει την παιδεία, ανακαλύπτει εφευρέσεις που βελτιώνουν τη ζωή του, θεσπίζει νόμους που πλησιάζουν το ιδεατό της δικαιοσύνης, και όπου κυριαρχούν, το σφρίγος, η ακτινοβολία, το ήθος, η άμιλλα, η φιλαλληλία, η αξιοκρατία, οι δημοκρατικοί θεσμοί κ.λπ.

Παρόλαυτα, ακόμα και σ' αυτές τις περιόδους, παράλληλα με την πρόοδο, δρούσαν στα σκοτεινά και οι δυνάμεις της οπισθοδρόμησης και της συντήρησης. Π.χ. την περίοδο της αθηναϊκής δόξας, παράλληλα με το δημοκρατικό πολίτευμα και τα σπουδαία επιτεύγματα στο πνεύμα και τις τέχνες,

παρατηρούμε το καθεστώς της δουλείας, την ανυπαρξία των δικαιωμάτων των γυναικών, τα περιορισμένα δικαιώματα των μετοίκων και τον αντιδημοκρατικό θεσμό του εξοστρακισμού. Επιπλέον, κινούνταν αθόρυβα και συνωμοτικά, οι περίφημες «εταιρείες» (δηλαδή παρακρατικές οργανώσεις, κυρίως ολιγαρχικών) που υπέσκαπταν τα θεμέλια της πολιτείας, εξυπηρετούσαν στενά ολιγαρχικά συμφέροντα και κάποτε κατόρθωναν να επιβάλουν βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα τυραννικά καθεστώτα. Αλλά και στην αγορά, οι δημαγωγοί (με την σημερινή έννοια του όρου) οδηγούσαν το λαό σε εσωτερικές ή πανελλήνιες περιπέτειες (πελοποννησιακός πόλεμος) και κάποτε σε συλλογικά εγκλήματα (όπως αυτό της σφαγής των Μηλίων). Οι φατρίες, οι ανταγωνισμοί, η εκμετάλλευση των «συμμάχων» από τους ηγεμόνες Αθηναίους, οι αθέμιτες δοσοληψίες με τους Πέρσες και πολλή άλλα σκοτεινά σημεία, αμαυρώνουν την φωτεινή και καθαρή εικόνα που εμφανίζει η ανεπανάληπτη αθηναϊκή ακμή.

Ας έρθουμε όμως και στις μέρες μας, που μπορεί κάλλιστα να χαρακτηριστούν ως παρακμιακές. Είναι ολοφάνερα τα στοιχεία της παρακμής. Η οικονομική κρίση τα μεγαλοποιεί. Στο εσωτερικό, επικρατεί ένα ιδιόρρυθμο κράτος πολυνομίας, που ανοίγει δρόμους προς την ανομία. Σε κάποιους τομείς, όπως το εμπόριο, η χαλαρή επίβλεψη επιτρέπει να βασιλεύει η ασυδοσία, το παρεμπόριο, το λαθρεμπόριο και η διακίνηση μαύρου χρήματος. Νόμοι και νομολογία, που ξεκίνησαν, και ορθώς, από ευαισθησία προς τα ζώα, καταλήγουν στη βαρβαρότητα (ενόχληση συγκατοίκων και γειτόνων, ακά-

θαρτα πεζοδρόμια, πάρκα και κίνδυνοι εξ αυτών). Η αστυνόμευση, για πολλούς λόγους, είναι ανυπαρκτη. Τα φαινόμενα, επισημαίνονται ενδεικτικά και είναι ατελείωτα.

Η σχέση μας με τον άλλο κόσμο είναι προβληματική. Από τη Δύση των συμμάχων και συνεταίρων (τρομάρα μας!) εισάγουμε πολλή σύγχρονα υλικά αγαθά, που, εν πολλοίς, βελτιώνουν τις συνθήκες ζωής μας. Λαμβάνουμε επίσης και τα καλούμενα πνευματικά αγαθά αναμφισβήτητης και (κάποτε) αμφισβητούμενης αξίας (θεωρίες, βιβλία, περιοδικά, τεχντροπίες, μουσικούς δίσκους, τεχνολογία, μόδα κ.λπ.). Εφαρμόζουμε, κατ' επιταγή τους, οικονομικά μοντέλα που δεν ανταποκρίνονται στις δυνατότητες και την ιδιοσυγκρασία μας. Και φυσικά αγοράζουμε: για την επαπειλούμενη ασφάλειά μας πανάκριβα όπλα, για την εικόνα μας ακριβά και επώνυμα ρούχα, για την υγεία μας (και τη διαφθορά μας) φάρμακα και, τέλος, για την τύφλα μας (!) λογής χημικά παρασκευάσματα και παυσίλυπα, που αυξάνεται η τιμή τους από τους μεσάζοντες, τις μίζες, τις υπερκοστολογήσεις, το μαύρο χρήμα και τις οικονομικές διαπλοκές. Η διαφθορά λόγω της γενικευμένης έκτασης εξασφάλισε δικαιώματα ασυλίας. Κανείς δεν πιστεύει πραγματικά ότι οι παραβάτες και οι επίορκοι, ιδίως οι υψηλά ιστάμενοι, θα τιμωρηθούν κάποτε. Οι εξαιρέσεις σπάνιες. Το ακαταδίκωτο ή το ατιμώρητο, είναι κανόνας. Από τον λιτό και πατροπαράδοτο μεσογειακό μας τρόπο ζωής περάσαμε σε συνθήκες πολυπλοκές, δαπανηρές και εντέλει αχρείαστες, που δεν ικανοποιούν πραγματικές ανθρώπινες ανάγκες. Και πληρώνουμε πνευματικά δικαιώματα σε ξένους συγγραφείς και ημεδαπούς εκδότες για να μας «φωτίσουν», ενώ αυτοί φωτίζονται δωρεάν από τους προγόνους μας, αιώνες τώρα, δίχως να πληρώσουν ποτέ τους μια δεκάρα.

Και ενώ είμαστε μια χώρα χρεοκοπημένη, εξακολουθούμε να δαπανούμε ασυλλόγιστα και να

ξοδεύουμε την έσχατη ικμάδα μας και κάθε υπόλοιπο της πατροπαράδοτης αρετής μας, μιμούμενοι ξένες συνθήκες, ξένες εκφράσεις, ξένες γλώσσες, ξένες ιδέες, ξένα πρότυπα. Εννοείται πάντα πληρώνοντας αφειδώς και με υπέρογκους τόκους, στενάζοντας κάτω από την αφόρητη φορολογία, τη δυσνόητη πολυνομία και την βάρβαρη θηελασία των ακριβών μας τιμαλφών. Εννώ τους απλούς και αδιάφθους πολίτες και όχι τους Εφιάλτες, τους διαμορφωτές γνώμης και τους επιτηδείους χειραγωγούς, που αμείβονται πλουσιοπάροχα άμεσα ή έμμεσα από φανερά ή απόκρυφα ταμεία.

Ζούμε σ' έναν κόσμο όπου η προαιώνια λαιμαργία, η αδικία, η αισχροκέρδεια και η κυριαρχία του ισχυρού, βασιλεύουν. Και μέσα σ' ένα νομοθετικό περιπλεγμένο λαβύρινθο, όπου οι νόμοι περιέχουν χαρακτηριστικές και φωτογραφικές διατάξεις προς εξυπηρέτηση «ημετέρων» ισχυρών παραγόντων, ομάδων ή συντεχνιών, ο μέσος χρηστός πολίτης ασφυκτιά. Οι νέοι, εξοπλισμένοι με καλούς τίτλους σπουδών μπαίνουν στην κοινωνική αρένα της ανεργίας, της απαξίωσης των κόπων τους, της αναξιοκρατίας, του πελατειακού κράτους κι αναζητούν καλύτερη τύχη στο εξωτερικό. Το δημογραφικό οξύνεται ενώ κύματα αλλοδαπών κατακλύζουν τα νησιά και ξαπλώνονται σ' ολόκληρη τη χώρα. Η παιδεία χωλαίνει. Κάθε νέα κυβέρνηση ακυρώνει την προηγούμενη, οι νόμοι καθίστανται «Σαλαμίνες» και «Πάραλοι».

Η ιστορία «αναθεωρείται» και εν ονόματι της «αποϊδεολογικοποίησης» ιδεολογικοποιείται κουτοπόνηρα και γίνεται χρήσιμο εργαλείο σκοπούμενων προσαρμογών στο καθεστώς της νέας παγκόσμιας τάξης. Η τάξη αυτή αισθάνεται αλληλεγγύη σε κάθε ευκρινή ταυτότητα και αποστρέφεται τους μεγάλους μας ποιητές (Σολωμό, Κάλβο, Παλαμά) και τους μεγάλους μας πεζογράφους (Παπαδιαμάντη, Καρκαβίτσα)· τους θεωρεί εθνοκεντρικούς και ως εκ τούτου απόβλητους ενώ στα αναγνωστικά εκτοπί-

Ζούμε σ' έναν κόσμο όπου η προαιώνια λαιμαργία, η αδικία, η αισχροκέρδεια και η κυριαρχία του ισχυρού, βασιλεύουν

ζονται παλιότεροι και δοκιμασμένοι δημιουργοί προς όφελος ελθασσόνων ή και ασήμαντων λογοτεχνών (των μικρών πτήσεων και επιδόσεων), που όμως το έργο τους είναι ακίνδυνο και συντελεί στην επιδιωκόμενη αποδόμηση. Επίσης υποπτεύεται τους αδέσμευτους στοχαστές και τους γνήσιους ανθρωπιστές (και ιδίως αυτούς που βλέπουν ποιοι σχεδιάζουν τα παραπάνω και ποιοι είναι οι σκοποί τους) και επιχειρεί με πολλούς τρόπους να τους αποδυναμώσει. Προσφιλές τους όπλο η περιβόητη «συνομοσιολογία» όπου χωρούν όλοι (από τους σύγχρονους παραδοξογράφους έως τους χαρισματικούς ερευνητές) προκειμένου να εξουδετερωθούν. Επιπλέον, ξορκίζει τεχνηέντως οποιαδήποτε αναφορά στο ιστορικό κέντρο, στη θρησκεία, στην μακραίωνη συνεκτική παράδοση. Από έναν ολιγάριθμο πυρήνα προβεβλημένων «διανοουμένων» επιχειρείται η αποκαθήλωση προσώπων-συμβόλων εθνικής αναφοράς, όπως ο οραματιστής στρατηγός Μακρυγιάννης. Η λέξη «Έθνος» λαμβάνει αρνητικό περιεχόμενο, η αρχαία μορφή της ελληνικής γλώσσας περιφρονείται ενώ η σύγχρονη φτωχαίνει, νοθεύεται και αγγλοσαξονοποιείται. Η ελληνική ιστορία, εκτός από τις λαμπρές στιγμές που συνιστούν το μεγαλείο της, έχει να επιδείξει και πολλούς διαχρονικούς ριψάσπιδες και «Εφιάλτες»: τον πασίγνωστο εκείνον των θερμοπυλών, τον «Γραικύλο» της ρωμαιοκρατίας, τον φανατισμένο «ανθενωτικό» του Βυζαντίου, τον «Γενίτσαρο» και «προσκυνημένο» της τουρκοκρατίας, τον «δοσίλογο» της γερμανικής κατοχής έως τους σημερινούς «ευρωλάγνους» με τα ξεπλυμένα πατριωτικά αισθήματα.

Ο πολίτης απογοτεύεται, διαμαρτύρεται, οργίζεται, κάποτε επαναστατεί αλλήλ εντέλει υποτάσσεται ή εντάσσεται στο γενικό κλίμα. Διαφθείρεται και διαφθείρει. Και δεν υπάρχει καμιά ελπίδα βελτίωσης όσο «οι μεν των αλλοτρίων επιθυμώσιν, οι δ' εκ των όντων εκπίπτωσι» («άλλοι μεν επιθυμούν τα ξένα αγαθά, και άλλοι χάνουν αυτά που έχουν»,

Λυσίας, 445-380 π.Χ. «Περί δημεύσεως των του Νικίου αδελφού», 17-18).

Η νομοθετική ανασφάλεια είναι προφανής. Το νομικό καθεστώς, που προηγήθηκε της κρίσης παρουσίαζε μια μάλλον σταθερή εικόνα. Νομοθετήματα και κώδικες δεκαετιών ίσχυαν με κάποιες τροπο-

ποιήσεις, που επέβαλαν οι νέες συνθήκες, οι νέες ανάγκες και οι νέοι εκάστοτε κοινωνικοί σχεδιασμοί. Με την υπαγωγή της χώρας στο καθεστώς των μνημονίων έπαψε αυτή η σχετική σταθερότητα. Πολλές διατάξεις ανατράπηκαν και προσαρμόστηκαν στις απαιτήσεις των δανειστών (εργατική νομοθεσία, δίκαιο των μισθώσεων, κοινωνικές ασφαλίσεις, φορολογική νομοθεσία, τραπεζικό σύστημα, αναγκαστική εκτέλεση, δικονομίες, ποινικό δίκαιο κ.λπ) ενώ έρχονται σε ευθεία ή πλάγια αντίθεση με το Σύνταγμα. Η πολυνομία και οι νομοθετικές παλι-

νωδίες ευνοούν την επιβίωση των επιτηδείων ενώ ένα νέο είδος «μαυραγοριτισμού» αποσαθρώνει την ελληνική κοινωνία, παράλληλα με την απaráδεκτη παντοδυναμία και βουλιμία των Τραπεζών.

Μια τέτοια εικόνα παρουσιάζει σήμερα και η δική μας εποχή. Πρόκειται για μεταβατική περίοδο ηθικής και πολιτιστικής παρακμής, όπου οι αξίες περιφρονούνται, η αρετή θεωρείται γραφική και παλιομοδίτικη, η ανθρωπιστική παιδεία ξεπερασμένη, η παράδοση εξοβελιστέα. Η δημοκρατία, η διδασκαλία των φιλοσόφων, οι ιπποκρατικές αρχές και οι ιδέες των σύγχρονων διανοητών υφίστανται βαθιά δοκιμασία. Η οικονομική κρίση, είναι πρωτίστως, αποτέλεσμα αυτής της γενικευμένης, παγκοσμίως, έκπτωσης. Η χώρα μας, ως χώρα ουραγός και περιφερειακή είναι γονατισμένη στο έλεος των νεοβαρβάρων που φορούν την προβιά τού πολυθρόνητου δυτικού πολιτισμού και επαίρεται ότι είναι γνήσιο παιδί τού ελληνορωμαϊκού πολιτισμού.

Κι έχουμε πάντα, πάνω στο σβέρκο, τους δανειστές μας (συμμάχους και εταίρους μας, και πάλη, διπλή,

**Ο πολίτης
απογοτεύεται,
διαμαρτύρεται,
οργίζεται,
κάποτε
επαναστατεί
αλλήλ εντέλει
υποτάσσεται
ή εντάσσεται
στο γενικό κλίμα**

τρομάρα μας!) οι οποίοι μας ξεγύμνωσαν, μας ξεζούμισαν και μας καταλήστευσαν με τη βοήθεια ντόπιων συνεργατών τους. Και οι πολίτες των χωρών τους δεν αισθάνονται την ανάγκη (πλην ολίγων φωτεινών εξαιρέσεων) να πουν ένα «ευχαριστώ» ή να δείξουν έλεος στους απογόνους ενός πανάρχαιου λαού, που με δανεικά κι αγύριστα τα παλαιά και ανεπανάληπτα επιτεύγματά του, σε συνδυασμό με την δική τους αξιοσύνη και με τη συμβολή των ιστορικών συνθηκών, κατόρθωσαν να ξεστραβωθούν και να αξιοποιήσουν αυτή την πλούσια κληρονομιά. Χωρίς ποτέ να πληρώσουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας για την χρήση της απέραντης αρχαίας ελληνικής Γραμματείας και γεμίζοντας τα μουσεία τους με τα δημιουργήματα, που άρπαξαν ή «αγόρασαν παρά μη κυρίων» (π.χ. Τούρκων).

Τώρα με τη δημιουργία «αμφισβητούμενων» οικονομικών ζωνών, μεθοδεύουν νέες περιπέτειες και νέους τρόπους αθέμιτου πλουτισμού, σε βάρος φτωχών και αδύναμων λαών. Συνήθισαν πάντοτε να κερδίζουν ακόμα και με τη συμμετοχή ή τη σιωπηλή τους συναίνεση σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, που μένουν, κατά κανόνα, ατιμώρητα από τα διεθνή δικαστήρια τα οποία οι ίδιοι καθιδρύουν και επανδρώνουν για να τιμωρούν τους ανυπότακτους και αδύναμους. Εννοείται ότι ποτέ δεν δικάζουν την αφεντιά τους ή τους πιστούς δορυφόρους τους. Για τη χώρα μας, όλα τα παραπάνω μεταφράζονται σε ανεργία, πείνα, ανασφάλεια, απελπισία, αυτοκτονίες, μετανάστευση, ατιμώρητα οικονομικά εγκλήματα και σκάνδαλα, εξαγορά συνειδήσεων και οικονομική εξόντωση· ενώ αυτοί απολαμβάνουν τα αγαθά των κοινωνικών τους κατακτήσεων ώπου κάποτε να έρθει και η σειρά τους, όπως ορίζουν οι νόμοι της ιστορίας. Κατάντησαν τη Μεσόγειο θάλασσα ένα πλωτό νεκροταφείο αθώων. Σπέρνουν παντού τον σπόρο της διαίρεσης, τους εμφυλίσους πολέμους, το θρησκευτικό φανατισμό. Παράδειγμα η Συρία την οποία έχουν τεμαχίσει σε ζώνες επιρροής και καταστήσει πεδίο αιματηρών πολεμικών αναμετρήσεων. Την ανάγκασαν να οδηγηθεί σε μακροχρόνιες «εμφύλιες» πολεμικές συρράξεις, με αποτέλεσμα καταστροφές μνημείων παγκόσμιας πο-

λιτιστικής κληρονομιάς (Παλμύρα), καθημερινούς θανάτους από πείνα και από φονικά όπλα (ακόμα και χημικά), σκοτωμούς ή ξεριζωμούς αμάχων (και γιατί όχι και αθώων ενόπλων;) που οδηγούνται, χωρίς τη θέλησή τους στα σφαγεία του πολέμου, στην υποτυπώδη κοινωνική μέριμνα, στην προσφυγιά, στη ρατσιστική βία και τελικά στη διεθνή κυνικότητα. Σέρνουν τους λαούς σε πολέμους με όπλα αγορασμένα πανάκριβα από την ευσεβή χριστιανική Δύση, που οι πρακτορεύοντες διανοούμενοι της θεωρητικοποιούν και υποκριτικά τούς ονομάζουν «θρησκευτικούς», για να κρύψουν την ευθύνη τους και την περαιτέρω μελλοντική επέκτασή τους. Κι όλα αυτά με τη σύμπραξη ολίγων πάμπλουτων γηγενών οικογενειών (π.χ. Αράβων), που αυξάνουν τα κέρδη τους, τα οποία καταθέτουν σε Τράπεζες ή επενδυτικούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς της αδηφάγου Δύσης, δηλαδή στις τσέπες τους.

Και φυσικά, με τη χλεύη, τη λιοδορία, την περιφρόνηση, τη σιωπή και τον απηνή διωγμό όσων τολμούν να ορθώσουν το ανάστημά τους (και δεν είναι λίγοι) στη σαρωτική λαίλαπα της απάνθρωπης παγκοσμιοποίησης, πιστεύοντας ακράδαντα ότι στο τέλος, κόντρα στην καβαφική ηττοπάθεια, οι Μήδοι δεν θα διαβούνε και πως οι βάρβαροι ποτέ δεν υπήρξαν, δεν είναι και δεν πρόκειται να γίνουν καμία λύση, αντιπαρατιθέμενοι στο διαχρονικό μηδενισμό. Γιατί υπάρχουν (και θα υπάρχουν και στο μέλλον) φωτισμένες συνειδήσεις που θα επαναφέρουν τον άνθρωπο στην πανάρχαιη ρότα του και θα τον οδηγούν στην επόμενη εποχή της νέας ακμής και της αναβίωσης των κατακτημένων αρχών της δικαιοσύνης και του πραγματικού πολιτισμού. Και για τη χώρα μας, που παραδέρνει κολυμπώντας στον κυκεώνα της παρακμής του δυτικού καλούμενου κόσμου, ας πιστέψουμε στην αναγέννηση κι ας πούμε όπως ο μεγάλος εθνικός μας ποιητής ο Παλαμάς: «και μην έχοντας πιο κάτω άλλο σκαλί / να κατακυλήσεις πιο βαθιά / στου Κακού τη σκάλα / για τ' ανέβασμα ξανά που σε καλεί / θα αιστανθείς να σου φυτρώνουν, ω χαρά! / τα φτερά, / τα φτερά τα πρωτινά σου τα μεγάλα!» («Ο Δωδεκάλογος του Γύφτου», Λόγος Η', Προφητικός).

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ

Άραγε τι γιορτάζουμε, πλέον, το 12ήμερο;

Του **Δημητρίου Σταθακόπουλου**
Διδάκτορος Παντείου Πανεπιστημίου
(Κοινωνιολογία της ιστορίας οθωμανικής περιόδου)
Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω

Δεν θέλω να χαλάσω το όνειρο και το παραμύθι των ημερών. Έχουμε περάσει όλοι πολλή και «δικαιούμεσθε» μια ανάσα. Όμως το παραμύθι ενσωματώνει το *έθος*, το οποίο μπορεί να εκφραστεί ρητά στο τέλος του ως αξιακός κώδικας. Είναι συγγενές του μύθου, αλλά διαφοροποιημένο εννοιολογικά. Το παραμύθι «των Χριστουγέννων» έχει καταφανώς μεταλλαχθεί σε μια κενή ουσίας κατάσταση, για πολλούς μάλιστα αποκρουστική, χωρίς κανένα έθος και αξιακό κώδικα.

Το χιονισμένο ντεκόρ μας παραπέμπει απευθείας στις Σκανδιναβικές γιορτές του Odin (*inn*) και του *Joulurukki*, που εισήχθησαν κερδοσκοπικά και «μυητικά» σε όλο τον κόσμο, εξοβελίζοντας τα τοπικά ήθη και έθιμα. Θα μπορούσαμε να την πούμε και «δυστύχημα» αυτή την παράδοση παγκόσμια ομογενοποίηση. Το σύγχρονο ντεκόρ/ διακόσμηση, ουδεμία σχέση έχει με την αναπαράσταση του περιβάλλοντος της φάτνης και της Βηθλεέμ με το ήπιο κλίμα και τους φοίνικες. Ούτε έλητα, ούτε χιόνια είχε/ έχει εκεί.

Τα Χριστούγεννα, δεν έχουν καμία σχέση με τον πλούτο και την κατανάλωση, ή την ψευδο-χαρά, αντιθέτως έχουν σχέση με την αλληλεγγύη στον πόνο του άλλου και τη γέννηση ελπίδας πως αυτός ο κόσμος μπορεί ν' αλλάξει προς το καλύτερο, αν ο καθένας μας και όλοι μαζί, κάνουμε το καλύτερο. Τα Χριστούγεννα έχουν σχέση με την φτώχεια, την προσφυγιά, το διωγμό και την ταπεινότητα. Πάντως όχι με αυτό που κάνουμε παγ-

κοσμίως.

Διαβάζουμε από επιστολή (1760) του λόγιου Κωνσταντίνου Λαπόντε, ο οποίος αργότερα έγινε μοναχός με το όνομα Καισάριος, στο Άγιον Όρος, που την απέστειλε σε κάποιον Πούρβουλο, απαντώντας, μάλιστα, σε πρόσκληση για τραπέζι.

«Επιθυμῖαν επεθύμησα τούτην την εβδομάδα φαγείν μετά της ευγενείας σου· εις το τραπέζι δε δεν θέλω να είναι ἄρτος αρπαγῆς, πρόβατον αδικίας, ὄρνιθα ασελγείας, οὔτε δορκὰς υπερηφανείας, οὔτε ορτύκι μνησικακίας, οὔτε λαγὸς φιλοχρηματίας, ἀλλ' οὔτε χοῖρος ἀκαθαρσίας. θέλω δε και παρακαλῶ να εἶναι ἄρτος ιδρώτος, φακὲς ταπεινοφροσύνης, φασούλια σωφροσύνης, ρεβίθια ελεημοσύνης, ιχθύες ἀπλότητος, ἐλιές ἰσχυρότητος και λάχανα ευλαβείας...». Στα «δεν θέλω» του Καισάριου, περιγράφεται η διαχρονική Ελλάδα της παρακμής.

Στα «θέλω» είναι ο λαός, του φιλότιμου, που γιορτάζει ενωμένος και δεν «δραπετεύει» στο φαντασιακό του, όπως θα έλεγε ο Κ.Καστοριάδης.

Ποιος τα μεταφέρει αυτά σήμερα στη νέα γενιά;

Έγραφε ο Γ./Σεφέρης: «Από την Ευρώπη γυρίσαμε πεινασμένοι», θέλοντας να θίξει τον άκρατο μιμητισμό μας στα ήθη - έθιμά της.

Ενώ ο Φώτης Κόντογλου στο βιβλίο «Χριστού Γέννησις. Το φοβερόν Μυστήριον» (εκδ. Αρμός, σελ 14) έγραφε ομοίως:

«Αδέρφια μου. Φυλάξτε τα ελληνικά συνήθειά μας,

γιορτάστε όπως γιορτάζανε οι πατεράδες σας, και μη ξεγελιώσατε με τα ξένα κι άνοστα πυροτεχνήματα. Οι δικές μας οι γιορτές αδελφώνουν τους ανθρώπους, τους ενώνει η αγάπη του Χριστού. Μην κάνετε επιδείξεις. «Ευφράνθητε εορτάζοντες». Ακούστε τι λένε τα παιδάκια που λένε τα κάλαντα: «Και βάλητε τα ρούχα σας, εύμορφα ενδυθήτε, στην εκκλησίαν τρέξετε με προθυμίαν μπιήτε, ν' ακούσετε με προσοχήν όλην την υμνωδίαν και με πολλήν ευλάβειαν την θείαν λειτουργίαν. Και πάλιν σαν γυρίσετε εις το αρχοντικόν σας, ευθύς τραπέζι στρώσετε, βάλητε το φαγητόν σας. Και τον σταυρό σας κάνετε, γευθήτε, ευφρανθήτε. Δώστε και κα-

νενός φτωχού όστις να υστερήται». Αθάνατη ελληνική φυλή! Φτωχή μα αρχοντομαθημένη, βασανισμένη, μα χαρούμενη και καλόκαρδη περισσότερο από τους ευτυχισμένους της γης, που τους μαράζωσε η καλοπέραση. **Ναι, αδερφοί μου Έλληνες, χαίρετε μαζί με κείνους που χαίρουνται και κηαίτε μαζί με κείνους που κηαίνε. Αυτή είναι η παραγγελία του Χριστού, και σ' αυτή μονάχα**

**θα βρήτε ανακούφιση. Δίνετε στους άλλους απ' ό-
τι έχετε. Το παραπάνω απ' ό-
τι έχει κανένας ανάγκη, το
κηέβει από τον άλλον. «Μακάριον το διδόναι μάλλον,
ή λαμβάνειν».**

Τι να συμπληρώσω εγώ;

Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να επαναλάβω:

Χαίρετε μαζί με κείνους που χαίρουνται και κηαίτε
μαζί με κείνους που κηαίνε. Δίνετε στους άλλους απ'
ότι έχετε. Το παραπάνω απ' ό-
τι έχει κανένας ανάγκη, το
κηέβει από τον άλλον. «Μακάριον το διδόναι μάλλον,
ή λαμβάνειν.

Καλή χρονιά με υγεία, αγάπη, ωφέλιμες δράσεις
και προσόδους ποιότητας.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο τεύχος αριθμ. 142 Ιουλίου-Αυγούστου-Σεπτεμβρίου 2019 της ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ εκ παραδρομής παραλείφθηκαν τα ονόματα των συντακτών συναδέλφων των παρακάτω άρθρων γιαυτό και ζητούμε συγγνώμη:

1. Οι διεκδικήσεις της Τουρκίας στην ΑΟΖ της Κύπρου, σελίδα 4, της κ. Βασιλικής Κατσαγώνη, Δικηγόρου, Υπ. Διδάκτορος Νομικής.
2. Η Ευλογημένη γη της Ιωνίας καίγεται... Η θλιβερή επέτειος της καταστροφής της Σμύρνης 11-17 Σεπτεμβρίου 1922, σελίδα 36, της κ. Ιωάννας Γεωργουλιά, Δικηγόρου.

Πολιτιστικές εκδηλώσεις ΔΣΠ

Με τη Χορωδία του ΔΣΠ στο 37ο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ Καρδίτσας (Μουζάκι Παλλάς Οτέλ)

γράφει ο Πέτρος Λακούτσας

Το 37ο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ Καρδίτσας έλαβε χώρα από την 26 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου 2019 στην Καρδίτσα και στο Μουζάκι, με μεγάλη επιτυχία. Το Σάββατο 30 Νοεμβρίου 2019 στο Μουζάκι, (Mouzaki Palace Hotel) ήταν μια απίστευτη χορωδιακή πανδαισία και ένα υπερθέαμα με 13 Χορωδίες να εναλλιάσσονται επί της σκηνής προσφέροντας ένα καταπληκτικό και ανεπανάληπτο μουσικό υπερθέαμα με καταπληκτικές μουσικές ερμηνείες κάθε εποχής και ύφους.

Η χορωδία του ΔΣΠ εμφανίστηκε με ενδιαφέρον ρεπερτόριο, με εξαιρετικές εναρμονίσεις του μαέστρου της κ. Καζά που διηύθυνε και ξεχώρισε για την εξαιρετική της παρουσία, καθώς καταχειροκροτήθηκε θερμά από το κοινό στην κατάμεστη αίθουσα εκδηλώσεων.

Το ρεπερτόριο της Χορωδίας μας είναι ευρύ και καλύπτει μουσικές δημιουργίες παλιές και σύγχρονες με τελευταία εξαιρετική συμμετοχή της στο 11ο Διεθνές χορωδιακό Φεστιβάλ τον Μάιο 2019 στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Ξεκίνησε με το Αλληλοούια του Λέοναρντ Κοέν και τι τραγούδι να σου γράψω του Ηλία Ανδριόπουλου συνέχισε με την Πέτρα του Κώστα Μυλωνά, και το Σαν Κύμα του Μάριου Καζά και έκλεισε μ'ένα παραδοσιακό αμερικανικό spiritual. Επίσης η Χορωδία μετείχε σε κοινή εκτέλεση κλείνοντας μαγικά το τρίήμερο του Μουζακιού με την Κοσμήτορα του Πανεπιστημίου των Τεχνών του Νις της Σερβίας Suzana Kostic να διευθύνει το Κοινό Έργο "Popule

Meus" που είναι μια καταπληκτική και σπάνια σύνθεση συνύπαρξης λατινικού και ελληνικού κειμένου. Το "POPULE MEUS"(ΛΑΕ ΜΟΥ) είναι σύνθεση του Μεγάλου Ισπανού Συνθέτη Τομάς Λουίς ντε Βικτορία (περ.1548-1611).

Η χορωδία ΔΣΠ πρόσφερε μουσικές στιγμές υψηλής αισθητικής που ενθουσίασαν το φιλόμουσο κοινό, τα μέλη και τους χορωδούς που παρακολούθησαν αλλιά και την Επιτροπή του Φεστιβάλ που χειροκρότησαν θερμά την μεστή και άρτια καλλιτεχνική της εμφάνιση. Εκτός από τα ιδιαίτερα κολλακευτικά σχόλια που ακούστηκαν, η χορωδία μας απέσπασε και προσκλήσεις για συμμετοχή σε συναντήσεις χορωδιών και Φεστιβάλ. Είχα την ευτυχία να παρακολουθήσω με κατανύξη την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου, το ανδρικό τμήμα της Πολυφωνικής Χορωδίας του Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Σύρου που έψαλλε κατά την Θεία Λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην πόλη της Καρδίτσας.

Την προηγούμενη ημέρα 29.12 τα μέλη και οι συνοδοί της χορωδίας μας αφού περιηγηθήκαμε την πόλη της Καρδίτσας, μεταβήκαμε στα Τρίκαλα όπου επισκεφθήκαμε το Μύλο των Ξωτικών, στο πάρκο Ματσόπουλου. Την επομένη ημέρα της λήξης του φεστιβάλ 1.12 κατά την επιστροφή μας επισκεφθήκαμε τη λίμνη Πλαστήρα..

Σ' αυτό το σημείο πρέπει να αναφέρουμε την πορεία της Χορωδίας του ΔΣΠ. Ιδρύθηκε το 2004, την διηύθυναν ο Δημήτρης Σταθακόπουλος και κατόπιν

ο Στρατής Σημαντήρης και από το 2012 τη χορωδία διδάσκει και διευθύνει ο πιανίστας και δικηγόρος Αθηνών Μάριος Καζάς.

Μέλη της Χορωδίας ΔΣΠ είναι κατά αλφαβητική σειρά: Γιώργος Αθανασόπουλος, Κική Αναστασιάδου-Γεράκη, Φανή Ανδρέου, Γιάννης Αντωνόπουλος, Ειρήνη Βλάχου, Αργύρης Δήμοβιτς, Ελένη Εμμανουήλ, Ελένη Εμμανουήλ –Σαββίδη, Σοφία Ζαχαράτου, Κατερίνα Κασιμάτη, Φραγκίσκη Κασιμάτη, Μαίρη Λυμπεροπούλου, Κώστας Μάκρας, Αργυρώ Μωραϊτάκη, Ιωάννα Μωραϊτάκη, Ελένη Πανισίδου, Ελένη Πανούτσου, Φω-

τεινή Πατρού, Φωτεινή Πατσιαντού, Κώστας Σαββίδης, Φώτης Ταμπακόπουλος, Άννα Τσαπρούνη, Μάρω Ψιμμάδη.

Κλείνοντας θα πρέπει να ευχαριστήσουμε το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά για τη φροντίδα του, τους χορωδούς, τον πιανίστα και μαέστρο Μάριο Καζά για την άψογη παρουσία της Χορωδίας μας, να ευχαριστήσουμε και τους διοργα-

νωτές για την τιμητική πρόσκλησή τους, ιδιαίτερα τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή κ. Νίκο Ευθυμιάδη καθώς και τους συνοδούς που ταξίδεψαν και δημιούργησαν μια όμορφη οικογενειακή ατμόσφαιρα.

Παιδική Χορωδία ΔΣΠ

Τα παιδιά άναψαν στο ΔΣΠ το Χριστουγεννιάτικο δέντρο

Τα παιδιά της Παιδικής χορωδίας του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά σε γιορταστική εκδήλωση, που διοργάνωσε για τα μέλη του και τα παιδιά τους, στην αίθουσα εκδηλώσεων ΔΣΠ στις 20.12.2019, άναψαν το Χριστουγεννιάτικο δέντρο που κοσμεύει τα γραφεία του ΔΣΠ.

Υπό τη διεύθυνση της μαέστρου κ. Κική Σβίγγου στο πιάνο, έψαλλαν και τραγούδησαν τραγούδια και κάλαντα. Και του χρόνου παιδιά.

Μελωδική συνάντηση

Μέλη της επιτροπής του περιοδικού «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ» με φίλους τραγουδήσαμε μαζί με τους Σταύρο και Νάσο Γουδή στις 22.11.2019 στο «Άρωμα Καφέ».

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΦΟΒΟΣ

του Φάνη Μούλιου
επιτ. Δικηγόρου - Συγγραφέα

Είχε την αίσθηση ότι βρίσκεται στο κέντρο μιας πίστας και ότι δυνατοί προβολείς έπεφταν πάνω του, ώστε να νιώθει μόνος, ανίκανος και ανυπεράσπιστος.

Ακάλυπτος και βλητός εκ των πραγμάτων και όχι από ιδιοτροπία ή παράνοια. Έπρεπε, λοιπόν, να λάβει τα μέτρα του. Να σχεδιάσει την άμυνά του, σαν το υπέρτατο καθήκον στη ζωή του, πέρα από κάθε ένστικτο. Μια κατά μέτωπο αντιμετώπιση του θανάτου θα ήταν μια ευθεία απάντηση. Αλλά αυτό προϋπέθετε τον αποδεκτισμό των πιθανών κινδύνων και τον περιορισμό τους σε έναν και μοναδικό. Όλοι οι κίνδυνοι είναι επιδοξοί θάνατοι κι αυτός υποχρεούτο ένα μόνο, αφού διέθετε μόνο μια ζωή. Αλλά και για το ένα και αναπόδραστο τέλος του, ο Αλέξανδρος είχε τις απόψεις του, που απέβλεπαν σε μια αμοιβαία κατανόηση ανάμεσα σ' αυτόν και στον αναμενόμενο επιδρομέα.

Εγκαταστάθηκε, λοιπόν στο εξοχικό του. Σ' ένα σπίτι, που ήταν χτισμένο στη μέση ενός κτήματος που περιβαλλόταν από τάφρο και ψηλό τοίχο, στα «σαμάρια» του οποίου ο Αλέξανδρος φύτεψε κομμάτια από κοφτερά θραύσματα γυαλιών.

«Όποιος επιχειρήσει να σαητάρει από δω θα το πληρώσει ακριβά...θα με βρει μπροστά του με την καρμπίνα μου και θα ξαπολήσω το σκυλί...Πιστεύω πως όλο το παιχνίδι παίζεται στον αιφνιδιασμό και στην ετοιμότητα», διακήρυσσε.

Αλλά κι ο τόπος που διάλεξε να ζήσει ο Αλέξανδρος

προσφερόταν για την πραγματοποίηση των σωτήριων σχεδίων του κι από άλλη άποψη. Κάπου έξω από τα Σπάτα.

Το περιβάλλον εκεί είναι ακόμη υγιεινό και μπορεί να γυμνάζεται με ελαφρύ τρέξιμο, καθώς και σε μικρά μήκη και ύψη. Να σκάβει και να μαστορεύει και κυρίως ν' αναπνέει οξυγόνο και να διατρέφεται υγιεινά, ελέγχοντας το βάρος, την πίεση και εν γένει τις οργανικές του λειτουργίες, σύμφωνα με τις ιατρικές υποδείξεις... Γενικά ο Αλέξανδρος επέμενε να συμπεριφέρεται σαν μια καλοκουρδισμένη μηχανή, με απόψεις και πράξεις, ως κι σχέδια ευθανασίας, με κυρίαρχο στοιχείο την πρόβλεψη αλλά και την πρόνοια.

Υπήρχε, για παράδειγμα, στην είσοδο του κτήματος και δεξιά της πόρτας, ένα τραπέζι από μάρμαρο και σ' ένα ερμάρι ξηρά τροφή, ως και πηρούνι και μαχαίρι για ένα πρόχειρο αλλά χορταστικό φαγητό.

«Είναι για όσους σκοπεύουν, από πείνα, να με ληστέψουν, με κίνδυνο να με σκοτώσουν. Η πείνα, φίλε μου, είναι ένας κακός σύμβουλος, ιδιαίτερα όταν έχεις να κάνεις με λαθρομετανάστες, όπως τώρα», έλεγε.

«Κι ένα ελαφρυντικό. Ένα μη ταπεινό ελατήριο», παρατήρησα τη μέρα που τον επισκέφθηκα.

«Μόνο που αυτό φορά τον δράστη και όχι εμένα, που άλλωστε δεν θα υπάρχω», είπε κάπως σκεπτικ'α ο Αλέξανδρος.

«Με βλέπεις σε σκέψεις», τόλημσα να πω.

«Δεν έχεις άδικο. Όσο περνάει ο καιρός, νοιώθω περισσότερο τον κίνδυνο. Και όλη η προσπάθειά μου αποβλήπει σε μια πράξη περιορισμού του. Να τον βάλω σε δρόμο μιας κατεύθυνσης έτσι, ώστε να μπορώ να τον βλέπω κατά πρόσωπο. Να πετύχω ένα είδος «προθέας», επέμεινε χωρίς να πείθει, αφού μάλλον αμφέβαλλε.

«Δεν πιστεύω πως ο καλύτερος τρόπος είναι αυτός. Δεν διώχνει κανείς τον θάνατο με τεχνάσματα», αντέταξα.

«Δεν έχεις δίκιο. Νομίζω πως το μυστικό βρίσκεται σ' αυτό που σκέφτομαι. Να συνθηθώ στην ιδέα του θανάτου, επειδή τα προβλήματα δε λύνονται όταν τα αποφεύγεις. Κι ο θάνατος, ο αιφνίδιος θάνατος, είναι πρόβλημα. Έτσι, για παράδειγμα, όταν νιώσω πως φτάνει το τέλος μου, θα αποσυρθώ σ' αυτόν... το θάλαμο της σιωπής», είπε με σιγουριά.

Κι εγώ, που πρώτη φορά άκουγα κάτι τέτοιο, απόρησα και ζήτησα να μου εξηγήσει τι ακριβώς εννοούσε όταν έλεγε «θάλαμος σιωπής», αν και ύστερα από όσα μου είχε πει, τον φανταζόμουν σαν ένα γυμναστήριο ευθανασίας. Όμως δε χρειάστηκε να μου εξηγήσει, γιατί περπατώντας είχαμε φτάσει ως εκεί, από μια υποσυνείδητη επιθυμία του Αλέξανδρου που τον οδηγούσε συχνά πάνω από μια τάφρο, στην οποία κατέληγε ένα λιθόστρωτο μονοπάτι.

«Αυτό είναι», είπε και μου 'δειξε μια νιόσκαφη τάφρο «Σκέφτομαι πως να επιστρώσω το δάπεδο. Και παράγγειλα ένα πλαστικό κουβούκλιο με πόρτα κι εξαερισμό. Θα τοποθετήσω κι ένα κρεβάτι για να κοιμάμαι. Τρεις φορές την εβδομάδα, όχι παραπάνω.

Μέσα σε λίγο χρόνο θα 'χω αποκτήσει την κατάλληλη σχέση με αυτό το οριστικό αναπαυτήριο», κατέληξε με ικανοποίηση, που αντανakλούσε στο ήρεμο πρόσωπό

του.

Κι από όσο μπόρεσα να καταλάβω, οι μελλοντικές διακεκομμένες επισκέψεις και διαμονές του σ' αυτό το θάλαμο απέβλεπαν σε μια πιο ηθελογισμένη προσέγγιση του προβλήματος, αφού, αν διανυκτέρευε συνεχώς εκεί, θα κατέληγε σε μια άλλη ιδιόρρυθμη ίσως κατοικία, η οποία θα τον καθιστούσε εξίσου αδρανή την κρίσιμη ώρα. Κι ο σκοπός του Αλέξανδρου ήταν διαφορετικός.

Μια απευθείας αντιμετώπιση κι ένας διάλογος με το θάνατο ως την έσχατη ώρα. Έτσι είχε σχεδιάσει τα πράγματα, επειδή έτσι τα φανταζόταν. Αφημένος στις σκέψεις του και σε όλους τους λογικοφανείς σχεδιασμούς του, με ξάφνιασε όταν σε μια στιγμή θέλησε να κατέβει ως το βάθος της τάφρου, ίσαμε δύο μέτρα κάτω από την επιφάνεια του εδάφους και κατευθύνθηκε προς την αρχή του λιθόστρωτου, που θα τον κατέβαζε ως το

χώρο που είχε ονομάσει «θάλαμος σιωπής».

Αλλά αιφνίδια άλλαξε γνώμη και προτίμησε να περπατήσει από το ύψος που βρισκόταν, κάνοντας ταυτόχρονα επίδειξη και των αθλητικών του επιδόσεων.

Και πήδησε, αλλά δε σταμάτησε πουθενά. Συνέχισε να χάνεται στο χάος που ανοίχτηκε από το βάρος του σώματός του. Το έδαφος, σαθρό από σάπιες σανίδες που καλύπτονταν με χώμα, έκατσε, κι το σώμα του Αλέξανδρου έπιασε πάτο στο ξεροπήγαδο που βρισκόταν κάτω από τα πόδια του.

«Ε όχι πια! Αυτό δε γίνεται», είπα κι άρχισα να φωνάζω απελπισμένα: «Αλέξανδρεε!»

*Το διήγημα είναι από τη συλλογή «ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΗ ΣΤΡΟΦΗ»

Οι Ναυταθλητικοί Όμιλοι του Πειραιά και η Θεμελιώδης συμβολή τους στη δημιουργία και διάδοση των ναυτικών Αθλημάτων στην Ελλάδα

Του Μιχάλη Βλάμου
επιτ. Δικηγόρου

Α. Μέρος

Με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκυο, μας δίνεται η ευκαιρία να μελετήσουμε την ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων να εξοικειωθούμε με χώρους αγωνισμάτων και στιγμές αθλητικών γεγονότων, να γνωρίσουμε την ιστορία του οργανωμένου αθλητισμού στην νεώτερη Ελλάδα και να δούμε από κοντά αθλητές και ολυμπιονίκες.

Με εξαίρεση τον Όμιλο Ερετών το αρχαιότερο αθλητικό σωματείο της Ελλάδας για το οποίο έχουμε ξαναγράψει, ας μιλήσουμε για τους άλλους ομίλους, για το ιστορικό τους και για τη συμβολή τους στη θεμελίωση και διάδοση του ναυταθλητισμού στην Ελλάδα.

Πλήρωμα τετρακώπου του ΝΑΪΣ 1950.
Όρθιοι από δεξιά Δημ. Κριθαριώτης,
Ιωάννης Νικηφόρος, Χαρίλαος Βλάμος,
καθήμενος Αγγελάκης

Α) Ο Ναυτικός Αθλητικός Σύνδεσμος (Ν.Α.Σ.) ιδρύθηκε στις 24 Ιουλίου 1929 και ήδη φθάνει να συμπληρώσει 90 έτη καρποφόρου λειτουργίας. Την προσωρινή ιδρυτική διοίκηση απετέλεσαν οι θεόφιλος Φεράλδης, Νικόλαος Ζαχαρίου, Χαρίλαος Πασαντωνόπουλος, Φώτιος Ισακίδης και Φωκίων Ποταμιάνος. Ο ΝΑΣ εγκατεστάθη στην Βορειοδυτική άκρη του λιμένος Μουνυχίας δεξιά τω εισερχομένω όπου εκτίσθηκαν οι μέχρι τώρα Νεώσοικοί του. Από δε του 1948 άρχισε να κτίζεται στο δώμα το εντευκτήριο με δαπάνες επί 15ετίαν χρηματίσαντος Προέδρου του Κρίτωνος Δηλαβέρη. Μένει ζωντανή στη μνήμη μου η εικόνα ενός υπέροχου τεχνίτη ο οποίος μόνος ανήγειρε τους κόκκινους τοίχους του εντευκτηρίου του ορόφου χρησιμοποιώντας τους επιλέκτους πλίνθους - τούβλα της παραγωγής του εργοστασίου Δηλαβέρη. Από τους παλιούς δεν μπορώ να μη μνημονεύσω τον Κουβερτάρη, Καζανόβα η να ξεχάσω την προσπάθεια μιας τετρακώπου με πλήρωμα τους Δημ. Κριθαριώτη, Ιωάν. Τριχιά και Χαρ. Βλάμο όταν τους παρακολουθούσα από το σπίτι μου να προπονούνται. Σήμερα το τμήμα κωλυμβήσεως λανθάνει. Όμως λειτουργούν λαμπρά τα αθλητικά τμήματα κωπηλασίας, ιστιοπλοίας και Κανόε-Καγιάκ με πολλές και λαμπρές διακρίσεις Πανελληνίου και Παγκοσμίου επιπέδου.

Μεταξύ των ετών 2000-2003 το τμήμα κωπηλασίας κατέκτησε 6 χρυσά, 10 αργυρά και 10 χάλκινα μετάλλια, ενώ τέσσερις αθληταί του ανήκουν στην Εθνική ομάδα.

Στην ιστιοπλοία κέρδισαν ανά ένα χρυσό μετάλλιο στην κατηγορία Optimist και στην κατηγορία Laser. Στο άθλημα Κανόε-Καγιάκ ο ΝΑΣ κατέκτησε το 2000, 9 χρυσά και 3 αργυρά. Το 2001, 13 χρυσά, 5 αργυρά και 3 χάλκινα ανακρουχθείς Πολυνίκης Σύλλογος.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Επιτροπή Πολιτιστικών & Μορφωτικών Εκδηλώσεων

Υπεύθυνος: Παναγιώτα Μπουρλετίδου

Μέλη: Ισμήνη Ζώρζου, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Αθηνά Σταμελάκη, Ηλίας Τζιτζικάκης, Δημήτριος Φουφόπουλος.

Επιτροπή Φορολογικών-Ασφαλιστικών θεμάτων

Υπεύθυνος: Κων/νος Τσαγκαρόπουλος

Μέλη: Αργύρης Δήμοβιτς, Μαρινίκη Κατσαλήρα, Μαρία Σταματογιάννη, Ματθαίος Τριαντάφυλλος.

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ»

Υπεύθυνος: Ηλίας Τζιτζικάκης

Μέλη: Ιωάννης Αβραμίδης, Ευαγγελία Αποστολίδου, Μιχάλης Βλάχος, Ιωάννης Βούτας, Ιωάννα Γεωργούλια, Στέλλα Δερμιτζάκη, Βασιλική Κατσαγώνη, Απόστολος Κόντος, Πέτρος Λακούτσας, Κων/νος Μάναλης, Θεόδωρος Μιχαηλάκης, Αριστείδης Μπαλάσκας, Γεώργιος Πατεστής, Ελένη Πατριοπούλου, Δημήτρης Πιστικός, Διονύσιος Πλέσσας, Κων/νος Σταθακόπουλος, Διονύσιος Τσελέντης, Ευάγγελος Τσουρούλης, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή.

Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ»

Υπεύθυνος: Παναγιώτης Πετρόπουλος

Μέλη: Ευάγγελος Αναγνώστου, Χριστίνα Βαθειά, Χρήστος Γεωργακόπουλος, Ελένη Δαμαλίδου, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Ιωάννης Δόμβρος, Ιωάννα Ζαφειροπούλου, Ηλίας Κηάππας, Νικόλαος Κωνσταντινίδης, Αγγελική Λαλούση, Κων/νος Λαμπράκης, Ιωάννης Μέξης, Θεμιστοκλής Μερσίνης, Ειρήνη Μουγιάκου, Αριστομένης Μπαλάσκας, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Ιωάννης Πιτσιρίκος, Δημήτριος Ραπτάκης, Γεώργιος Σίμος, Γεώργιος Σκορίνης, Ιωάννης Τιμαγένης, Χρήστος Τιμαγένης, Στυλιανή Τσάκωνα, Φωτεινή Τσουκαλά, Στέφανος Φακής, Μαρία Φλωροπούλου-Μακρή, Γεώργιος Χηωρός.

Επιτροπή Βιβλιοθήκης

Υπεύθυνος: Κυριάκος Καρυδάς

Μέλη: Κατερίνα Γεωργοπούλου, Στέλλα Δερμιτζάκη, Ισμήνη Ζώρζου, Μαρίνα Ταβουλάρη, Ηλίας Τζιτζικάκης, Πέτρος Λακούτσας.

Επιτροπή Κοινοτικών Δικηγόρων (Π.Δ. 152/2000)

Υπεύθυνος: Γεώργιος Καραμιζάρης

Μέλη: Λάζαρος Γιατράκος, Ηλίας Ποιητάκης, Πολυχρόνης Περιβολάρης, Αναπληρωματικά μέλη: Γεώργιος Μιχαηλίδης, Αθηνά Σταμελάκη.

Επιτροπή Αιμοδοσίας

Μέλη: Χρήστος Πλ. Ηλιάδης, Νικόλαος Μπιλέρης.

Επιτροπή Νομικής Βοήθειας

Υπεύθυνος: Αθηνά Σταμελάκη

Μέλη: Νικόλαος Μπιλέρης, Γεώργιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Καρυδάς.

